ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

3 динара

БРОЈ 1158

8. III 1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV

КОМПЛЕТАН СТРИП ДЕТЕКТИВИ

КРИТ

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

СТРАНЕ 24–25

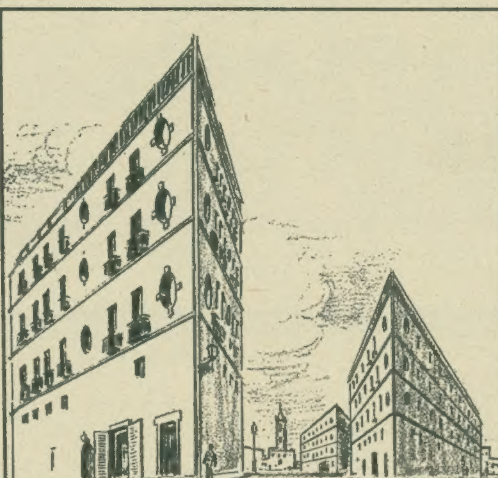
Ripley

Веровали или не!

МАЛИ ЏИН

ДЕЈВИД РИЧИ (1740–1811) КОГА ЈЕ ВАЛТЕР СКОТ ОВЕКОВЕЧИО КАО „ЦРНОГ ПАТУЉКА" БИО ЈЕ ВИСОК СВЕГА **107 САНТИМЕТАРА** ПА ИПАК ЈЕ ИМАО ТОЛИКУ СНАГУ ДА ЈЕ **ГОЛИМ РУКАМА МОГАО ДА ИШЧУПА ИЗ КОРЕНА ДЕБЕЛА СТАБЛА.**

СВЕ КУЋЕ

У ЛУЦИ ШПАНСКОГ ГРАДА КАДИЗА ГРАЂЕНЕ СУ **У ОБЛИКУ СТАРИХ ГАЛИЈА.** ЗГРАДЕ СУ ПОДИГНУТЕ ОД БЛАГА КОЈЕ СУ ГАЛИЈЕ ДОНЕЛЕ ИЗ НОВОГ СВЕТА.

ДИФУР

НАЈВИШИ ВРХ У ШВАЈЦАРСКИМ АЛПИМА ПОДСЕЋА НА **ГЛАВУ ЛАВА.**

КРАЉИЦА С ДРВЕНИМ ГРУДИМА

ЏЕЈН СЕЈМУР, ТРЕЋА ЖЕНА ЕНГЛЕСКОГ КРАЉА ХЕНРИЈА VIII, ДА НЕ БИ ЗАОСТАЈАЛА ЗА МОДОМ КОЈА ЈЕ ЗАХТЕВАЛА ОБЛИНЕ, НОСИЛА ЈЕ НА ГРУДИМА ИСПОД ХАЉИНЕ **ЗАОБЉЕНУ ДАСКУ.**

ЈЕЗЕРО-ДУГА

НА ОБАЛИ ЈЕЗЕРА КОЈЕ СЕ НАЛАЗИ У КРАТЕРУ ЈЕДНОГ ВУЛКАНА НА КАНАРСКОМ ОСТРВУ ЛАНСАРОТЕ НАТАЛОЖЕНИ СЛОЈЕВИ ЛАВЕ ИМАЈУ СВЕ **ДУГИНЕ БОЈЕ.**

ЈЕДНА РИБА-БАЛОН

У АКВАРИЈУМУ У ХОНОЛУЛУ НАУЧИЛА ЈЕ ДА **ПУШИ НА ЛУЛУ.**

1158/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● беле и ружичасте цикламе пореклом су из Кине.

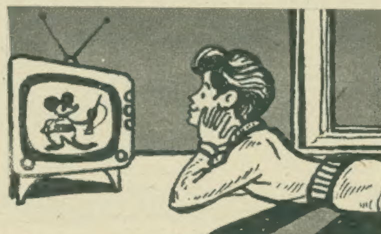
● стручњаци су недавно у Енглеској направили упаљач који може да кресне 300.000 пута пре него што га треба поново напунити плином.

● пре извесног времена направљен је нож који сече — ултразвуком. Оштрица овог ножа вибрира и на њу се, приликом сечења, ништа не лепи.

● професор Хамбуршког универзитета ортопед др Бернбек у часопису „Медицина данас" пише да деца за време гледања телевизије не треба да седе круто

на столицама, већ на поду и то са укрштеним ногама. Још боље је, препоручује професор Бернбек, да леже на трбуху ослањајући се на лактове.

● досад највећа енциклопедија састављена је у Кини године 1721. Ова енциклопедија има 5020 томова.

● за време Римљана Земун је био станица једне дунавске флоте. Земун се тада називао Таурунум.

● највећи модел једне железнице има породица Цимер из Лауенбрика у Западној Немачкој. Још пре тридесет и три године један члан ове породице почео је да сакупља моделе железница и овај хоби је пренео и на млађе чланове. Данас Цимерови имају 464 локомотиве, од којих неке имају велику колекционарску вредност, и 4000 вагона. Највећи модел из његове збирке има размере 9 x 40 метара и изложен је у једној хали. За овај модел Цимере 9 x 40 метара и изложен је у тара шина, 12 постаја које су вер на копија правих железничких станица.

● први штрајкачи на свету били су музичари, односно свирачи. Грк Аристос свирач на флаути, иначе члан оркестра у Јупитеровом храму, позвао је своје другове да напусте посао кад им је

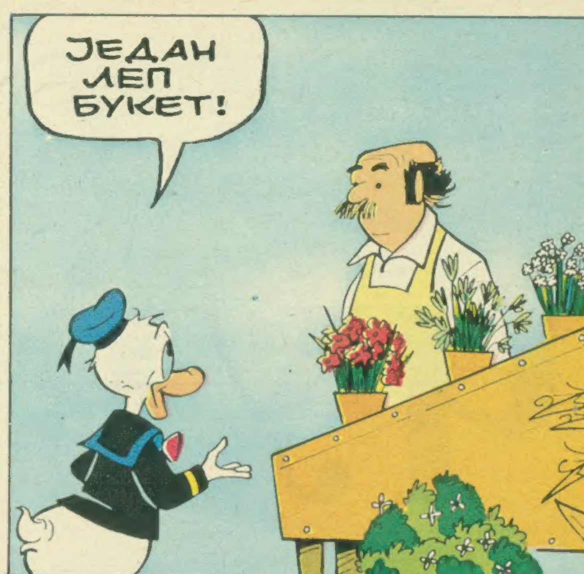

било забрањено да свој подневни оброк могу јести у самом храму. То се збило 309. године пре наше ере.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

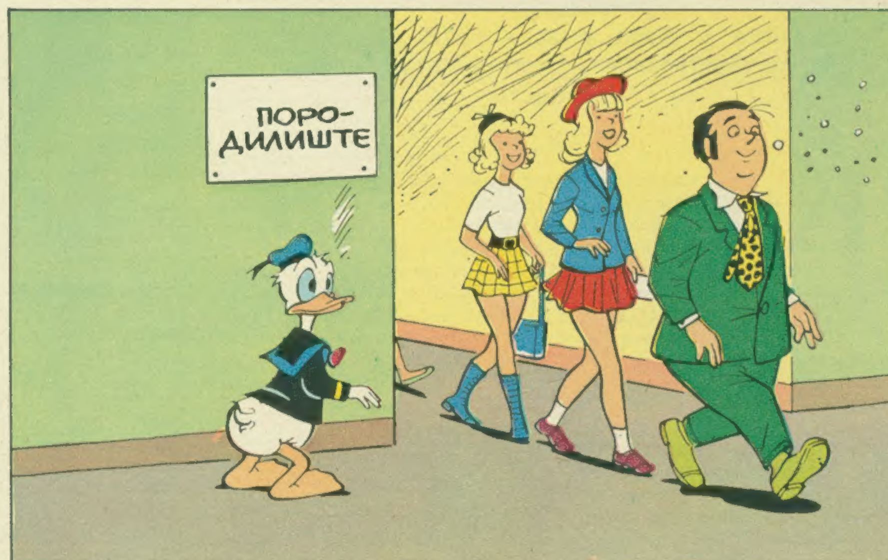

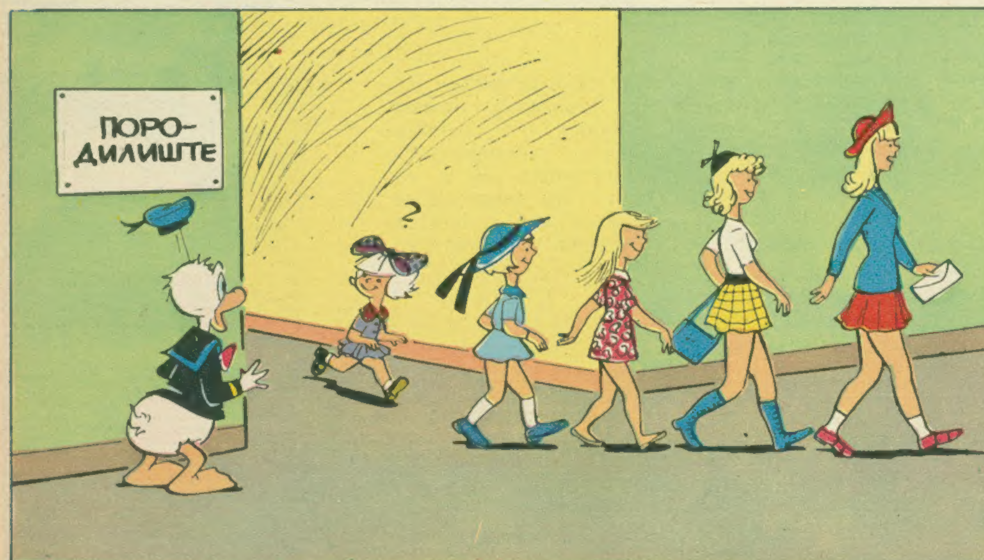

8 МАРТ

БЕБА ЧУВА ТАЈНУ

ЈЕДНА ХРАБРА МАЈКА

****

Пуне четири године Италијани и усташе нису успели да открију тајну штампарију у Мостару. У преношењу материјала важну улогу одиграла је девојчица Азра.

****

Ово су Олга и Азра у јесен 1942. Мајка и кћер заједно су учествовале у опасној акцији мостарских комуниста.

Кад је Олга спазила познаницу, више није било времена да скрене и склони се. Готово је, сад ће јој сигурно прићи а то је оно што најмање жели. И, догодило се тачно тако. Девојка из суседства поздравила је младу жену и одмах се окренула беби у колицима и почела да јој тепа. Чим је чула пријатан глас, девојчица је почела да се бацака ножицама, открила се и померила чаршавић на коме је лежала.

— Какав је то папир? — заинтересовала се девојка.

— Ма, ништа — одговорила је уплашено Олга и поново покрила папире. — То су старе новине. Немам шта да ставим испод, па сам узела новине. — После овог журно се опростила од девојке и похитала према мосту на коме се увек састајала са тајанственом женом у црном.

НАЈДУЖИ ДАН У ЖИВОТУ

Потпуно је изгубила уобичајени мир. Све јој се чинило да овај сусрет малочас није случајан. Шта ако је девојка схватила о чему се ради? Док је са звучника дуж улице одјекивала песма „Лили Марлен", изгледало јој је да су очи униформисаних људи упрте баш у њу и њена колица. Од корака обичних пролазника чинило јој се да је то неко прати, да овог пута неће успети да побегне.

Лакнуло јој је кад је угледала жену с фереџом на лицу. Али, знала је да данас не сме да вади материјале. У пролазу гурнула је колица с бебом према изненађеној жени и једва изговорила:

— Гледај да стигнеш пре полицијског часа. Чекају те на мосту изнад Радобоље.

Фахра је климнула главом, ћутке прихватила колица, осврнула се и — отишла.

За Олгу је почео најдужи дан у животу.

Стрепела је за своју тромесечну бебу, за штампарију, за Фахру.

Сунце је већ било зашло, а Фахра се није враћала. Глас из звучника непрекидно је понављао обавештење да ће свако ко буде затечен на улици после 19.30 бити — стрељан.

— Шта ако су је ухватили — мучила се Олга. — Туђи ће је, можда ће одати и штампарију и другове из Комитета. Убиће и Азру.

СУТРА У ИСТО ВРЕМЕ!

Корачала је уским древним мостом трудећи се да изгледа као докон шетач који ужива у зеленој брзој води. Погледала је на сат. Казаљка се неумољиво приближавала времену кад више не сме остати овде. Шта да ради? Бацала је сваки час поглед низ уску уличицу одакле је требало да се појави Фахра, жена к... често сретала али јој лице никад није видела. Једино што је могла да види било је како се улица празни а последњи пролазници журе кућама. Покушавала је саму себе да теши да ће Азра можда преноћити код Фахре и да је материјал стигао безбедно до штампарије. Можда је боље да оде кући, ионако ће бити веома сумњиво ако је виде у ово доба да се састаје са Фахром... Одлучила је, поћи ће кући и баш тада кад је последњи пут погледала низ улицу, у полутами је угледала силуету жене у црном која је испред себе гурала дечија колица. Заборавила је на све. Потрчала им је у сусрет, узела колица и добацила кратко Фахри:

— Сутра у исто време!

— Важи! — одговорила је тихо жена.

До полицијског часа остало је још само неколико минута.

Олга је стигла у Мостар у зиму 1942. године. Комуниста из Београда, студенткиња енглеског језика и књижевности морала је да се крије у овом лепом херцеговачком граду којим су владале усташе, да живи непријављена или да носи легитимацију на туђе име. Да би била што мање сумњива није становала у породици свог супруга већ се сместила у великој и лепој кући Мехмед-бега Раљевића. Овај крупан старац, ћутљив и тих, примио је Олгу као давно познатог пријатеља. Истина, није ни помишљао да ова крхка двадесет двогодишња жена ко-

Кад је у полутами најзад угледала познату прилику с колицима Олга је заборавила све и потрчала им у сусрет. До полицијског часа остало је још само неколико минута.

Јул 1944. у северној Италији: Врховни командант Јосип Броз Тито са Олгом Хумо, преводиоцем Врховног штаба

ја ће ускоро постати мајка свакодневно учествује у најопаснијим акцијама покрета отпора. Све до пред сам порођај Олга је сваки дан преносила материјале и преко везе их предавала у штампарију. Опасност је вребала са свих страна, на улицама је било више усташа и Италијана него Мостараца.

Сматрала је све то сасвим нормално. Неће ваљда седети скрштених руку. И тако су борци у планинама и илегалци у граду извештавани сваког дана о најважнијим догађајима у земљи и на другим фронтовима. А кад је добила девојчицу, да би била што мање сумњива и да би материјал што брже пренела до штампарије, Олга је одлучила да у акцију укључи и своју — бебу!

ДУБОКА ДЕЧИЈА КОЛИЦА

Азра је рођена у марту 1942. а већ после десетак дана Олга се вратила свом опасном послу.

Сваког дана по подне Олга је одлазила код рођака Мркоњића који су имали одлично сакривен радио-апарат. Пошто би утврдила да је нико не прати, улазила је унутра и окретала дугме на радију све док не би чула добро познати глас спикера Радио-Лондона. Вести је брзо хватала на папир истовремено их преводећи са енглеског. Њен је задатак даље био да ове вести дотури другу коме ни име није знала. Он је материјале исписивао на матрице и касније предавао у штампарију на умножавање. Око скупљања материјала и организовања везе до штампарије Олги је највише помогао Љубо Брешанин, секретар Месног комитета који је касније погинуо и проглашен за народног хероја. Био је то изузетан човек, ведар и у најтежим тренуцима.

Лако ћемо ми то. Олга, ништа не брини — понављао је често. — Од Љубе је Олга и сазнала да се цела штампарија налази скривена испод пода у штали породице Муштовић.

У целом том послу Олги је најтеже било где да сакрије вести Радио-Лондона, Слободне Југославије или одломке Марксовог „Капитала". Решење се појавило изненада. Кад је мала Азра имала три месеца, Олга је од другова добила на поклон дубока бела дечија колица. Обрадовала се много, али не због тога што више неће морати своју Азру да носи на рукама. Коначно је решен проблем како другу у штампарији дотурити вести! Стављене испод мале Азре лепо сложене све материјале које треба да преда другу на кућање и нико неће посумњати да се испод бебе налазе вести с последњим извештајима с фронта у Совјетском Савезу.

Да би материјали лакше стизали до друга који их је куцао на матрице, другови из Месног комитета додали су још једну карику у ланцу од радио-апарата до билтена или летака. Олга је сада материјале предавала жени у фереџи за коју су јој само рекли да се зове Фахра. Њен лик угледаће први пут тек 1945!

Лица увек прекривеног црним заром, нова веза је долазила тачно на време, ћутке узимала материјале, хитро их крила под одећу и брзо нестајала. Олга би после тога одахнула и мирно се враћала кући Рађевића. Из велике куће гледала је у зелену башту, богат воћњак, слушала шум реке и размишљала да ли је Фахра успела да стигне безбедно на место.

Једног дана Љубо је донео Олги поруку да мора да оде из куће Мехмед-бега. Постојала је сумња да су младу жену пратили и ово је била мера предострожности да не страда цела породица Рађевића. Олга је прешла код родитеља свог мужа. Али, ускоро је у овој великој кући остала сама са Азром. Кад су пристигле трешње, сви су морали отићи у бербу на извор Радобоље где су имали воћњаке. Времена су била тешка. Требало се прехранити.

У кући је често остајао Љубо да чува Азру док је Олга слушала радио-вести. Кад би се журно враћала кући, дочекивао би је насмејани Љубо.

— Мала је била мирна к'о бубица — говорио је. — Није ни сузу пустила. Види је, овако малена, а већ зна да ћути и чува тајну.

Крајем јуна 1943. Олгу су ухапсили Немци. Пред кућом Мркоњића, куда се упутила да запише вести, пришао јој је висок, снажан Немац и грубо јој наредио да дете остави и пође с њим.

Значи, пратили су је. Али, куд ће с дететом? Оставила га је Мехмед-бегу...

ГЕСТАПО ИСПИТУЈЕ

Верујући да зна о мостарским комунистима више него што је стварно знала, Гестапо ју је одмах авионом пребацио у Сарајево у судски затвор. Ту у самици Гестаповци су је свакодневно испитивали цео месец. Олга је ћутала, али је знала да је ништа добро не чека. И прву прилику која јој се указала искористила је. У јулу је успела да изведе немогуће — побегла је из затвора.

Лето 1944. пред чувеном пећином на Вису: Олга са групом партизана.

У ноћи између 23. и 24. јула гестаповски преводилац Долежар, по народности Чех, сменио је наоружаног стражара испред Олгине ћелије и започео с њом разговор. Кад јој је рекао да цени борбу партизана и да су Немци сурови завојевачи, помислила је да је провокатор. Међутим, кад је изјавио да би био спреман да јој помогне, прихватила је предлог... У мраку искрала се из гестаповског затвора.

Већ сутрадан је била на Романији, с партизанима.

Олга је постала преводилац Врховног штаба. Учествовала је у разговорима друга Тита и Енглеске војне мисије с Маклином и Диким на челу. Преводила је и разговор између Тита и Черчила у августу 1944. у италијанском граду Казерти.

Своју Азру поново је узела у наручје тек 1945. године!

Илегалну штампарију у Мостару Италијани и усташе нису никад успели да открију. Она је радила непрекидно од почетка рата до ослобођења Мостара фебруару 1945!

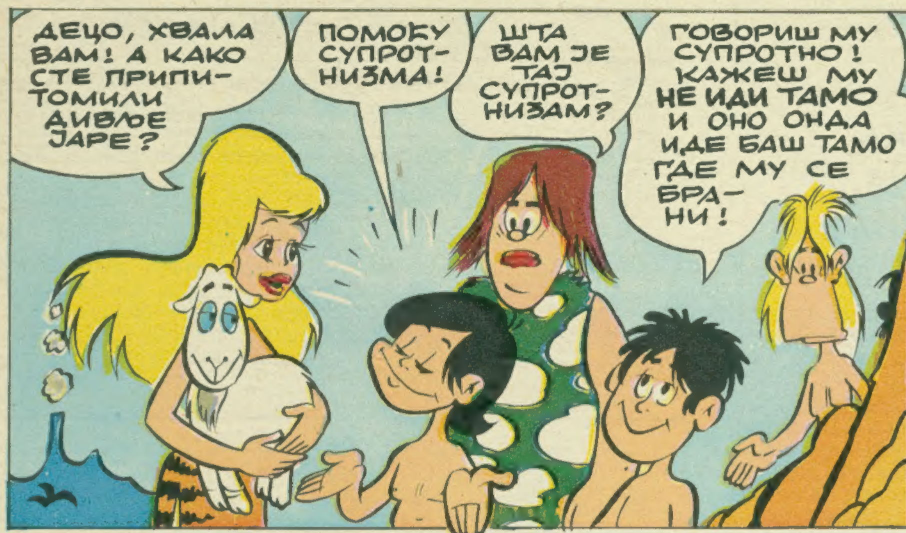

Данас је Олга Хумо професор енглеског језика на Филолошком факултету у Београду.

И. Л.

ДИКАНТРОП И ВЕСНА САПИЕНС

Н. ЛЕКИЋ — НЕОБЈАВЉЕНИ ДОГАЂАЈ КОЈИ ЈЕ ДОБРО ПРОДРМАО СВЕТ — Л. СРЕДАНОВИЋ

ЗБОГОМ, ДИКАНТРОПЕ И ВЕСНО САПИЕНС! (ИЛИ ДОВИЂЕЊА?) МАТРИЈАРХАТ ЈЕ ТРАЈАО ХИЉАДАМА ГОДИНА И У МЕЂУВРЕМЕНУ ПОГЛЕДАЈМО ШТА СЕ У VI ВЕКУ ДОГОДИЛО НАШЕМ СТАРОМ ПОЗНАНИКУ ДИКАНУ...

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

ШЛАГЕР ПЕТКА: ДИКАН И ШПИЈУНИ!

ЈЕЗЕРО СВЕТИХ КРОКОДИЛА

Чељусти су им жуте као лимун а не црвене како се замишља

Крокодили су одувек уживали лош глас. Енциклопедије и приче за децу описују их као опасне и крвожедне животиње, а њихове сузе постале су појам за лицемерство.

С таквом лошом „карактеристиком" свакако се не би сложили житељи афричког села Сабу које се налази неких сто километара од главног града Горње Волте — Угадугo. Село лежи на обали невеликог језера које се такође зове Сабу. У његовој жућкастој води живи неколико десетина крокодила.

Глинене колибе сличне густо збијеним печуркама, са сламиним крововима-шеширима, спуштају се до самог језера. На обали, готово поред самих колиба, и на острвцима посред језера лењо дремају крокодили покривени дебелом кором блата.

КАО ПЕРИСКОПИ

На језеру Сабу нико нема права да лови крокодиле које овде сматрају симболом плодности и отелотворењем свемогућих подземних духова. Због тога житељи села Сабу не само што чувају своје крокодиле већ их и редовно хране. Некада је храњење крокодила било права церемонија, данас је то само атракција за нас туристе.

Ето, један дванаестогодишњи дечак улази до појаса у језеро држећи у руци канап за који је привезено пиле. Бацивши пиле на метар-два испред себе, он га одмах извлачи из воде. Протиче неколико минута а затим у близини дечака вода се лако узбуркала и из ње, као два перископа, појављују се полузатворене сањиве очи крокодила. Вода се брзо смирује и малишан почиње полако да се повлачи према обали бацајући с времена на време пиле у воду и извлачећи га из ње. Стигао је већ до обале. Из воде полако израња сивозелена зубата чељуст, разјапљена као у злобном осмеху, оклопљена леђа и назубљени реп што подсећа на велику тестеру. Неспретно, преносећи тежину тела на једну па на другу кратку шапу, животиња излази на суво. Не верујте тој неспретности и тромости. Трен само и пиле је нестало у чељустима које су се брзином муње и отвориле и затвориле. Канап за који је пиле било везано запао је међу оштре крокодилске зубе и не дозвољава му да се врати у воду. Покушавајући да извуче канап из дечакове руке крокодил неколико пута цима главом а затим његови зуби поново шкљоцнуше — канап је пресечен као жилетом. Крокодил брзо нестаје у жућкастој узбурканој води.

На неколико метара од мене, опружен на малом пешчаном спруду, сунча се крокодил чија три метра уливају страхопоштовање. Његове као лимун жуте чељусти су разјапљене: као да их је давно отворио и заборавио да затвори. Животиња се и не осврће на пиле, које се, везано канапом, њише крај самог његовог носа. Чини вам се да ништа не може да поремети његово спокојство.

ЗАР ОПЕТ ПИЛЕТИНА?

Али када га је дечак, пришавши му са стране, с прилично непоштовања повукао за реп, крокодил је, љутито затресавши главом, склизнуо са спруда. Заједно с њим у воду се спустило још десетак његових сродника. Узнемирили су их пристигли туристи који су, шкљоцајући фото-апаратима, почели да искачу из ландровера.

У водичима по Горњој Волти на списку занимљивости које обавезно треба видети језеро Сабу налази се при самом врху. Али, тог дана кад сам и ја тамо био, туристи нису имали баш много среће: крокодили су се сви до једног „узјогунили" и нису хтели да изиђу из воде. Чак је и највећи од њих, бели крокодил иначе увек спреман да пође за пилетом-мамцем, са мо мало издигао изнад површине своју бледосиву њушку и као да каже: „Зар опет та проклета пилетина", поново заронио у језеро да се више не појави.

Дечаци су ми испричали да за време сушног периода, кад је за Африку прилично прохладно и дува ветар, крокодили нерадо излазе на обалу. Ја пак мислим, да разлог њихове „лењости" не треба тражити ни у ветру ни у прохладном времену. За време сушне сезоне на језеро долази нај више туриста и крокодили, до грла већ сити пилетине, просто више немају потребе да напуштају воду.

САВЕЗ ЉУДИ И ЖИВОТИЊА

Сама природа натерала је људе овог краја да нађу заједнички језик с крокодилима. Сабу се налази у сушној зони саване и живот села неразлучно је везан с језером. Оно даје људима и њиховим домаћим животињама воду — највеће богатство у овом крају света. Између житеља села Сабу и њихових зубатих суседа као да постоји нека врста прећутног договора: људи чувају и хране крокодиле, а ови према њима никад не испољавају своју злу нарав. Они никад не нападају људе и у „светом" језеру деца се весело брчкају, стојећи до појаса у води рибари бацају своје мреже, жене купају у њему своје бебе и перу рубље.

У књизи утисака, обичној школској свесци која стоји на сточићу у малом павиљону на обали где туристи могу да се освеже лимунадом, један природњак је записао: „Живот на обалама језера Сабу представља пример необичног и задивљујућег савеза између људи и животиња".

Н. Баратов

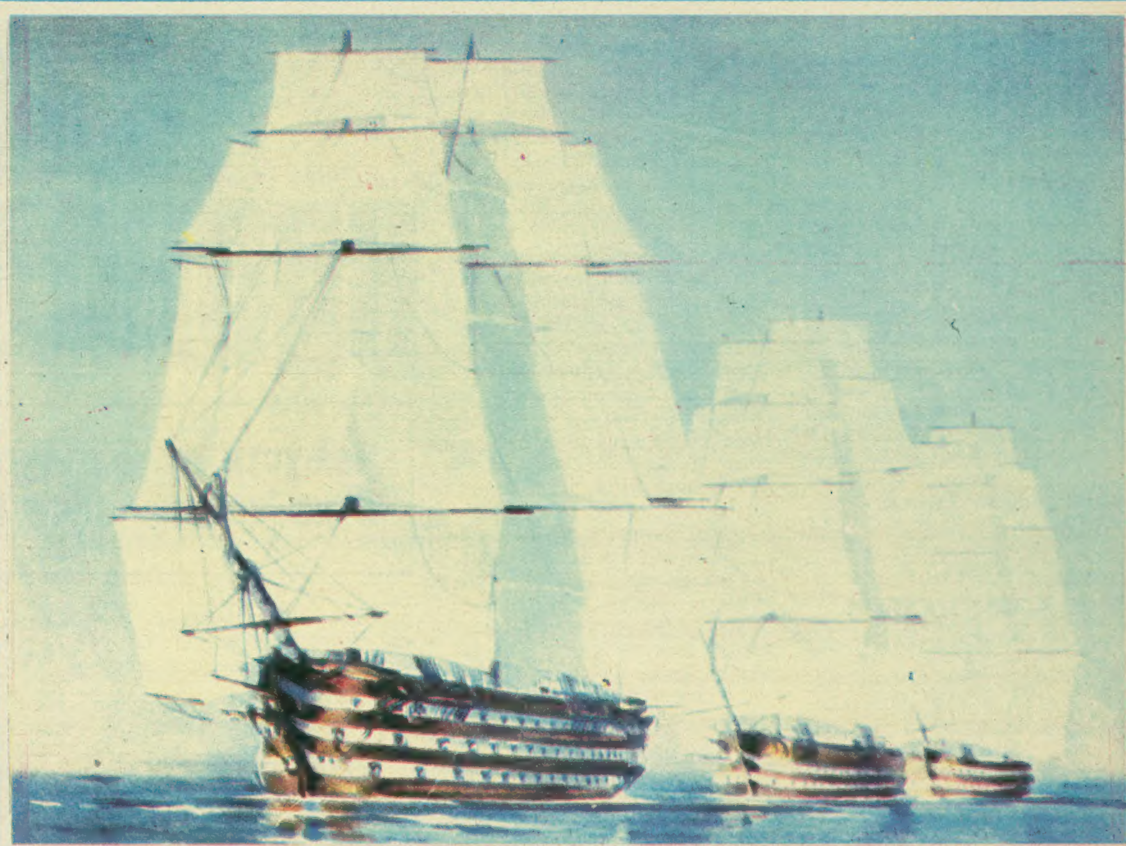

Трен само и пиле нестаје у чељустима крокодила

И ЈЕ

ПАЉБА С БОКА — Све до појаве савремене покретљиве бродске артиљерије великог домета бојни поредак једрењака и бродова на пару био је у **линији бразде.** У таквом поретку, један за другим, налази се ова ескадра ратних бродова из **1854.** године у маршевском покрету. Како су топови били смештени на боковима бродова, после приближавања непријатељу на домет топова, било је могуће истовремено отворити **артиљеријску ватру** са свих бродова.

ЛЕТЕЋИ ОБЛАК — Кад је **1847.** у Калифорнији откривено злато, америчка бродоградња је добила нови полет. Само у **1849.** години из атлантских лука у **Сан Франциско** је доидовило преко **90.000 пустолова** које је ухватила златна грозница. Путовало се углавном **клиперима,** брзим једрењацима са **три** до **осам** јарбола. Један од најбољих једрењака у то време био је калифорнијски клипер **„Летећи облак“:** могао је да понесе **1783** тоне а пут од Њујорка до Сан Франциска прелазио је у рекордном року — за 93 дана!

ШКОЛА НА ПУЧИНИ — Иако се одавно размишља о бродовима на атомски погон, у поморству још и данас има места за једрењаке. Овај добро опремљени немачки једрењак, назван **„Горх Форх“** по једном рту у **Скагераку,** саграђен је у Хамбургу и поринут **1958.** године у присуству **10.000 људи! Дугачак** је **90** а **широк 12 метара,** има површину једара 1952 квадратна метра и може да понесе **1760 тона терета.** „Горх Форх“ је грађен од најбољег челика и опремљен свим техничким и наутичким новинама нашег времена. Немачка морнарица га користи за обуку питомаца.

ДРА И МОТОР

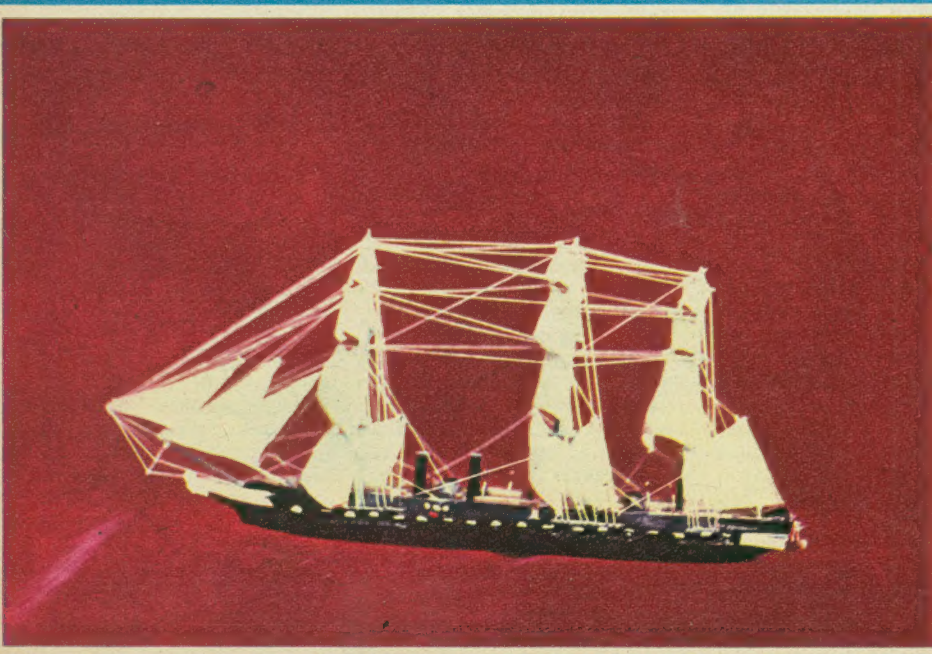
БИО ЈЕ НЕПОБЕДИВ — Амерички једрењак **„Конститјушен"** кренуо је 21. октобра **1797.** године на челу једне експедиције у гнездо озлоглашених берберских пирата који су живели у Мароку, Тунису и Либији и око 500 година **гусарили** по северним обалама Африке. Под командом капетана **Едварда Прибла** посада ове добро наоружане ескадре успешно је извршила задатак. Касније је „Конститјушен" више пута учествовао у поморским биткама и готово увек побеђивао. Године **1830.** овај брод је заувек укотвљен у **бостанском пристаништу** и претворен у музеј.

НА ЊЕМУ ЈЕ ПЛОВИО ДАРВИН — У Енглеској је **1789.** године саграђен једрењак **„Бигл", дугачак 27,45 а широк око 7 метара.** Као истраживачки брод он је пловио до Тахитија, Новог Зеланда и Аустралије. Двадесет двогодишњи **Чарлс Дарвин,** касније чувени енглески природњак и физиолог, провео је пет година с једном научном експедицијом на „Биглу". Ово путовање је имало пресудан значај за његово схватање о несталности и променљивости органског света. Дарвин га је касније описао у књизи **„Пут природњака око света".**

ЈЕДРЕЊАК-ОКЛОПЊАЧА „ВОРИОР" — Први лорд британског адмиралитета **Џон Пакингтон** добио је **1859.** одобрење за градњу једрењака-оклопњаче „Вориор" од **9137 тона носивости.** Како лорд Пакингтон није извршио све потребне техничке припреме, новосаграђени брод је заостајао за савременим бродовима, нарочито француским: висина јарбола му је била несразмерна с ширином па се „Вориор" превише љуљао на таласима што је ометало прецизно маневрисање бродске артиљерије. Једрењак је имао и **механички погон** — машине од **5500 КС.** Био је оклопљен плочама од гвожђа и наоружан са **36 топова.**

КИТОЛОВАЦ „ЧАРЛС В. МОРГАН" — За лов на китове **1841.** у Бетворду, у Енглеској, саграђен је брод **„Чарлс В. Морган".** За време прве пловидбе до Пацифика на њему се нашао богат улов: **61 кит!** „Чарлс В. Морган" није био брз. Имао је **посаду од 33 члана** и нарочите уређаје за прераду меса. Ово је једини дрвени једрењак-китоловац који је више пута препловио Атлантик. У потрази за китовима пловио је и ка **Арктику,** борећи се с бурама и леденим бреговима. Последњу пловидбv обавио је **1921. голине.**

Модели бродова из збирке инж. Милана Андоновића

ФАБРИКА ХРА

НАШ ЖЕЛУДАЦ ЈЕ У СТАЊУ ДА СВАРИ СВЕ ШТО ПОЈЕДЕМО ОСИМ ЦЕЛУЛОЗЕ!

Готово сва храна коју поједемо била би равна отрову кобре кад би стигла право у наш крвоток. Сланина коју доручкујемо мора се претворити у масне киселине и глицероле, протеини из шницле или батака у аминокиселине, угљени хидрати из кромпир-пиреа у гликозу. Тек претворена у нормалне састојке крвотока храна може да стигне до милијарди ћелија организма и да енергију нашим мишићима. Кад не би било тих хемијских чаролија које се одвијају у нашем телу, човек би умро од глади — без обзира колико јео!

Све је то заслуга система за варење који ради као каква супермодерна фабрика. Састављена је од изванредних погона од којих сваки има строго одређен задатак, а ради чак и онда — кад ми спавамо.

МАЛА ВАЖНА ВРЕЋА

Варење, у ствари, почиње већ у устима где зуби ситне храну, а пљувачне жлезде је натапају — то су специјални ферменти који хемијским процесом претварају скроб у шећер. Даље храна гутањем иде у ждрело, наставља рефлексом у једњак, па све до желуца, проширеног дела за варење.

Шта знамо о желуцу?

Налази се у трбушној дупљи, одмах испод пречаге. Дугачак је тридесетак а широк око десет сантиметара. Наравно, кад смо гладни, он је сасвим мали, а врло затегнут после обилатог оброка. Желудац је снажан мишић налик на малу врећу, која је по својим физичким и хемијским особинама изванредан орган. Човечји желудац је у стању да свари све што човек поједе, изузев целулозе које највише има у љускама разног воћа и поврћа. Он то постиже механички и хемијски

Желудац се скраћује и стеже и тако се храна у њему меша, а како припада глатким мишићима, покрети су му независни од воље човека. Хемијско варење у желуцу одвија се под утицајем фермената и сокова желуца који варе беланчевине. Тој сок који садржи сону киселину и ферменте пепсин, тако је јак да и сам желудац мора од њега да се брани да га не раствори. Тај задатак има слуз која штити зидове желуца од оштећења и самоварења!

У желуцу се храна задржава отприлике шест часова. Али, при томе су веома велике разлике с обзиром на врсту хране. На пример шоља млека свари се за сат и по, воће, поврће, хлеб — за два до три часа, телетина — за три часа, свињетина и жуманце — за четири и по часа, уље и бутер — и више од четири и по часа! Из вредног желуца који је обавио важан посао сваривши беланчевине, храна креће на дуго путовање.

ПОСАО НИЈЕ ГОТОВ

Најпре долази дванаестопалачно црево дугачко двадесетак сантиметара, за њим први део танког црева „дуг 2,4 метра, затим нешто ужи део танког црева дугачак 3,6 м и на крају дебело црево дугачко 1,5 м. Укупно — 7,5 метара.

Храна која из желуца стиже у дванаестопалачно црево натопљена је киселинама. Али, ако би киселине овде стигле у сувише великој количини, то би оштетило слузокожу црева и спречило стварање нарочитих енцима који су веома важни за даље варење. Јер, посао око варења још ни издалека није готов. Међутим, ништа се страшно не може догодити јер дванаестопалачно црево производи материју названу секретин који потиче гуштерачу да лучи свој сок за варење. Овај сок, око четврт литра дневно, утиче у дванаестопалачно црево и неутралише киселине. (Ако се ту нешто поремети, онда настаје чир у стомаку). Сок гуштераче садржи и три главна енцима који растварају протеине, масти и угљене хидрате. Исто тако и највећа жлезда у нашем организму — јетра — лучи жуч која разбија капљице масти да их енцими могу даље прерађивати у „наше" масти.

У танком цреву које никад не мирује, потребно је 3—8 часова да се храна потпуно преради и да је зидови упију. Његова унутрашњост изгледа равна као сомот, али би микроскопом на њој открио милионе црвених ресица. Њихов је задатак да од каше која је стигла у танко црево узимају храну и шаљу је у организам: протеини и угљени хидрати одатле кроз крвоток веном аортом одлазе у јетру, масти кроз лимфни систем. Преостала течна каша стиже у дебело црево. Оно из ње узима воду и шаље је натраг у крвоток. То је веома важно. Јер, кад би човек свакога дана изгубио ту воду, брзо би се осушио као мумија. Кад се вода упије, остају полутврди отпаци који се „магационирају" у задњем делу дебелог црева и одатле избацују из организма.

КАКО ДА СЕ ХРАНИМО

Да би неко могао правилно да се храни, прво мора знати калоричну вредност намирница које троши у току дана. Грам масти садржи 9,3 калорија, а грам угљених хидрата (налази се у шећеру, брашну, кромпиру и неким врстама поврћа) и грам беланчевина (месо, риба, сир, јаја, махунасти плодови) — 4,1 калорије.

Масти су неопходне јер њиховим сагоревањем добијамо енергију потребну за кретање и рад.

Беланчевине или протеини имају веома важну улогу у исхрани — зато количина коју човек сваког дана унесе у организам не сме да падне испод одређеног нивоа. Минимална количина потребна одраслом човеку износи 1,0 грам по килограму тежине, што значи да се креће између 65 и 80 грама дневно, а од тога пола морају бити беланчевине животињског порекла.

Не треба заборавити ни витамине који су, заједно с минералним материјама, веома важни за здраву исхрану.

А сад да погледамо шта ко и колико треба да једе.

Дневна потреба за калоријама, кажу стручњаци за исхрану, зависи од телесне тежине, висине, пола и година сваког појединца а исто тако и од посла којим се бави. Тако радник који ради тежак физички посао, мора да узме 3500 до 4500 калорија дневно! Домаћици је довољно око 2600, мушкарцима који претежно седе на свом радном месту — 2500, а женама у канцеларији око 2000 итд.

За децу чији се организам стално развија, важи ова табела:

Од 1—3 год. — 1300 кал.
Од 4—6 год. — 1700 кал.
Од 7—9 год. — 2100 кал.
Од 10—12 год. — 2500 кал.

Младићи

Од 13—15 год. — 3100 кал.
Од 16—10 год. — 3600 кал.

Девојке:

Од 13—15 год. — 2600 кал.
Од 16—19 год. — 2400 кал.

Родитељи не смеју да присиљавају дете да једе веће количине, не смеју да прете детету у току оброка и пре њега кажњавањем, батинама јер ће иначе постићи сасвим супротан резултат.

За оне читаоце који желе да добију неки килограм или да смршају, ево два кратка рецепта **др Љубомира Пфафа,** стручњака за исхрану:

ЗА МРШАВЕ:

Чим си мршав, значи да не уносиш довољне количине квалитетне хране. Најбоље је да узимаш већи број оброка у току дана. Не мораш веће количине одједном, али треба да су заступљене све врсте намирница:

1. Хлеб и све производе житарица, 2. Месо, рибу, јаја, 3. Млеко и млечне производе, 4. Масти и уље, 5. Поврће, 6. Воће и 7. Слаткише.

ЗА ДЕБЕЛЕ:

Ако имаш вишак килограма, овако ћеш их се најлакше ослободити:

Избегавај веће количине колача, чоколаде, теста и уопште узимање веће количине хране.

Повећај количину: меса, млека, млечних производа, поврћа и воћа.

По подне не спавај!

Спорт и физичко напрезање одлично помажу, а ако си презаузет или из било ког разлога не можеш да се бавиш неком спортском дисциплином, шетај више и ради гимнастику у соби. Резултати ће се брзо показати.

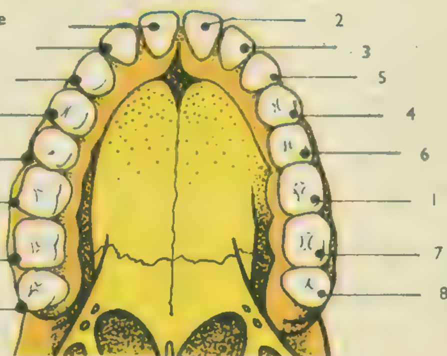
4 **ОРГАНИ ЗА ВАРЕЊЕ** ★★★★★★★★★★★★★

АНЕ

ИДУЋИ ПУТ: БУБРЕЗИ

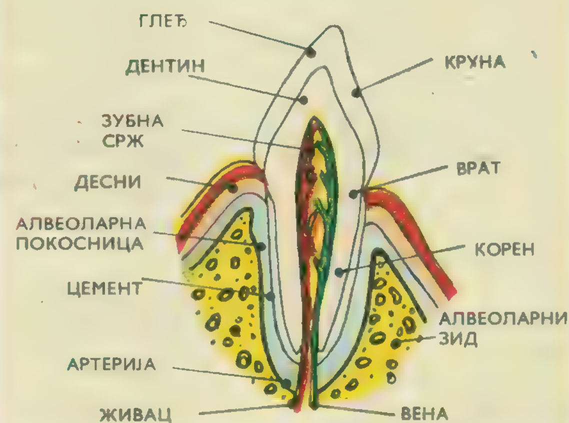
ПЕРИОДИ НИЦАЊА СТАЛНИХ ЗУБА — РЕД ПО КОМЕ НИЧУ СТАЛНИ ЗУБИ

ПЕРИОДИ НИЦАЊА СТАЛНИХ ЗУБА	РЕД ПО КОМЕ НИЧУ СТАЛНИ ЗУБИ
Од 6. до 9. године	2
Од 7. до 10.	3
Од 9. до 14.	5
Од 9. до 13.	4
Од 10. до 14.	6
Од 5. до 8.	1
Од 10. до 14.	7
Од 18. до 31.	8

Распоред зуба у горњој вилици

Сталне зубе чине: 4 секутића, 2 очњака, 10 кутњака у горњој вилици. И у доњој вилици има 16 зуба, укупно 32 зуба

ДУШНИК

ГРКЉАН

БРОНХИЈЕ

ПЛУЋА

ЈЕДЊАК

УЛАЗНИ ДЕО ЖЕЛУЦА (КАРДИЈА)

ПРЕЧАГА (ДИЈАФРАГМА)

ЖЕЛУДАЦ

ЈЕТРА

ЖУЧНА КЕСИЦА

ПИЛОРУС (ПРОЛАЗ ИЗ ЖЕЛУЦА У ТАНКО ЦРЕВО)

СЛЕЗИНА

ГЛАВНИ КАНАЛ ПАНКРЕАСА (ГУШТЕРАЧЕ)

ПАНКРЕАС (ГУШТЕРАЧА)

ТАНКО ЦРЕВО

ДЕБЕЛО ЦРЕВО

ДЕБЕЛО ЦРЕВО (СРПАСТО)

ЦРВУЉАК СЛЕПОГ ЦРЕВА

ЗАДЊЕ ЦРЕВО

На цртежу је приказан систем за варење. Плавим стрелицама означени су органи који не припадају овом систему.

ВЕЛИКА БЕКСТВА

Холанђанин Тони Лутен и енглески авијатичар Ајри изишли су из злогласног логора обучени у немачке униформе са еполетама од линолеума и официрским звездицама од дрвета.

Ајри Неви је заробљен у Калеу 1940. године. Побегао је из заробљеничког логора у Пољској, али је ухваћен и послат у логор „за непослушне", у замак Колдиц који је био окружен високим средњовековним зидовима тако да се сматрало да је из њега немогуће побећи. Неви је ипак покушао али је одмах ухваћен. Кад се враћао из самице у којој је издржавао казну приметио је „мост уздисаја" који се настављао у подземни пролаз чији се други крај налазио ван замка, у дворишту са зградама за управу логора и стражаре. Откривен је нов пут у слободу...

ЧОКОЛАД

Одлучено је да холандски поручник Тони Лутен и ја први окушамо срећу. Сви у нашој соби — француски, пољски, холандски и британски официри — свесрдно су нам помагали у припремама. Веома вешто претворили су холандске униформе у нацистичке и израдили нам лажна документа. Ја сам одлучио да себе унапредим у чин немачког поручника и постанем пешадијски официр Шварц. За то су ми биле потребне злат не звездице, па су их исекли од дрвета и обојили златном бојом, а еполете су направили од линолеума.

Ујутру 5. јануара 1942. Лутен и ја смо били спремни за бекство. Одлучили смо да пођемо после последње прозивке у девет увече. Наши компаси, мапе и нешто новца, као и лажне униформе били су добро сакривени.

Одмах после прозивке, Тони Лутен и ја, са двојицом наших другова, Петом Рејдом и Ханком Вардлом, пошли смо ка улазу у подземни пролаз. Отворили смо капак и заједно с кутијама у којима су се налазиле наше ствари, спустили се у подземни ходник. Навукли смо униформе преко радне одеће, а затим тихо пошли ка излазу који је био загворен решеткама. Пет Рејд је покушавао да отвори катанац који је држао решетке. Док смо нас двојица непомично стајали одевени као немачки официри прошло је десет ужасних минута, а онда сам чуо шкрипање зарђалог метала. Рејд је најзад отворио решетку. Руковали смо се и он нам је пожелео срећу.

ЗАШТО НЕ САЛУТИРАШ?

Сачекали смо док се решетка затворила иза нас, а онда се успели каменим степеницама до собе са стражарима из које се чула музика са радија.

Дошао је одлучујући тренутак. Пошао сам преко снегом покривеног дворишта, покушавајући да ходам одсечно као Прус. Два официра су изишла из стражарнице и кренула за нама. Нисам ни осетио кад сам забацио руке иза леђа и почео нервозно да добујем прстима. Лутен ми је оштро шапнуо.

— Држи руке уз тело, будало.

Стигли смо до прве капије. У сусрет нам је долазио један војник. Кад нам се приближио, Лутен је на беспрекорном немачком викнуо:

— Зашто не салутираш?

Војник нас је уплашено поздравио и журно прошао крај нас. Наставили смо да корачамо, прошли смо кроз капију и не осврнувши се. Још смо били на домету рефлектора и сваки корак на стази био је опасан. Најзад, стигли смо до последњег зида, не много високог али стрмог, покривеног снегом и ледом. Кад смо, после неколико неуспелих покушаја успели да се некако успнемо на зид, сели смо да мало предахнемо. Био сам сав изгребан и уплашен. Спустили смо се на другу страну зида и почели да се пењемо уз брег ка истоку, у правцу Лајснига, града удаљеног осам километара.

У СНУ — ЕНГЛЕСКИ!

Скинули смо униформе и затрпали их снегом и сувим лишћем. Од сада смо холандски електричари на раду у Немачкој, са дозволом кретања од Улма до Лајпцига, који је био тридесет километара удаљен од замка. Намеравали смо да стигнемо у Лајпциг раним јутарњим возом из Лајснига: сналажљиви холандски официри у Колдицу успели су подмићивањем да набаве чак и возни ред па смо знали да у пет ујутру имамо воз.

Ходали смо већ три часа. Било је тако хладно да нисмо могли ни да разговарамо. Најзад, ушли смо у мали град и стигли до железничке станице. Морали смо да чекамо пола сата у чекаоници, јер се на перон није смело изићи до пред сам полазак.

Најзад, сели смо у купе и ја сам се нашао крај старије жене која је мирисала на лијацу. Одмах сам задремао. Изненада, пробудио ме је оштар ударац у цеваницу. Уплашено сам се тргнуо. Погледао сам Лутена и схватио да сам вероватно говорио у сну — енглески. Срећом, сем њега нико није поклонио пажњу мом мрмљању. Осећао сам се постиђеним што је Лутен опрезнији од мене.

У шест ујутру стигли смо у Лајпциг. Стидљиво смо се освртали по железничкој станици и установили да воз за Улм имамо тек у 10.30 увече. Значи, требало је да читав дан проведемо у Лајпцигу а нисмо имали где да се склонимо. Ушли смо у једну гостионицу и наручили кафу, коју су служили са мало сахарина. Једино смо кафу и могли добити, јер је сва храна издавана на бонове. Затим смо отишли у чекаоницу на железничкој станици која је била препуна људи безвољних и тупих: стрпљиво су седели опкољени својим пртљагом и децом. Не размишљајући о томе шта чиним извадио сам из џепа парче чоколаде и загризао га. Једна млада жена забезекнуто је буљила у мене. Гледао сам је не схватајући шта јој је. Прошапутала је нешто старијој жени крај себе и ова ме је бесно погледала. Зачуо се жамор, више пута чуо сам реч „шоколаде". Лутен се љутито намрштио. Тек тада сам схватио опасност и вратио сам чоколаду у џеп. Начинио сам огромну грешку.

Чоколаду Немци већ месецима нису видели. Једући чоколаду, коју смо ми заробљеници добијали у пакетима, изазвао сам у препуној чекаоници не само завист, него и подозрење. Лутен ми је неприметно дао знак: устали смо и кренули натраг у град.

ПЕВАМО С НАЦИСТИМА

Тумарали смо споредним улицама Лајпцига читаво пре подне. После ручка, који се такође састојао од кафе, отишли смо у биоскоп, одлично склониште за бегунце у непознатом граду. Наша залиха немачких марака била је довољна за најјефтиније улазнице. Седели смо између немачких војника и морнара и чекали да почне представа. Прво смо у филмским новостима видели догађаје из Либије. Ромел је одлучно говорио војницима у пустињи, крај њих су се видела оклопна кола, приказано је и обарање једног британског авиона. Затим је дошла на ред сцена руске зиме. Немачки војници су се пели уз брежуљак завејан снегом, пропадали у њега, вукли топове и возила. Приказане су сцене војника завејаних у снегу. После филмских новости у сали је завладао тајац. А онда су младићи и девојке запевали неку нацистичку песму, док су старије особе тмурно гледале пред себе. И Лутен и ја смо запевали, да не бисмо изгледали сумњиви.

Најзад, почео је филм. Радња се догађала у Немачкој у XIX веку и читав заплет се вртео око младе девојке коју су јурили обожаваоци.

Рано по подне снег је поново почео да пада. Мора да смо се једном полицајцу учинили сумњиви јер је пошао за нама. Успели смо да му измакнемо и поново смо ушли у један биоскоп у коме се давао исти онај филм који смо већ гледали. Када смо изишли, град је већ био замрачен и само нам је белина снега помогла да кроз парк стигнемо до железничке станице.

Ушли смо у чекаоницу, промрзли, уморни уплашени. Путници који су чекали вечерње возове углавном су били сиромашнији људи. А онда су дошли људи у униформама и лактовима направили себи места међу цивилима. Лутен је купио карте до Улма. Одлучили смо да тамо променимо воз и, ако све буде у реду, другим возом одемо до швајцарске границе. На платформи је стајала војна полиција и проверавала ис-

А ИЗ КОЛДИЦА

праве војних лица. Срећом по нас, на цивиле није обраћала пажњу.

У КУПЕУ СА СС-ОФИЦИРОМ

Када смо ушли у воз, одлучили смо да је сигурније да останемо у ходнику. У купеу крај кога смо стајали седео је само један СС-официр. Имао је некакво мајмунско лице и истурену вилицу. Читао је новине. Ми смо се мало повукли да нас не би видео. Међутим, ускоро сам чуо да се отварају врата купеа: СС-овац је провирио и упитао нас:

— Јесте ли Јевреји?

— Свакако да нисмо. Ми смо Холанђани — одговорио је Лутен.

— Добро. Уђите и седите. Овај купе је резервисан, али моје колеге неће доћи.

Сели смо крај нацистичког официра који се одмах распричао. Лутен је одговарао на његова питања. Пошто је есесовац позвао још неке жене и људе у купе, разговор је замро. Прво је Лутен одспавао неколико сати, а онда је дошао ред на мене. Из сна ме је пренуо улазак војних полицајаца који су свима прегледали исправе, чак и СС-официру. Сумњичаво су нас загледали и за тренутак ми се учинило да ће препознати боју наших панталона као боју британских авијатичарских униформи, али онда се умешао нацистички официр и ауторитативно рекао:

— То су страни радници. Холанђани.

Војни полицајци су само салутирали и напустили купе.

У девет ујутру другог дана бекства стигли смо у Улм. Чим смо изишли из воза Лутен је пришао шалтеру и затражио две карте до Сингена, места на самој швајцарској граници.

НЕВЕРОВАТНА СРЕЋА

— Морам да позовем станичну полицију. Останите овде — рекла је девојка за шалтером.

Нисмо ни намеравали да побегнемо јер смо се уздали у своја лажна документа. Дебели полицајац црвеног лица упитао нас је зашто хоћемо да идемо у Синген. Лутен му је објаснио да следећег дана треба да почнемо да радимо у Улму, па овај дан желимо да искористимо за излет. Објашњење је збунило полицајца. Прегледао је наша документа и очигледно ни за тренутак није посумњао да су лажна. Ипак нас је повео према канцеларији. Уз пут смо разговарали с њим, причали му како је Улм диван град, како смо необично задовољни што ћемо у њему радити. То га је одобровољило. Када смо дошли у полицијску канцеларију, рекао је Лутену:

— Идите на горњи спрат и у биро за стране раднике. Ви добро говорите немачки. Ја ћу вас овде чекати.

Просто не верујући у своју срећу, кренули смо уз степенице до последњег спрата. Затим смо се другим степеницама спустили у приземље и убрзо открили споредни излаз. Избегли смо полицајце и журно се упутили споредним улицама Улма, па до оближњег места Лапхајм одакле смо се возом пребацили у Штоках који је додуше био од швајцарске границе нешто удаљенији од Сингена али је пут до њега био сигурнији. Са станице смо кренули преко снегом завејаних брежуљака према Сингену и граници, надајући се да ћемо до ње стићи кад месец већ зађе и све буде у тами. Поноћ је прошла а још многи километри били су пред нама. Изгледало је немогуће да те ноћи пређемо границу, па смо одлучили да потражимо неки заклон и ту сачекамо до следеће вечери.

НЕЋЕ СТИЋИ ДАЛЕКО!

У пет ујутру 8. јануара још смо ишли путем ка Сингену. Наједном пред нама су се нашла четири човека, дрвосече из Сингена.

— Ви сте сигурно Пољаци? — упитао нас је један.

— Да — одговорио је Лутен.

— Не верујем. Пољацима није дозвољено да у пет ујутру излазе из логора.

У близини се, очигледно, налазио пољски заробљенички логор. Док је један дрвосеча бициклом отишао по полицију, остали су нас некако искоса посматрали. Наједном смо и Лутен и ја схватили да се они боје нас исто колико и ми њих па смо потрчали кроз снег у шуму. Трчали смо док је у нама било снаге. Срећом, наишли смо на празну колибу и у њој се одморили. Нашли смо у њој два ашова и два дугачка бела мантила; колиба је вероватно припадала неком пчелару. Нешто пре пет по подне кренули смо са ашовима на раменима и белим мантилима право у Синген. На улазу у у град зауставила су нас два дечака у униформи Хитлерове омладине. На њихово питање ко смо, одговорили смо им да смо радили у околини и да се враћамо на спавање у Синген.

— Речено нам је да су побегла два британска ратна заробљеника који ће ноћас покушати да пређу преко границе.

Обојица смо се насмејали. Лутен је још додао:

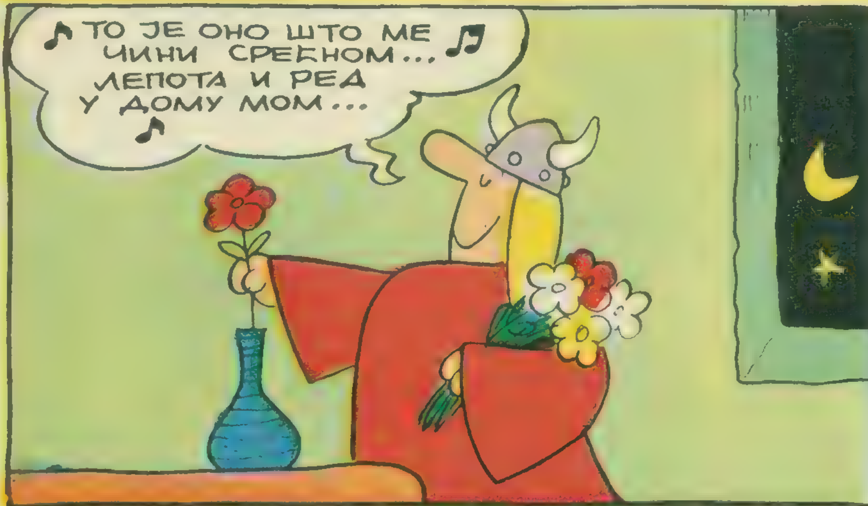
— Неће стићи далеко. Сувише је хладно за ратне заробљенике.

Касније сам упитао Лутена шта је мислио док се водио тај разговор. Показало се да је мислио исто што и ја: у крајњем случају ударио би ашовом једног, а ја другог дечака.

Прошли смо кроз Синген, прешли железничку пругу и читав сат лежали у јарку и посматрали стражара како шета четрдесетак метара даље. Ту смо појели остатак чоколаде и када су тамни облаци покрили месец искористили смо тренутак када је стражар ушао у стражарску кућицу да се мало огреје и огрнути белим мантилима почели да пузимо преко снега ка слободи. После, како нам се чинило, читаве вечности, усправили смо се и потрчали. Били смо у Швајцарској.

Ајри Неви

ХОГАР СТРАШНИ

КРОЗ ПЛАМЕН ДО ДЕЦЕ

Цело породилиште је мирно спавало, али само до 1,25...

Двадесет и једна беба, од којих три у инкубаторима а остале у корпама крај кревета својих мајки, мирно су спавале у породилишту болнице „Принцеза Беатриса" у Лондону. Главна сестра, двадесет четворогодишња Шејла Мекивен и осам болничарки обављале су своје свакодневне дужности. Напољу би само неки аутомобил пореметио тишину првих часова после пола ноћи.

Млади полицајац Роберт Тејлор патролирао је у колима улицама тог дела града. У оближњој крчми која ради преко целе ноћи, други млади полицајац, Џон Стонборо, пио је чај после завршеног дежурства.

Био је пети јуни прошле године, ноћ, један сат и двадесет пет минута. Тејлор је лагано возио крај болнице. Са стране је угледао лелу јаву светлост сличну пламичку све ће с једног прозора у приземљу. Зауставио је кола и у том тренутку прозорско окно је прсло и пламени језик је почео да се пење уз зграду. Укључио је радио-везу с намером да дигне узбуну. На жалост, везу није могао да успостави. Искочио је из кола и потрчао ка главном улазу породилишта. Испод врата већ је куљао дим.

Узнемирен, полицајац Стонборо одложио је шољу с чајем. Чуо је буку која му се учинила сумњива и потрчао низ улицу одакле је звук долазио.

А ИНКУБАТОРИ?

Ни особље ни пацијенти у породилишту нису још знали шта се догађа. На првом спрату, болничарка Давидинија Малик проверила је да ли се три мајке и њихове бебе добро осећају. Била је већ уморна и пошла је у кухињу да попије шољу топлог млека. Изненада је осетила неки чудан мирис. Можда нешто није у реду са електричним штедњаком, помислила је. Искључила га је и није попила млеко.

Главна сестра Мекивен је осетила мирис дима док се налазила на другом спрату и писала извештај. Била је навикла на разна узбуђења у раду па је, по старој навици, избројала у себи до тридесет да би одагнала страх. Затим је журно пошла ка првом спрату. Знала је да би се паника међу болничаркама одмах пренела на пацијенткиње. Зато је скупила све болничарке које је могла наћи и мирно им рекла:

— Изгледа да је у згради избио пожар. Морамо се спремити да евакуишемо мајке и бебе. Радите без узбуђења и панике. Нека мајке обуку кућне хаљине и узму своје бебе. Затим ме сачекајте док се вратим... Идем на четврти спрат да видим како су бебе у инкубаторима.

Сестра Шејла Мекивен се бојала да ће пожар, ако је избио услед квара на електричним уређајима, пресећи довод електричне енергије до инкубатора. У том случају бебама не би било спаса.

Када је сестра Мекивен отишла, болничарка Давидинија Малик се тргла: неко је снажно лупао на врата. Хитро их је отворила и угледала полицајца Тејлора. Кроз црни дим који је гушио и постајао све гушћи, Тејлор је утрчао у породилиште а неколико тренутака после њега и Стонборо.

Портир у породилишту Брајан Патерсон већ је открио ватру у лекарској соби у приземљу. Упорно је покушавао да је угаси апаратом за гашење пожара, али без икаквог успеха. Пламен се разгоревао све жешће.

Полицајац Тејлор и болничарка Малик, сузних очију и гушећи се од љутог дима, пробили су се до телефонске централе у портирници.

КОЛИЦА У ДИМУ

— Сестро, брзо позовите ватрогасну бригаду — рекао је Тејлор. Након неколико покушаја сестра Малик је спустила слушалицу: није могла да добије везу.

Тетурајући се кроз дим који је постајао све гушћи, болничарка Малик и полицајац Тејлор изнели су у наручју прве четири бебе.

У међувремену, полицајац је с муком успео да се пробије кроз дим до другог спрата. Сестра Мекивен и болничарка окупиле су све мајке које су могле да корачају, завиле бебе у ћебад и ставиле их у наручја. Сада су породиље нестрпљиво чекале спасавање. За то време Тејлор и болничарка Малик, покушавали су да се пробију до првог спрата. Два пута су били принуђени да се врате и удахну свеж ваздух. Приликом трећег покушаја болничарка Малик је намеравала да уђе кроз прозор. Али, дим је ту био још гушћи и морала је да се врати. Покушали су још једном кроз главни улаз и — успели. На првом спрату нашли су колица на којима је лежала једна млада мајка. Њена беба, рођена тек недавно, била је једна од оних у инкубаторима. Беспомоћна и у очају, жена је гласно плакала. Болничарка Малик и полицајац успели су да спусте колица низ степенице и изведу младу мајку на улицу. А онда су се поново пробили кроз дим.

ПОСЛЕ СВЕГА — ПОВЕЉЕ

На улици је већ почело да се окупља мноштво људи. И сви су видели како је полицајац Стонборо изишао из запаљене зграде тетурајући се. Кроз дим је изнео две бебе. За њим су изишле мајке са осталим бебама прекривеним чаршавима а за њима болничарка Малик и полицајац Тејлор. Храбра болничарка је мислила на све: носила је свежањ хартија под руком — белешке о пацијенткињама. Сестра Мекивен јој је једном рекла: „Правило је да се, када пацијент напушта ову болницу, са њим шаљу и белешке". То правило није се смело изневерити ни у тим ужасним тренуцима.

Већ за пола сата стигли су ватрогасци и пожар је ускоро био угушен.

Сестра Мекивен је прозивала пацијенткиње док су стизала кола хитне помоћи да их одвезу у друге болнице. Када је прочитала име једне мајке, нико се није одазвао. Завладала је напета тишина и сви су поново осетили страх и забринутост. Бројећи поново у себи тридесет секунди, које су сада, чинило јој се, биле много дуже него пре, сестра Мекивен се питала хоће ли поново морати у дим. Изненада је једна жена из гомиле радосно викнула:

— Не брините, госпођице. Та млада жена станује ту одмах иза угла. Досадило јој је да стоји на улици у спаваћици па је отишла кући.

Сестра Мекивен се смејала:

— Нађите полицајца и нека је доведе натраг. При том је показала на Тејлора и Стонбороа гаравих лица и с поносом додала:

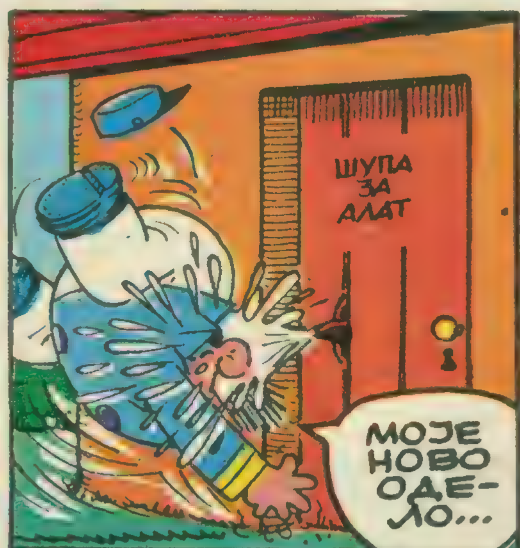
— Али ниједног од ове двојице. Они су ноћас урадили заиста много.

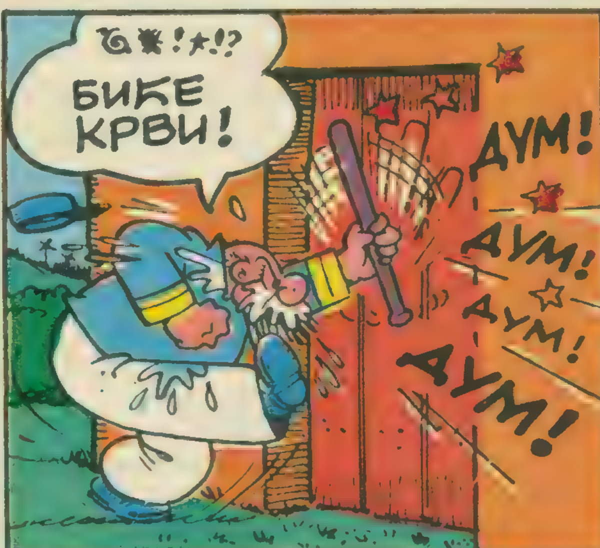
Болничарка Малик, полицајци Тејлор и Стонборо добили су касније повеље за храброст од Друштва за заштиту живота од пожара. **И. С.**

БИМ и БУМ
JOE MUSIAL
А-ХА! ОВО ЈЕ ЗАНИМ-ЉИВО!
ШУПА ЗА АЛАТ

БИМЕ! БУМЕ! НЕЋУ ВАС ТУЖИТИ МАМИ АКО ПИТУ ПОДЕЛИТЕ СА МНОМ! ХА! ПОЈЕШЋЕМО ДОКАЗ!
ШУПА ЗА АЛАТ

ЧУК! ЧУК!
СПРЕМАН САМ! 9,8,7,6, 5,4,3,2...

ШУПА ЗА АЛАТ
МОЈЕ НОВО ОДЕ-ЛО...

БИЋЕ КРВИ!
ДУМ!
ДУМ!
ДУМ!
ДУМ!

ЗАШТО НИКО НЕ ДОЛАЗИ НА ВЕЧЕ-РУ?
ЧЕКАЋУ ИХ... МАКАР ДО СУТРА!
1158/16

АХА! ТАКО, ДАК-ЛЕ! ТИ СИ, ЗНАЧИ, ПОЈЕО КОЛАЧ ОД КУПИНА!?
ЈА?

А ХТЕО ЈЕ НАС ДА НАБЕ-ДИ!
ДОКАЗ ЈЕ ТУ... НА ЊЕГОВИМ ПЛАВИМ ЛАЖЉИВИМ УСНАМА... АЛ' ЈА ЋУ ИХ ЗАУВЕК ОПРАТИ!
MUSIAL

НАСТРАДИН

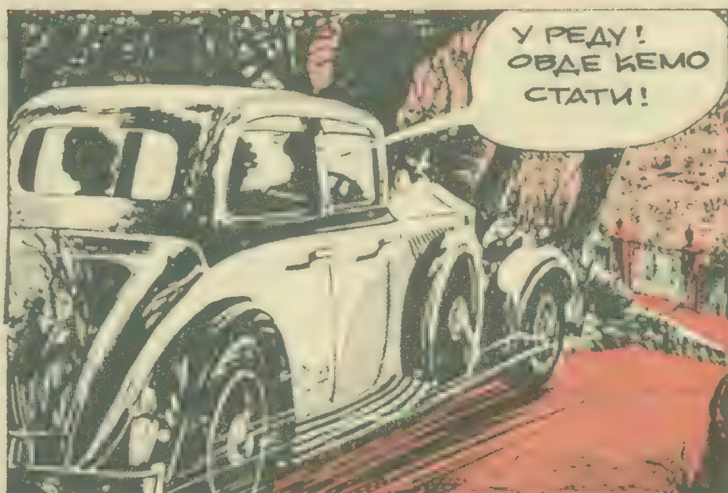

ПОЛ ТЕМПЛ И ПУТУЈУЋА ТРУПА

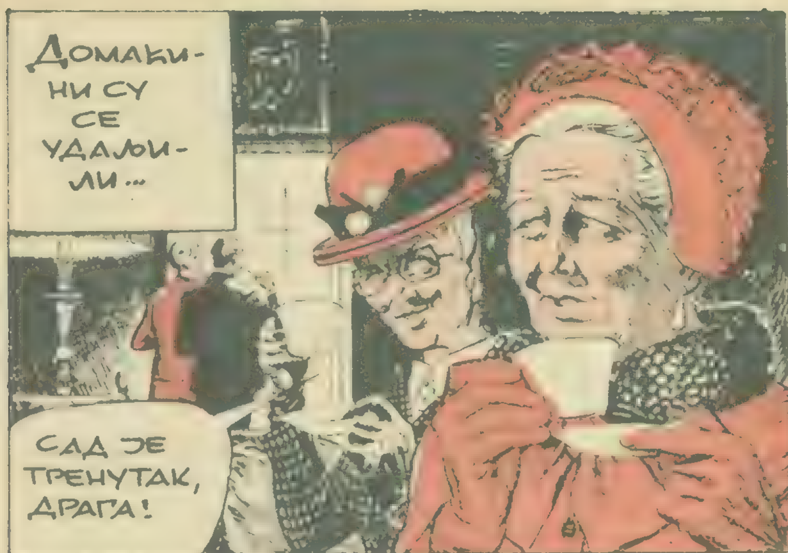

После обилажења куке...
Драга, ово су госпође Тиболд! Показао сам им куку...
Изгледа да им се свиђа!
Више нам се него свиђа! Одмах ћемо вам преко посредничке агенције доставити понуду!
Сад морамо да идемо... Време је за чај...
Али, Агнеса! Како си нетактична...
Опростите мојој сестри! Просто броји минуте између обеда!

Не извињавајте се! И ми у ово време пијемо чај! Надам се да ћете нам се придружити...
Веома сте љубазни!
Моја супруга ће све одмах припремити...
Четрдесет пет минута! Време је...

И ускоро...
Млеко или рум?
Добро је! Чај је послужен!
Све функционише као сат... као и обично!

И на звук звона...
Пуковник Енстратер?
Да... шта сте желели?
Имам писмо за вашу супругу! Речено ми је да уручим лично њој!
Чудно! Али уђите... позваћу је!
Алиса, писмо за тебе! Треба лично да га примиш! Дођи...
Само изволите...
Па... ако ми гошће неће замерити...

ДОМАЋИНИ СУ СЕ УДАЉИЛИ...
САД ЈЕ ТРЕНУТАК, ДРАГА!

ОВО ЈЕ ЊЕНА ШОЉА!
А ОВО ЊЕГОВА! БРЗО!

ЧУДНО! ИЗГЛЕДА КАО ШИФРОВАНА ПОРУКА!
ОЧИГЛЕДНО НЕЧИЈА ГЛУПА ШАЛА!

И ДОМАЋИНИ СУ СЕ ВРАТИЛИ ГОШЋАМА...
НЕШТО МИ СЕ ОВАЈ ЧАЈ ЧИНИ ДРУКЧИЈИ! КАО ДА ЈЕ ЈАЧИ!
ТАЈ ИСТИ ЧАЈ ПИЈЕШ ВЕЋ ТРИДЕСЕТ ГОДИНА, ДРАГИ!

СИ... СИГУРНА СИ?

САД НА ПОСАО, МАБЕЛ! ТИ ПОЗОВИ ФРЕДА... ЈА ЋУ ИЗБРИСАТИ НАШЕ ОТИСКЕ!

И УСКОРО...
ОДЛИЧНО! А САД ДА СВЕ ПОКУПИМО И ИЗГУБИМО СЕ!
СВЕ ЈЕ ИШЛО К'О ПО ЛОЈУ!

МАБЕЛ, ТИ ИДИ И „ПОЧИСТИ" ТРПЕЗАРИЈУ! МИ ЋЕМО ОВДЕ...

ПОСЛЕ 15 МИНУТА...
ПРИЛИЧАН ПЛЕН! МИЛИ, ИДИ ЗАКЉУЧАЈ ГЛАВНИ УЛАЗ И КЉУЧ БАЦИ У ГРМЉЕ!

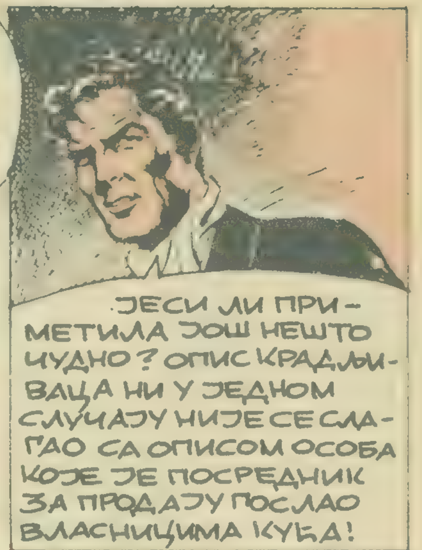

АКО НАС ЗАУСТАВЕ, ЗНАТЕ ШТА ТРЕБА ДА РАДИТЕ! ЈА ЋУ ДАТИ ПОГРЕШАН КЉУЧ А ВИ ИЗЈАВИТЕ ДА СЕ ТА БРАВА ТЕШКО ОТВАРА!

СУТРА ЋЕ НОВИНЕ ОПЕТ ИМАТИ О ЧЕМУ ДА ПИШУ!
МИСЛИМ ДА ЈЕ ВРЕМЕ ДА МЕЊАМО МЕТОД! ПОЛИЦИЈА ЋЕ СЕ НАЈЗАД ДОСЕТИТИ...

СУТРАДАН, ДОК ЈЕ ТЕМПЛ ЗА ДОРУЧКОМ ПРЕЛИСТАВАО НОВИНЕ...
ОДЈЕК
ЈОШ ЈЕДНА ПЉАЧКА У КУЋИ КОЈА СЕ ПРОДАЈЕ
ГЛЕ! ОПЕТ...

ОДЈЕК
ЧУДНА СТВАР! ИЗГЛЕДА ДА ТЕ ПЉАЧКЕ НЕ ИЗВОДЕ ИСТЕ ОСОБЕ!
ПРОШЛИ ПУТ ЈЕ ТО БИО НЕКИ БОГАТИ АМЕРИКАНАЦ СА ЖЕНОМ И КЋЕРКОМ!

А ПРЕ ТОГА СУ СЕ КРАДЉИВЦИ ПРЕДСТАВИЛИ КАО „ГРОФ И ГРОФИЦА МАУНТФЕРИОТ"! ТО МОРА ДА ЈЕ ЧИТАВА БАНДА!
ИЛИ НЕКОЛИКО РАЗЛИЧИТИХ ГРУПА... САМО ИМ ЈЕ МЕТОД ИСТИ!

ЈЕСИ ЛИ ПРИМЕТИЛА ЈОШ НЕШТО ЧУДНО? ОПИС КРАДЉИВАЦА НИ У ЈЕДНОМ СЛУЧАЈУ НИЈЕ СЕ СЛАГАО СА ОПИСОМ ОСОБА КОЈЕ ЈЕ ПОСРЕДНИК ЗА ПРОДАЈУ ПОСЛАО ВЛАСНИЦИМА КУЋА!

НЕДЕЉУ ДАНА КАСНИЈЕ...
ТВОЈ СТАРИ ПРИЈАТЕЉ, АНТИКВАР ГИДБЕРИ, ЈЕ НАСТРАДАО!
ШТА МУ СЕ ДОГОДИЛО?

ОПЉАЧКАН ЈЕ И РАЊЕН!
ОДНЕТА МУ ЈЕ КОЛЕКЦИЈА БУРМУТИЦА! ПЉАЧКАШИ... ЊИХ ТРОЈЕ... ПРЕДСТАВИЛИ СУ СЕ КАО ЉУБИТЕЉИ СТАРИНА...

У БОЛНИЦИ ЈЕ У ХЕПФОРДУ! ИДЕМО ОДМАХ ДО ЊЕГА!

ОЧИГЛЕДНО, БАНДИТИ СУ ПРОМЕНИЛИ МЕТОД! ДА, НИСУ ДОВЕКА МОГЛИ ДА ИЗИГРАВАЈУ КУПЦЕ КУЋА КОЈЕ СЕ ПРОДАЈУ ПРЕКО ПОСРЕДНИЧКИХ АГЕНЦИЈА!

НАДАМ СЕ ДА ГИДБЕРИ МОЖЕ ДА ПРИМА ПОСЕТЕ!
БОЛНИЦА

ЈОШ ЈЕ ВЕОМА ПОТРЕСЕН! МОЖЕТЕ ОСТАТИ КОД ЊЕГА САМО ПЕТ МИНУТА!

У БОЛНИЧКОЈ СОБИ...
САМ САМ КРИВ! ТИ БАНДИТИ НИСУ НИ ИЗГЛЕДАЛИ КАО ЉУБИТЕЉИ СТАРИНА! АЛИ, ЛУПИЛИ СУ МЕ ПО ГЛАВИ ПРЕ НО ШТО САМ ИШТА КАЗАО!

ИПАК, ДАО САМ ПОЛИЦИЈИ ЊИХОВ ТАЧАН ОПИС!

ВАША ЗБИРКА ОГРОМНО ВРЕДИ! КАКО ЋЕ ЈЕ УНОВЧИТИ?
ОТКУПИЋЕ ЈЕ НЕКИ КОЛЕКЦИОНАР ПРЕКО ОКЕАНА...

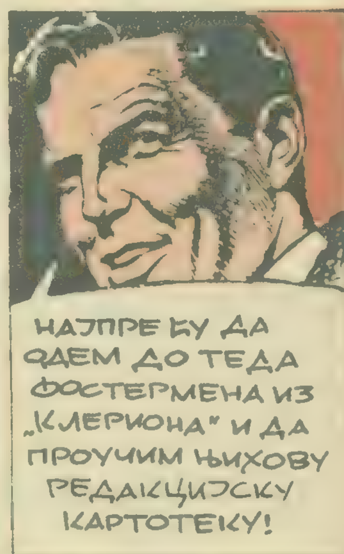

ВРЕМЕ ЈЕ ДА СЕ НАШ ПАЦИЈЕНТ ОДМАРА! А ВАС, МИСТЕР ТЕМПЛ, ЖЕЛИ ДА ВИДИ ШЕФ МЕСНЕ ПОЛИЦИЈЕ! ЧЕКА ВАС...

ЧУО САМ ДА СТЕ ОВДЕ, ТЕМПЛ! ЛИЧНО ПОЗНАЈЕТЕ ГИДБЕРИЈА?
ДА! И ЖЕЛЕО БИХ ДА С ВАМА ПОРАЗГОВАРАМ О ЊЕГОВОМ СЛУЧАЈУ!

ЈА ВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ ТО БАНДА „КУПАЦА КУЋА"! САМО СУ ПРОМЕНИЛИ МЕТОД!
ХММ... ЈА НЕ МИСЛИМ ТАКО!

У НАШЕМ ОКРУГУ СУ ТИ „КУПЦИ КУЋА" ИЗВРШИЛИ ТРИ ПЉАЧКЕ... ЈА САМ ИХ СВЕ ПРОУЧИО! НЕ, ИЗМЕЂУ ОВЕ И ЊИХ НЕМА СЛИЧНОСТИ!
НАДАМ СЕ, ШЕФЕ, ДА ЋУ ДОКАЗАТИ ДА НИСТЕ У ПРАВУ!

А КАКО МИСЛИТЕ ДА ТО ПОСТИГНЕТЕ, ТЕМПЛ?

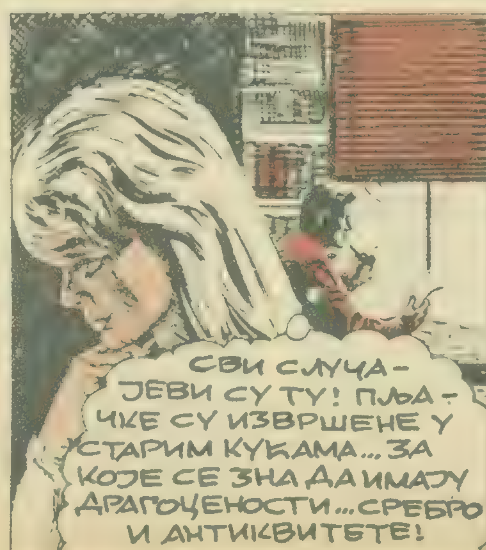

НАЈПРЕ ЋУ ДА ОДЕМ ДО ТЕДА ФОСТЕРМЕНА ИЗ „КЛЕРИОНА" И ДА ПРОУЧИМ ЊИХОВУ РЕДАКЦИЈСКУ КАРТОТЕКУ!

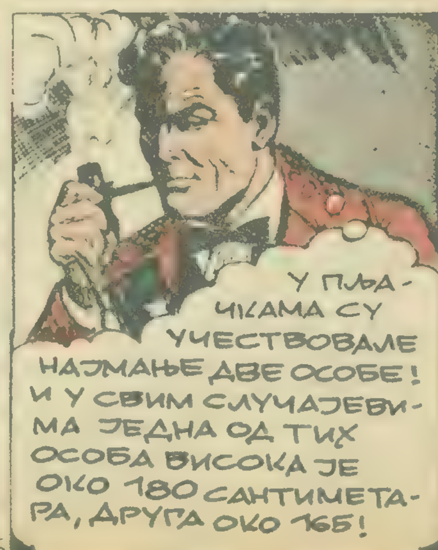

ТЕД ФОСТЕРМЕН, ПОМОЋНИК ГЛАВНОГ УРЕДНИКА, БИО ЈЕ СПРЕМАН ДА ПОМОГНЕ...
ЛАКО ЋЕШ СЕ СНАЋИ, ПОЛЕ! ВЕЋ СИ КОРИСТИО НАШУ ДОКУМЕНТАЦИЈУ!

СЕЋАТЕ СЕ ТЕМПЛА, БРАКЕТЕ?
ИМАМО И ЊЕГОВ ДОСИЈЕ!
ТО БИСТЕ МОГЛИ И ДА СПАЛИТЕ!

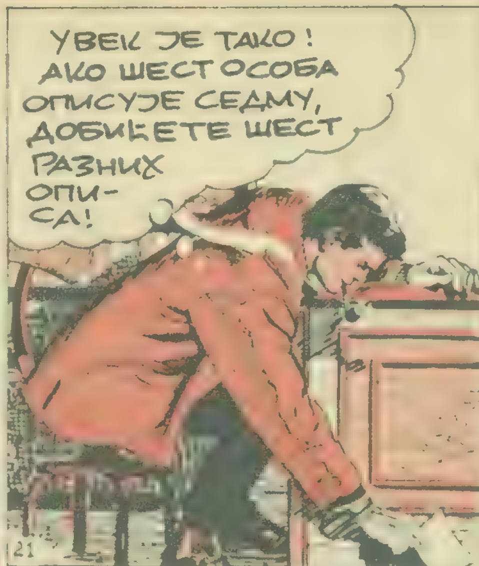

ЗАНИМАЈУ ВАС ПЉАЧКЕ У „КУЋАМА НА ПРОДАЈУ"! ДА, ИМАМО ИСЕЧКЕ О ТИМ СЛУЧАЈЕВИМА!

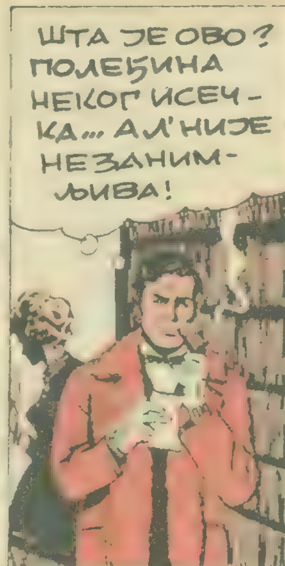

ЕВО! СВЕ ЋЕТЕ НАЋИ У ОВОЈ ФАСЦИКЛИ!
ХВАЛА, БРАКЕТЕ! АКО НЕШТО ОТКРИЈЕМ, ОБЕЋАВАМ ДА ЋЕ ВАШ ЛИСТ ПРВИ ИМАТИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ!

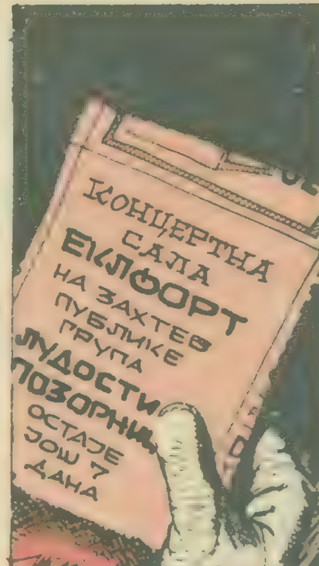

СВИ СЛУЧАЈЕВИ СУ ТУ! ПЉАЧКЕ СУ ИЗВРШЕНЕ У СТАРИМ КУЋАМА... ЗА КОЈЕ СЕ ЗНА ДА ИМАЈУ ДРАГОЦЕНОСТИ... СРЕБРО И АНТИКВИТЕТЕ!

У ПЉАЧКАМА СУ УЧЕСТВОВАЛЕ НАЈМАЊЕ ДВЕ ОСОБЕ! И У СВИМ СЛУЧАЈЕВИМА ЈЕДНА ОД ТИХ ОСОБА ВИСОКА ЈЕ ОКО 180 САНТИМЕТАРА, ДРУГА ОКО 165!

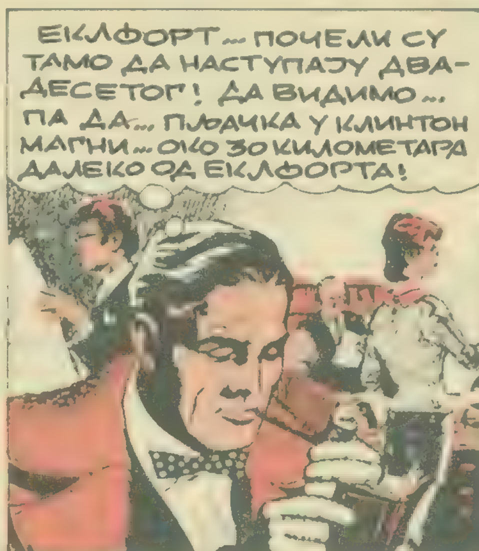

АЛИ, ОСТАЛИ ПОДАЦИ СЕ РАЗЛИКУЈУ...
НЕ СЛАЖУ СЕ НИ ГОДИНЕ, НИ ПОЛ, НИ ИЗГЛЕД!

УВЕК ЈЕ ТАКО! АКО ШЕСТ ОСОБА ОПИСУЈЕ СЕДМУ, ДОБИЋЕТЕ ШЕСТ РАЗНИХ ОПИСА!

ШТА ЈЕ ОВО? ПОЛЕЂИНА НЕКОГ ИСЕЧКА... АЛ' НИЈЕ НЕЗАНИМЉИВА!

КОНЦЕРТНА САЛА ЕКЛФОРТ
НА ЗАХТЕВ ПУБЛИКЕ ГРУПА
ЛУДОСТИ ПОЗОРНИЦЕ
ОСТАЈЕ ЈОШ 7 ДАНА

БРАКЕТЕ, ИМАТЕ ЛИ МОЖДА ИСЕЧКЕ О ОВОЈ ПУТУЈУЋОЈ ТРУПИ ЗАБАВЉАЧА?
ПОГЛЕДАЋУ!

ЕКЛФОРТ... ПОЧЕЛИ СУ ТАМО ДА НАСТУПАЈУ ДВАДЕСЕТОГ! ДА ВИДИМО... ПА ДА... ПЉАЧКА У КЛИНТОН МАГНИ... ОКО 30 КИЛОМЕТАРА ДАЛЕКО ОД ЕКЛФОРТА!

НА ЖАЛОСТ, ТЕМПЛ, О ТОЈ ТРУПИ НЕМАМО НИШТА!
НИЈЕ НИ ЧУДО! ОЧИГЛЕДНО ТРУПА ПРОПАЛИХ ГЛУМАЦА И ИГРАЧА! КО ОЊИМА ДА ПИШЕ!

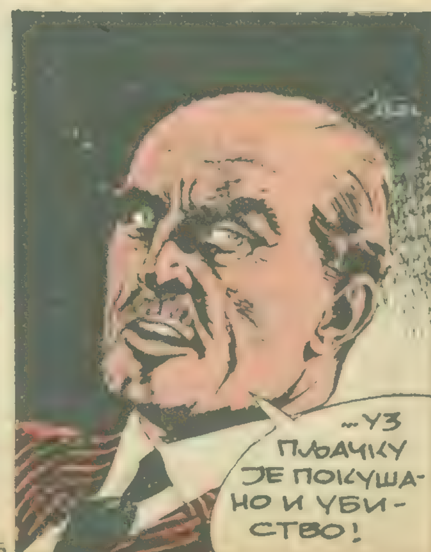

ПОЛОВА ЖЕНА СТИВ НАЈБОЉИ МУ ЈЕ САРАДНИК...
СТИВ, ЖЕЛЕО БИХ ДА СВЕ САЗНАШ О ЈЕДНОЈ ПУТУЈУЋОЈ ТРУПИ ЗАБАВЉАЧА! ГДЕ СУ ГОСТОВАЛИ У ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ, КО ЈЕ ПРЕДВОДИ... ГРУПА СЕ ЗОВЕ „ЛУДОСТИ ПОЗОРНИЦЕ"!

КАКВО СМЕШНО ИМЕ... КАО ИЗ ПРОШЛОГ ВЕКА!

СЛАЖЕМ СЕ С ТОБОМ... ШТО СЕ ТИЧЕ ИМЕНА! АЛИ ОНА САДА ДАЈЕ ПРЕДСТАВЕ! ПОКУШАЈ ДА СЕ РАСПИТАШ ПО КОНЦЕРТНИМ ПОСЛОВНИЦАМА, ПОГЛЕДАЈ ПО ПОЗОРИШНИМ ЧАСОПИСИМА! ЈА ОДОХ ДО ВОСПЕРА!

ВОСПЕР, ИНСПЕКТОР СКОТЛАНД ЈАРДА, ОЧЕКИВАО ЈЕ ТЕМПЛА...
ДО ДАНАС СКОТЛАНД ЈАРД НИЈЕ БИО ЗАИНТЕРЕСОВАН ЗА ТЕ КРАЂЕ! АЛИ ЈУТРОС...

ПОЛИЦИЈА ИЗ КЕНТА ЗАТРАЖИЛА ЈЕ НАШУ ПОМОЋ! СТВАР ЈЕ ПОСТАЛА ВИШЕ НЕГО ОЗБИЉНА...

...УЗ ПЉАЧКУ ЈЕ ПОКУШАНО И УБИСТВО!

И ВОСПЕР ЈЕ УКРАТКО ИЗНЕО ПОСЛЕДЊИ СЛУЧАЈ...
... ТО ЈЕ ВЕЛИКА КУЋА У ВИКТОРИЈАНСКОМ СТИЛУ У БЛИЗИНИ ТАНБРИЏ ВЕЛСА...
25

„ВЛАСНИКА, ТЕРЕНСА МЕРЕНДА, ПОСЕТИО ЈЕ НЕКИ СВЕШТЕНИК СА СЕСТРОМ. ИМАЛИ СУ ПИСМО ОД ПОСРЕДНИЧКЕ АГЕНЦИЈЕ...“

ИЗВИНИТЕ, АЛИ ЈА САМ ДАНАС ВЕЋ ДОБИО ЈЕДНУ ПОНУДУ ЗА КУЋУ!
КАКВА ШТЕТА...

ВОСПЕР ЈЕ НАСТАВИО ПРИЧУ...
МЕРЕНД ЈЕ ОПРЕЗАН ЧОВЕК! ПОНУДУ У СТВАРИ НИЈЕ ИМАО А КАКО ЈЕ ЧУО ЗА РАНИЈЕ ПЉАЧКЕ БИО ЈЕ ПОДОЗРИВ...

ОПРОСТИТЕ ЗА ТРЕНУТАК! ДА ПРОВЕРИМ КОД АГЕНЦИЈЕ...
26

НЕ СВИЂА МИ СЕ СВЕ ОВО, МИЛА! РЕК'О САМ ТИ ДА ТРЕБА МЕЊАТИ НАЧИН! МОЖДА ТЕЛЕФОНИРА ПОЛИЦИЈИ...

ТЕМПЛ ЈЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНО СЛУШАО...
МЕРЕНД ЈЕ СВОЈЕ СУМЊЕ САОПШТИО ЖЕНИ!

ПОЗВАЋУ ПОЛИЦИЈУ... А ТИ ИДИ ДА ИХ ЗАБАВИШ!
ДОБРО, ДРАГИ!

ОХ! НЕ... НЕ!

И ШТА ЈЕ ОНДА БИЛО?
ОСТАВИЛИ СУ ОНЕСВЕШЋЕНОГ МЕРЕНДА А ЊЕГОВУ ЖЕНУ ВЕЗАНУ И ЗАПУШЕНИХ УСТА! КАДА СЕ КУЋНА ПОМОЋНИЦА ВРАТИЛА ИЗ КУПОВИНЕ...

ПОЛИЦИЈА! ДАЈТЕ МИ ПОЛИЦИЈУ!

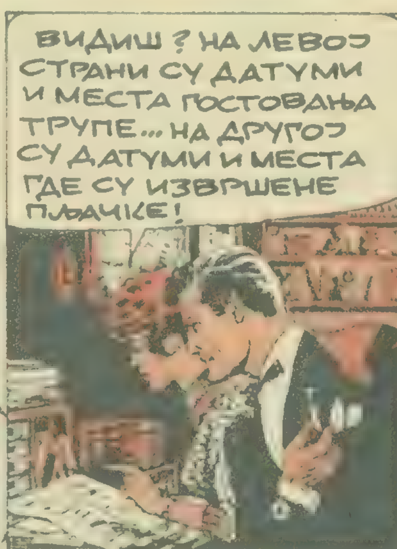

МЕРЕНД ЈЕ У ТЕШКОМ СТАЊУ ПРЕБАЧЕН У БОЛНИЦУ! ОПИС КОЈИ ЈЕ ЊЕГОВА ЖЕНА ДАЛА СЛАЖЕ СЕ, БАР ШТО СЕ ТИЧЕ ВИСИНЕ, С „КУПЦИМА КУЋА“!

ВОСПЕР ЈЕ ЗАВРШИО ИЗЛАГАЊЕ...
ЈЕ Л' СЛУЧАЈ ПОВЕРЕН ВАМА?
НИЈЕ! ЕКИПА ЈЕ ВЕЋ ОТИШЛА НА МЕСТО ДОГАЂАЈА!

ЧУЈТЕ, ЈА САМ НА СВОЈУ РУКУ ИСПИТИВАО ДОСАДАШЊЕ СЛУЧАЈЕВЕ...
ОСТАЛИ ИНСПЕКТОРИ НЕ ВОЛЕ ДА ИМ СЕ АМАТЕРИ МЕШАЈУ У ПОСАО!

ЗНАМ! РАЧУНАМ НА ВАС! УБЕДИТЕ СВОГ КОЛЕГУ ДА МУ ВИ И ЈА МОЖДА МОЖЕМО ПОМОЋИ!

ТЕМПЛ СЕ ВРАТИО СВОЈОЈ КУЋИ...
ПА, СТИВ? КАКО ТВОЈА ИСТРАГА НАПРЕДУЈЕ?
ОДЛИЧНО! СТВАРИ СЕ ПОВЕЗУЈУ!

ВИДИШ? НА ЛЕВОЈ СТРАНИ СУ ДАТУМИ И МЕСТА ГОСТОВАЊА ТРУПЕ... НА ДРУГОЈ СУ ДАТУМИ И МЕСТА ГДЕ СУ ИЗВРШЕНЕ ПЉАЧКЕ!

ДАТУМИ СЕ ПОКЛАПАЈУ... А ПЉАЧКЕ СУ ВРШЕНЕ НА ОКО ТРИДЕСЕТ КИЛОМЕТАРА ОД МЕСТА ГОСТОВАЊА!
ОДЛИЧНО, СТИВ! МОЖЕМО У АКЦИЈУ!

АЛИ, ТРЕБАЛО ЈЕ НАПРАВИТИ ПЛАН...
ГДЕ ТРУПА ГОСТУЈЕ ОВЕ НЕДЕЉЕ?
У ХОРСТБОРОУ, У КЕНТУ! У МЕМОРИЈАЛ ХОЛУ...

ХОРСТБОРОУ... ОКО 20 КИЛОМЕТАРА ОД ТАНБРИЏ ВЕЛСА!

ВОСПЕР? ОВДЕ ТЕМПЛ! МИСЛИМ ДА САМ НА СИГУРНОМ ТРАГУ! КРЕЋЕТЕ ЗА ТАНБРИЏ ВЕЛС? ДОБРО! ИДЕМО ЗА ВАМА!

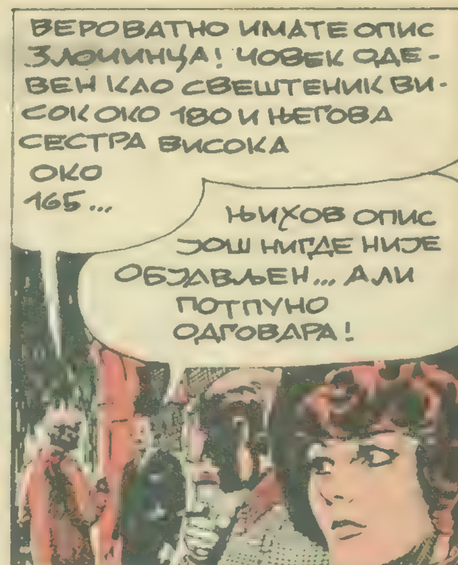

ВОСПЕР ЈЕ КРЕНУО ПОЛИЦИЈСКИМ КОЛИМА А ПОЛ И СТИВ ТЕМПЛ ЗА ЊИМ.
ПОЛЕ, ЗАШТО НЕ ИДЕМО ПРАВО У ХОРСТБОРОУ?

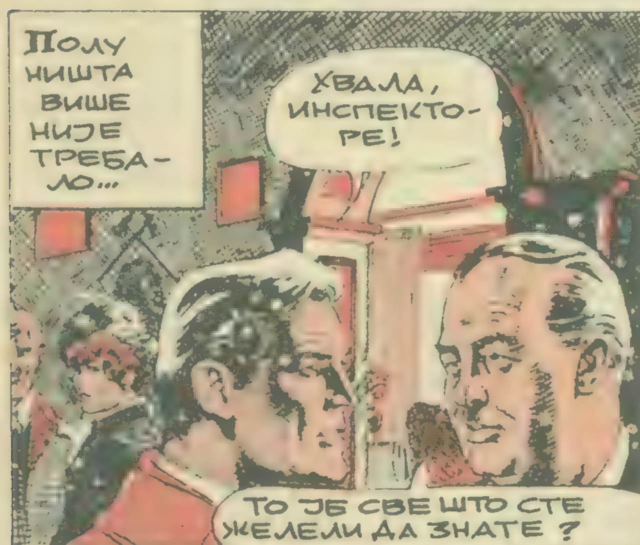

ИДЕМО ПРВО ДА ВИДИМО ДОКЛЕ ЈЕ ВОСПЕРОВ КОЛЕГА СТИГАО СА ИСТРАГОМ!

ОВО ЈЕ МЕРЕНДОВА КУЋА! ПАЗИТЕ, МОЈ КОЛЕГА НЕ ВОЛИ ДА МУ СЕ ИКО МЕША У ПОСАО!
БЕЗ БРИГЕ!

ОВО СУ СТИВ И ПОЛ ТЕМПЛ, КОЛЕГА КРАУТЕР! СЕЋАТЕ СЕ... ТЕЛЕФОНИРАО САМ ВАМ!
ДА, ДА! ЧУЈЕМ ДА ИМАТЕ НЕКУ СВОЈУ ТЕОРИЈУ, ТЕМПЛ!

ДА, У ПОЧЕТКУ ЈЕ ТО БИЛА САМО ТЕОРИЈА! А САД САМ СИГУРАН У ЊУ! БИСТЕ ЛИ МИ ИСПРИЧАЛИ НЕКЕ ПОЈЕДИНОСТИ О ПОСЛЕДЊЕМ СЛУЧАЈУ?
КАКВЕ?

ВЕРОВАТНО ИМАТЕ ОПИС ЗЛОЧИНЦА! ЧОВЕК ОДЕВЕН КАО СВЕШТЕНИК ВИСОК ОКО 180 И ЊЕГОВА СЕСТРА ВИСОКА ОКО 165...
ЊИХОВ ОПИС ЈОШ НИГДЕ НИЈЕ ОБЈАВЉЕН... АЛИ ПОТПУНО ОДГОВАРА!

Полу ништа више није требало...
ТО ЈЕ СВЕ ШТО СТЕ ЖЕЛЕЛИ ДА ЗНАТЕ?
ХВАЛА, ИНСПЕКТОРЕ!

ТИ ШАШАВИ АМАТЕРИ! ШТА МУ ТО ЗНАЧИ?
НЕ ЗНАМ! АЛИ ЗНАМ ДА ТАЈ ШАШАВИ АМАТЕР ОБИЧНО УСПЕВА!

И ШТА САД, ПОЛЕ?
ИДЕМО У ХОРСТБОРОУ И УЗЕЋЕМО ПРВА МЕСТА ЗА ТУ ПРЕДСТАВУ!

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ПОЗОВЕШ И ИНСПЕКТОРА ВОСПЕРА!
ЗВАО САМ ГА...

КАЖЕ ДА ДВАДЕСЕТ ГОДИНА НИЈЕ ИШАО НА ТАКВЕ ПРЕДСТАВЕ ПА НЕЋЕ НИ САД!

ЛУДОСТИ ПОЗОРНИЦЕ
90 МИНУ
ЗАБАВЕ
ИПАК ДА НЕ УЗМЕМО НАЈСКУПЉА МЕСТА!

И ТАКО...
ДВЕ УЛАЗНИЦЕ, МОЛИМ! ОЧЕКУЈЕТЕ ЛИ ПУНУ САЛУ?
ТО БИ БИО ПРАЗНИК!

ПУНА САЛА? МОРА ДА СЕ ШАЛИШ!

ПА ОВДЕ НЕМА НИ ПЕДЕСЕТ ОСОБА!
9

ТО САМО ЧИНИ СТВАР ЗАНИМЉИВИЈОМ!

После неколико минута...
Завеса се диже... играчице!

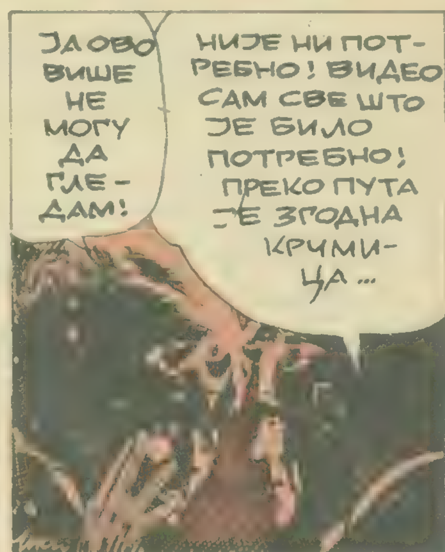

Зар од оваког програма могу да живе?
Можда не живе од њега!

А сад... главна тачка! Фреди Фредл... продуцент, директор и главни комичар!

Ово је моја цура Мили... њу воли њен Били...

Представа се просто вукла...
Једна тачка беднија од друге...

Каква беда!
Али пази, Стив! Мили Тарнер одлично представља мушкарце!

Ја ово више не могу да гледам!
Није ни потребно! Видео сам све што је било потребно! Преко пута је згодна крчмица...

Темплови су напустили представу...
Право мучење! Још ако нам ништа не буде користило...
Ху!

Без бриге, Стив! Осушило ми се грло тамо у сали...

Пиво и лимунаду, молим!
Били сте на представи? Кажу да је прилично простачка...

Кад су сели у угао...
Нешто размишљам, Поле! Трупа има десет чланова! Те људе треба плаћати... па закуп за сале...

И та кола треба издржавати! Све то кошта...
Без бриге, Стив! Тај Фреди Фредл је веома богат!

Хм... представа је завршена! Публика излази!
Јесте л' икад видели нешто тако бедно?
Не... откако ме је тетка као клинца водила на вашар!

МИСЛИМ ДА ЈЕ ВРЕМЕ ДА ПОРАЗГОВАРАМ С ФРЕДИЈЕМ ФРЕДЛОМ! ЧЕКАЈ МЕ ТУ, СТИВ!
БУДИ ОПРЕЗАН, СТИВЕ! НЕ СВИЂА МИ СЕ ЊЕГОВО ЛИЦЕ!

МОРА ДА ПОСТОЈИ И НЕКИ УЛАЗ ЗА ПОЗОРНИЦУ!

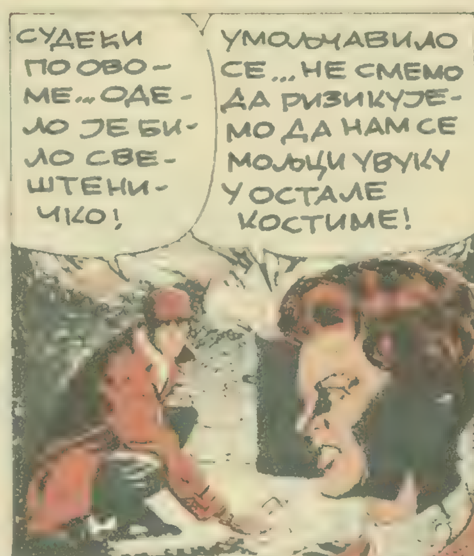

МИЛИ ТАРНЕР! ШТА ЛИ ТО **ОНА** СМЕРА?

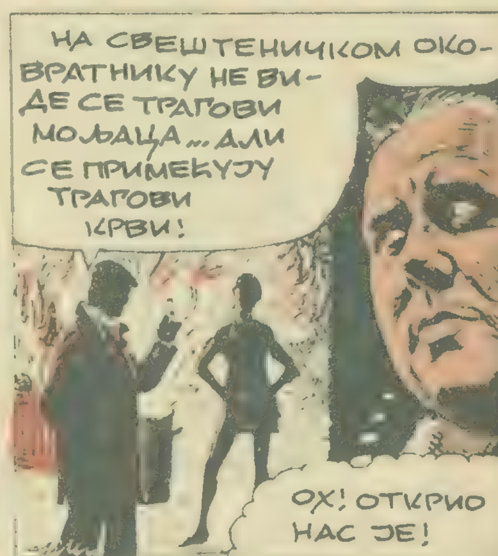

СКРИВЕН ИЗА УГЛА ПОЛ ВРЕБА...
СВЕЖАЊ ОДЕЛА? БОЦА?

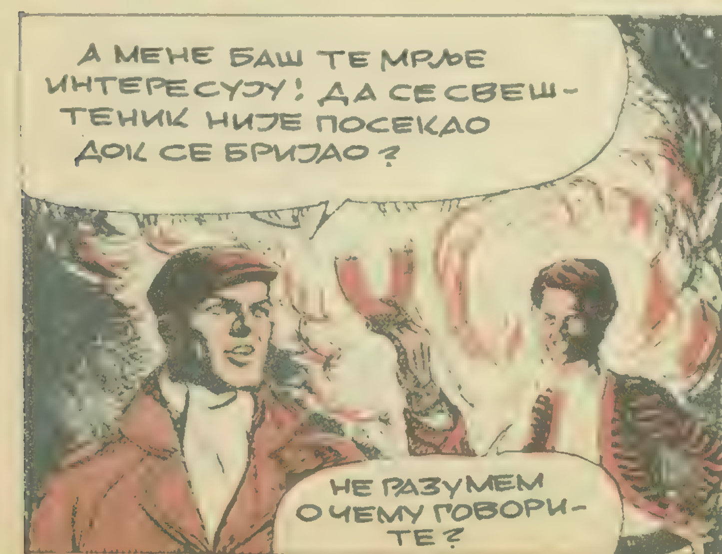

ЧУДАН ПОСТУПАК...

ДА ВАМ НИЈЕ ПОТРЕБНА ПОМОЋ, МИС ТАРНЕР?

ТО ОДЕЛО ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ЈОШ САСВИМ ДОБРО... А ВИ СТЕ ГА ЗАПАЛИЛИ!
А ШТА СЕ ТО ВАС ТИЧЕ? И ЈА НИСАМ МИС ТАРНЕР... ЈА САМ ГОСПОЂА ФРЕДЛ!

СУДЕЋИ ПО ОВОМЕ... ОДЕЛО ЈЕ БИЛО СВЕШТЕНИЧКО!
УМОЉЧАВИЛО СЕ... НЕ СМЕМО ДА РИЗИКУЈЕМО ДА НАМ СЕ МОЉЦИ УВУКУ У ОСТАЛЕ КОСТИМЕ!

НА СВЕШТЕНИЧКОМ ОКОВРАТНИКУ НЕ ВИДЕ СЕ ТРАГОВИ МОЉАЦА... АЛИ СЕ ПРИМЕЋУЈУ ТРАГОВИ КРВИ!
ОХ! ОТКРИО НАС ЈЕ!

А МЕНЕ БАШ ТЕ МРЉЕ ИНТЕРЕСУЈУ! ДА СЕ СВЕШТЕНИК НИЈЕ ПОСЕКАО ДОК СЕ БРИЈАО?
НЕ РАЗУМЕМ О ЧЕМУ ГОВОРИТЕ?

ИЛИ ЈЕ ТО КРВ ТЕРЕНСА МЕРЕНДА КОГА ЈЕ РАНИЛА ОСОБА ОДЕВЕНА КАО СВЕШТЕНИК?

ОН **ПРЕВИШЕ** ЗНА!

МОРАМ ВАМ РЕЋИ ДА ЈЕ ПОЛИЦИЈА ОБАВЕШТЕНА О ЧУДНОЈ ПОДУДАРНОСТИ ВАШИХ ГОСТОВАЊА СА ИЗВЕСНИМ ПЉАЧКАМА И... ЈЕДНИМ УБИСТВОМ!

ПОЛА ДУГО НИЈЕ БИЛО И СТИВ СЕ ЗАБРИНУЛА ...
ЛАКУ НОЋ И ХВАЛА!
ХВАЛА И ВАМА!

ВРЕМЕ ЈЕ ДА ПОРАЗГОВАРАМО, МИСИС ФРЕНДЛ...

У ТОМ ТРЕНУТКУ...
ОСТАВИЋЕМО ГА ОВДЕ ЗА ТРЕНУТАК, МИЛИ! МОРАЋЕМО ДА БЕЖИМО... И ЊЕГА ЋЕМО ПОВЕСТИ!

ОТКАЧИЋУ КОЛА ОД ПРИКОЛИЦЕ... ТИ ИДИ ДА ПОТРАЖИШ У НАШОЈ ГАРДЕРОБИ ПОЛИЦИЈСКЕ УНИФОРМЕ...

ВАТРА... У ЗГРАДИ ГДЕ ЈЕ ОДРЖАНА ПРЕДСТАВА!

СТИВ ЈЕ ПОТРЧАЛА...
ОХ... ГОРИ САМО СМЕЋЕ У КАНТАМА! АЛИ... ШТА ЈЕ...

ОХ, ПОЛЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ ФРЕДЛОВИ СУ СЕ БРЗО ПРЕОБУКЛИ УЗ ПОМОЋ ГАРДЕРОБЕРКЕ МАБЕЛ...

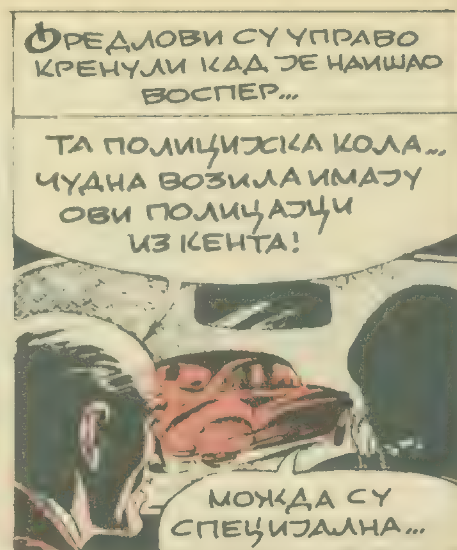

ПОЛОВА ЖЕНА БИЛА ЈЕ ВАН СЕБЕ...
ПОЛЕ! ЧУЈЕШ ЛИ МЕ? НАИЛАЗЕ НЕКА КОЛА...

ШТА СЕ ТО ДОГАЂА?
ОХ! СРЕЋА ШТО СТЕ НАИШЛИ! МОЈ МУЖ ЈЕ НАПАДНУТ!

СУМЊАМ НА ОНЕ ИЗ ПОЗОРИШНЕ ТРУПЕ! ОТКРИО ЈЕ ДА СУ ОНИ РАНИЛИ МЕРЕНДА!
СТВАРНО?

„ПОЛИЦАЈАЦ“ ЈОЈ ЈЕ ПРИСКОЧИО У ПОМОЋ...
НАЈПРЕ ЋЕМО ГА ОДНЕТИ У БОЛНИЦУ А ЗАТИМ МОЖЕМО У ПОЛИЦИЈУ ДА ТАМО СВЕ ИСПРИЧАТЕ!
ХВАЛА ВАМ!

ТИ ВОЗИ... ЈА ЋУ С РАЊЕНИКОМ СЕСТИ ПОЗАДИ!

ФРЕДЛОВИ СУ УПРАВО КРЕНУЛИ КАД ЈЕ НАИШАО ВОСПЕР...
ТА ПОЛИЦИЈСКА КОЛА... ЧУДНА ВОЗИЛА ИМАЈУ ОВИ ПОЛИЦАЈЦИ ИЗ КЕНТА!
МОЖДА СУ СПЕЦИЈАЛНА...

ВОСПЕР СЕ ЗАУСТАВИО...
ТО МОРА ДА СУ ТИ ПУТУЈУЋИ ГЛУМЦИ О КОЈИМА ЈЕ ТЕМПЛ ГОВОРИО!
ПОЛИЦИЈА

ЧУДНО, ИНСПЕКТОРЕ... ОНА ПРИКОЛИЦА... ПРИМЕЋУЈЕТЕ ЛИ...?
ШТА?

ЊЕН РЕГИСТАРСКИ БРОЈ ИСТИ ЈЕ КАО ОНИХ КОЛА КОЈА СУ МАЛОЧАС ОТИШЛА!
ОНИХ ЗА КОЈА СМО МИСЛИЛИ ДА СУ ПОЛИЦИЈСКА? САД МИ ЈЕ ЈАСНО ЗАШТО МИ СЕ ОНА ЖЕНА УЧИНИЛА СЛИЧНА СТИВ ТЕМПЛ!

ФРЕДЛОВИ СУ ВОЗИЛИ ПУНОМ БРЗИНОМ...
ЗНАЧИ, ВИ И МУЖ МИСЛИТЕ ДА СУ ОВИ ИЗ ТРУПЕ ИЗВРШИЛИ ЗЛОЧИН?

ДА! И СВЕ ОНЕ ПЉАЧКЕ ПО КУЋАМА КОЈЕ СЕ ПРОДАЈУ!

ПОЛИЦАЈАЦ... ЛИЧИ МИ НА НЕКОГА... МОРА ДА САЊАМ...
ТЕМПЛУ СЕ СВЕСТ ПОЛАКО ВРАЋАЛА...

ЗА ТО ВРЕМЕ...
ГДЕ СУ КОЛА КОЈА ВУКУ ОВУ ПРИКОЛИЦУ?
ГАЗДА... УПРАВО ЈЕ ОТИШАО... СА СВОЈОМ ЖЕНОМ!

КУДА СУ ОТИШЛИ?
ПОМЕНУО ЈЕ НЕКИ ПОСАО У ХЕСТИНГСУ! ЗБОГ ПРЕДСТАВЕ...

И ЈЕСУ ЛИ ИМАЛИ НА СЕБИ ПОЛИЦИЈСКЕ УНИФОРМЕ! ГОВОРИТЕ!
ОВАЈ... ДА... ЈЕСУ... СКЕЧ ЈЕ ТАКАВ...

КУДА ЋЕМО?
ВОЗИ У ДЕРНСФОРД!
ЈЕ ЛИ ТО НАЈБЛИЖА БОЛНИЦА?

НЕ! МОРАЛИ СМО ДА ПРОМЕНИМО ПЛАН!

ВОСПЕР СЕ ДАО У ПОТЕРУ...
ЗА ЊИМА! И ВОЗИ ШТО БРЖЕ МОЖЕШ... БЕЗ ОБЗИРА НА ОГРАНИЧЕЊА!

СТИВ ЈЕ ТЕК ТАДА СХВАТИЛА...
ВИ НИСТЕ ИЗ ПОЛИЦИЈЕ! ВИ СТЕ ИЗ ОНЕ УЖАСНЕ ГРУПЕ...
КАЈАЋЕТЕ СЕ ЗБОГ ТЕ УВРЕДЕ!

ОСТАВИТЕ ТО... СЛЕТЕЋЕМО С ДРУМА!

ОДЛИЧНО, СТИВ! ТИ СИ СИЛА ОД ЖЕНЕ!

ФРЕДЛОВИ СУ БИЛИ ИЗБЕЗУМЉЕНИ...
ИЗГИНУЋЕМО! НЕ ДОДИРУЈТЕ ВОЛАН!

ОХ!

ВОСПЕРОВА КОЛА СУ СЕ ПРИБЛИЖАВАЛА...
НА ПУТУ НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ! КОЛА ПРЕД НАМА СЛЕТЕЛА СУ С ДРУМА...

НА МЕСТУ НЕСРЕЋЕ...
ЧИНИ МИ СЕ ДА СУ ТО КОЛА С ЛАЖНИМ ПОЛИЦАЈЦИМА! ЗНАЧИ И СТИВ И ТЕМПЛ...
ПРОЛЕТЕЛИ СУ КРОЗ ЖИВУ ОГРАДУ И СЛЕТЕЛИ У ЊИВУ!

СТИВ? ЈЕСИ ЛИ...?
НИЈЕ МИ НИШТА! ВОЗАЧ ЈЕ ОНЕСВЕШЋЕН!

ЈЕ Л' ПОМОЋ ПОТРЕБНА, ТЕМПЛ?
НЕ ВИШЕ, ИНСПЕКТОРЕ! СТИГЛИ СТЕ МАЛО ПРЕКАСНО!

СТИВ ЈЕ БИЛА ПОРЕД ОНЕСВЕШЋЕНЕ ЖЕНЕ...
НИЈЕ НИШТА ОЗБИЉНО! САМО ЈЕ ГЛАВОМ МАЛО ЈАЧЕ УДАРИЛА У СТАКЛО!

ЈЕСТЕ ЛИ ВИ ПОЛИЦАЈАЦ?
С ТИМ ГАДОВИМА НЕМАМ ВЕЗЕ!

ОНДА ВАС ОПТУЖУЈЕМ ЗА ЗЛОУПОТРЕБУ УНИФОРМЕ... А И ВАШУ ЖЕНУ!

ПРЕПУНА ПОЛИЦИЈСКА КОЛА КРЕНУЛА СУ ПРЕМА ГРАДУ...

КАКО ЈЕ РАЊЕНИЦА?
МНОГО БОЉЕ!

ПОДНОСИМ ПРИЈАВУ ПРОТИВ ОВО ДВОЈЕ ЗБОГ ЗЛОУПОТРЕБЕ ПОЛИЦИЈСКЕ УНИФОРМЕ! ЗАДРЖИТЕ ИХ... МИСЛИМ ДА СУ КРИВИ И ЗА МНОГО ОЗБИЉНИЈЕ ПРЕСТУПЕ!

СУТРАДАН У ВОСПЕРОВОЈ КАНЦЕЛАРИЈИ...
КАО ШТО ЗНАТЕ, ПОСУМЊАО САМ ДА ПОСТОЈИ ВЕЗА ИЗМЕЂУ ПЉАЧКИ И ПУТУЈУЋЕ ТРУПЕ! ОНДА СЕ ДОГОДИЛО И УБИСТВО!

КАДА СМО ОТИШЛИ НА ЊИХОВУ ПРЕДСТАВУ УВЕРИЛИ СМО СЕ ДА ФРЕДЛОВИ ОДГОВАРАЈУ ОПИСУ ДВОЈЕ ГЛАВНИХ ПРЕСТУПНИКА!

СХВАТИЛИ СМО ДА СУ МОГЛИ ДА ИГРАЈУ РАЗНЕ УЛОГЕ..., А У ГАРДЕРОБИ ИМАЈУ РАЗНЕ КОСТИМЕ!

ВОСПЕР ЈЕ ПАЖЉИВО СЛУШАО...
АЛИ, КАКАВ ДОКАЗ ИМАМО ДА СУ ОНИ УМЕШАНИ И У СЛУЧАЈ МЕРЕНД!

ЕВО ГА! МИЛИ ФРЕДЛ ЈЕ СПАЛИЛА ЈЕДНО СВЕШТЕНИЧКО ОДЕЛО... АЛИ ЈЕ ОВО ОСТАЛО! АКО СЕ КРВ НА ОКОВРАТНИКУ ПОДУДАРА С МЕРЕНДОВОМ КРВНОМ ГРУПОМ...

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО НЕДЕЉА...
ФРЕДЕРИК ФРЕДЛ ПРОГЛАШАВА СЕ КРИВИМ ЗА ЗЛОЧИН, А ЊЕГОВА ЖЕНА ЗА САУЧЕСНИШТВО...
КРАЈ

ЛОВ НА ЦЕПЕЛИНЕ

ГОДИНА 1915. ПРВИ СВЕТСКИ РАТ. ИЗ БАЗЕ У БЕЛГИЈИ НЕМАЧКИ **ЦЕПЕЛИНИ** ПОЛЕЋУ ДА БОМБАРДУЈУ ЕНГЛЕСКУ...

11. МАЈА БРИТАНСКИ ГЕНЕРАЛШТАБ РАСПРАВЉАО ЈЕ О ТЕШКОМ ПРОБЛЕМУ...

НИШТА СЕ ТУ НЕ МОЖЕ... ЦЕПЕЛИНИ СУ НЕОБОРИВИ!

НЕШТО ИПАК ТРЕБА УЧИНИТИ!

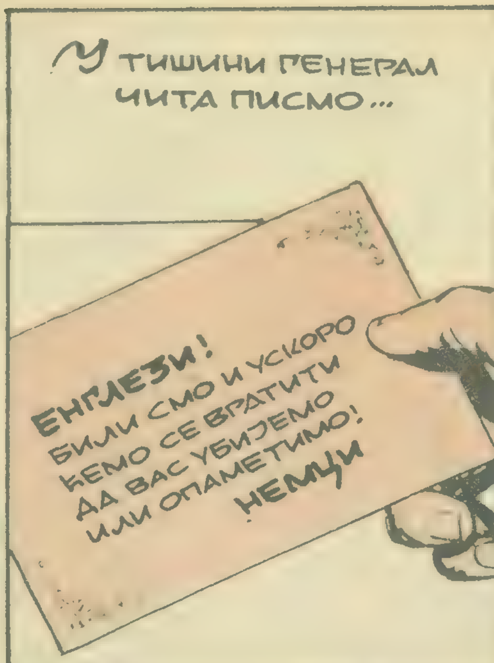

НОЋАС СУ ЦЕПЕЛИНИ НАПАЛИ САУТЕНД И КЕНВЕЈ... НИСУ НАПРАВИЛИ ВЕЛИКУ ШТЕТУ АЛИ СТАНОВНИШТВО ЈЕ УХВАТИЛА ПАНИКА! ВЕРУЈЕМ ДА...

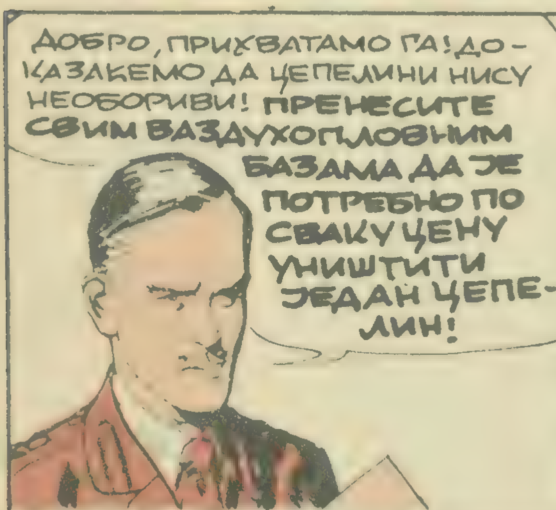

„НАРЕЂУЈЕ СЕ ДА СЕ ПО СВАКУ ЦЕНУ УНИШТИ ЈЕДАН ЦЕПЕЛИН!" ОВО НАРЕЂЕЊЕ ПРЕНЕТО ЈЕ СВИМ БРИТАНСКИМ ВАЗДУХОПЛОВНИМ БАЗАМА У ЕНГЛЕСКОЈ И ФРАНЦУСКОЈ...

НАША ОБАВЕШТАЈНА СЛУЖБА ЈЕ ИЗВЕСТИЛА ДА СЕ ЈЕДНА БАЗА ЦЕПЕЛИНА НАЛАЗИ ОВДЕ, У ЕВРУ! ОДЛЕТЕЋЕМО ТАМО И УНИШТИТИ НЕПРИЈАТЕЉА! БУДИТЕ СПРЕМНИ ЗА ПОЛЕТАЊЕ!

НЕКОЛИКО ВЕЧЕРИ КАСНИЈЕ КАПЕТАН ВИЛСОН, КОМАНДАНТ ЈЕДНЕ ЕСКАДРИЛЕ, УЂЕ У КАНТИНУ ЈЕДНЕ БАЗЕ...
ЗДРАВО, ВОРНФОРДЕ!
ЗДРАВО, ВИЛСОНЕ!

ШТА ТИ ЈЕ? ЧИНИ МИ СЕ ДА СИ ПОТИШТЕН!
МА... АКЦИЈУ ЗА УНИШТЕЊЕ ЦЕПЕЛИНА ТРЕБА МИ ДА ИЗВРШИМО, ЈЕ ЛИ ТАКО?
ДА, ПА ШТА ОНДА?

ВИЛСОНЕ, МОРАМ ДА ПРИЗНАМ ДА САМ ЗАБРИНУТ... НИКАД НИСАМ ЛЕТЕО НОЋУ, НЕ БИХ ЖЕЛЕО ДА СЕ НАПРАВИ КАКВА ЗБРКА...

ХАЈДЕ, РЕЦИ, ТИ СИ ОДЛИЧАН ПИЛОТ! УОСТАЛОМ, НИЈЕ СИГУРНО ДА ТРЕБА ДА НАПАДНЕМО НОЋУ! МОЖДА...

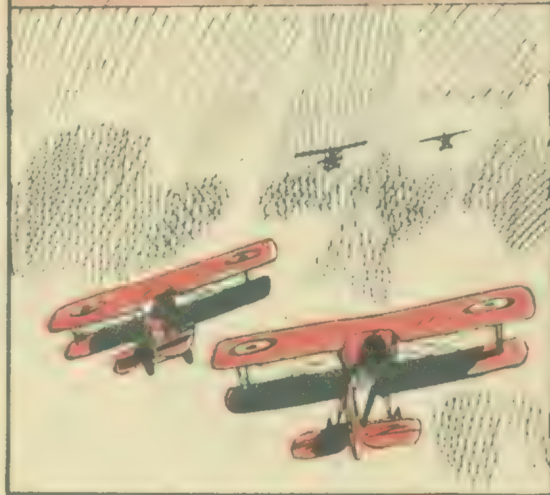

КАПЕТАНЕ ВИЛСОН! УЗБУНА! НАРЕЂЕЊЕ ЗА ПОЛЕТАЊЕ!

ВИЛСОНОВИ ЉУДИ СУ ПОТРЧАЛИ ПРЕМА СВОЈИМ АВИОНИМА...

ТРИ ЦЕПЕЛИНА СУ БОМБАРДОВАЛА ЕНГЛЕСКУ И САДА СЕ ВРАЋАЈУ У ЕВР... ТРЕБА ДА ИХ ПРАТИТЕ И НАПАДНЕТЕ ЧИМ СТИГНУ У ХАНГАРЕ!
УЧИНИЋЕМО ШТО МОЖЕМО!

ДИГЛА СУ СЕ ЧЕТИРИ АВИОНА ДВА МОРАНА ПАРАСОЛ И ДВА ФАРМЕНА...

У МАГЛИ, ДВА ЛАКА МОРАНА БРЗО СУ СЕ ИЗГУБИЛА НА ВИДИКУ. ФАРМЕНИ СУ ЗАОСТАЛИ ДАЛЕКО ИЗА ЊИХ...

РЕЏИ ВОРНФОРД СЕ НАШАО ПОТПУНО САМ НА СВОМ ПРВОМ НОЋНОМ ЛЕТЕЊУ...
ОСТАДОХ САМ... ГДЕ ДА ТРАЖИМ ОСТАЛЕ...

ВАЉДА ЋУ ИХ НАЋИ ПРЕ ИЛИ КАСНИЈЕ...
НАСТАВИО ЈЕ ДА ЛЕТИ ПРЕМА ЕВРУ...

ОДЈЕДНОМ, ОКО 01,05 ЧАСОВА УГЛЕДАО ЈЕ НА НЕБУ ПРЕМА СЕВЕРУ ЖУЋКАСТУ СВЕТЛОСТ...
ВАТРА ИЗДУВНИХ ГАСОВА... МОЖДА ЈЕ ТО ВИЛСОНОВ АВИОН...

ПИЛОТ СЕ УПУТИ У ТОМ ПРАВЦУ И...
АЛИ... ШТА ЈЕ ТО?

БИО ЈЕ ТО ЦЕПЕЛИН L-37, ОДРЕЂЕН ЗА СПЕЦИЈАЛНУ МИСИЈУ. ДУГ 156 М, НАПУЊЕН СА 26 ХИЉАДА КУБНИХ МЕТАРА ГАСА, СА ПОСАДОМ ОД 28 ЉУДИ, СА 4 МИТРАЉЕЗА ЗАШТИТНОГ НАОРУЖАЊА...

..., СВА ЧЕТИРИ ОДЈЕДНОМ ОТВОРИШЕ ВАТРУ...

РЕЏИ ВОРНФОРД НАШАО СЕ ПОД ВАТРОМ...
ГАС, МОРАМ ДА БЕЖИМ!

МОРАН-ПАРАСОЛ СЕ НАГЛО ПОДИЖЕ УВИС, ИЗВАН ДОМАШАЈА МИТРАЉЕЗА. МАГЛА СЕ ПОЛАКО РАЗИЛАЗИЛА...

ЦЕПЕЛИН СЕ ОКРЕНУО И ПОЛЕТЕО ПРЕМА АВИОНУ...

ВОРНФОРД НИЈЕ ИМАО МИТРАЉЕЗ; У АВИОНУ ЈЕ ИМАО ШЕСТ БОМБИ ОД ПО 9КГ И КАРАБИН КАЛИБРА 7.65...
НЕ СВИЂА МИ СЕ ДА БУДЕМ МЕТА...

ЕВО ТИ, ПРОКЛЕТА САНДУЧИНО!

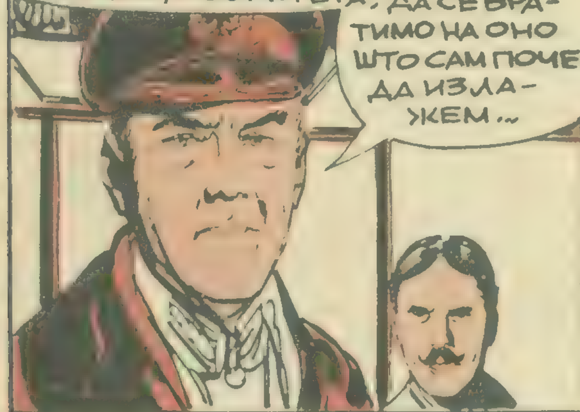

ЊЕГОВИ МЕЦИ НИСУ МОГЛИ ДА НАШКОДЕ ВАЗДУШНОМ ЏИНУ, КОЈИ СЕ, ПОДИГАВШИ СЕ НА ВЕЋУ ВИСИНУ, УДАЉАВАО...

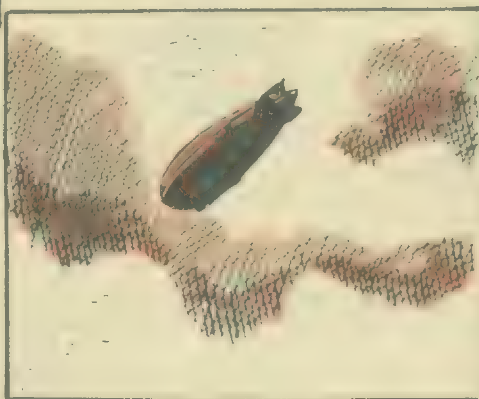

Е...ЧЕКАЈ ДА ВИДИМО! АКО МИСЛИ ДА ЋЕ СЕ ТАКО ЈЕВТИНО ИЗВУЋИ, ВАРА СЕ!

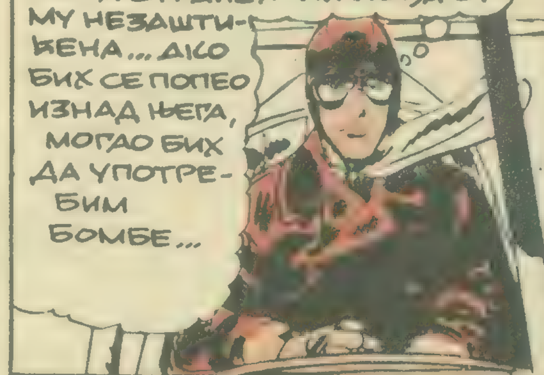

МАЛИ МОРАН ЈЕ КРЕНУО ЗА ОГРОМНИМ L-37.

У МЕЂУВРЕМЕНУ, КОМАНДАНТ ЦЕПЕЛИНА ФОН ДЕР ХЕГЕН РАЗГОВАРАО ЈЕ С ТЕХНИЧАРИМА...
...УПОЗОРАВАМ ВАС НА ВИБРАЦИЈЕ КОЈЕ СЕ ОСЕЋАЈУ КАД...

ГОСПОДИНЕ КОМАНДАНТЕ, ОНАЈ АВИОН НАС ПРАТИ!
АХ, ОНАЈ КОМАРАЦ?

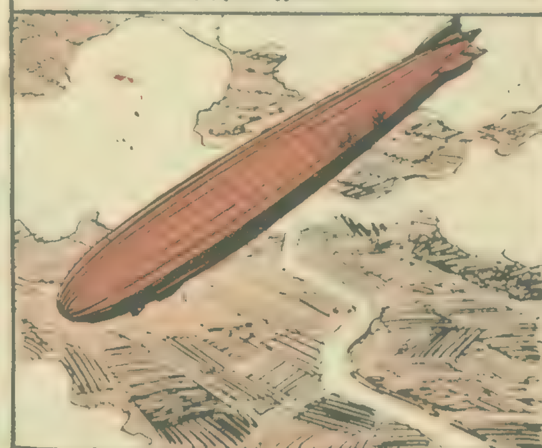

ВЕРУЈЕМ ДА СЕ НЕ МОЖЕ ПОПЕТИ НА НАШУ ВИСИНУ! АЛИ АКО СЕ ПРИБЛИЖИ, ОБОРИТЕ ГА! ДА СЕ ВРАТИМО НА ОНО ШТО САМ ПОЧЕО ДА ИЗЛАЖЕМ...

И ЦЕПЕЛИН L-37, НАСТАВИО ЈЕ СВОЈ ЛЕТ...

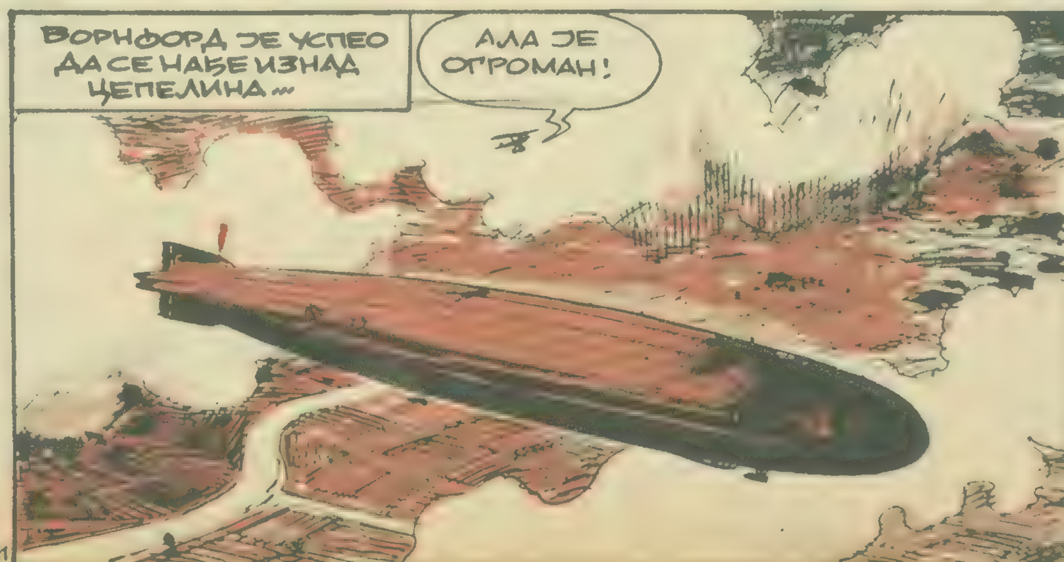

АЛИ РЕЏИ ВОРНФОРД НИЈЕ ПРИСТАО ДА БУДЕ ПОБЕЂЕН...
МИТРАЉЕЗИ СУ МУ СМЕШТЕНИ СА СТРАНЕ, АЛИ ЛЕЂА СУ МУ НЕЗАШТИЋЕНА... АКО БИХ СЕ ПОПЕО ИЗНАД ЊЕГА, МОГАО БИХ ДА УПОТРЕБИМ БОМБЕ...

МАЛИ МОРАН-ПАРАСОЛ НИЈЕ МОГАО ДА ЛЕТИ ВИСОКО КАО ЦЕПЕЛИН. АЛИ ВОРНФОРДУ ЈЕ УБРЗО ПОМОГЛА НЕПРОМИШЉЕНА ОДЛУКА КОМАНДАНТА ЦЕПЕЛИНА ФОН ДЕР ХЕГЕНА...
ПОЧИЊЕМО С МАНЕВРОМ СПУШТАЊА! СПУШТАЈМО СЕ!
АЛИ, КОМАНДАНТЕ ОНАЈ ЕНГЛЕЗ НАС СТАЛНО ПРАТИ!

ГЛУПОСТИ! АКО СЕ ПРИБЛИЖИ, ОТВОРИТЕ ВАТРУ ИЗ СВИХ МИТРАЉЕЗА!

ЦЕПЕЛИН ЈЕ ПОЧЕО ДА СЕ СПУШТА...

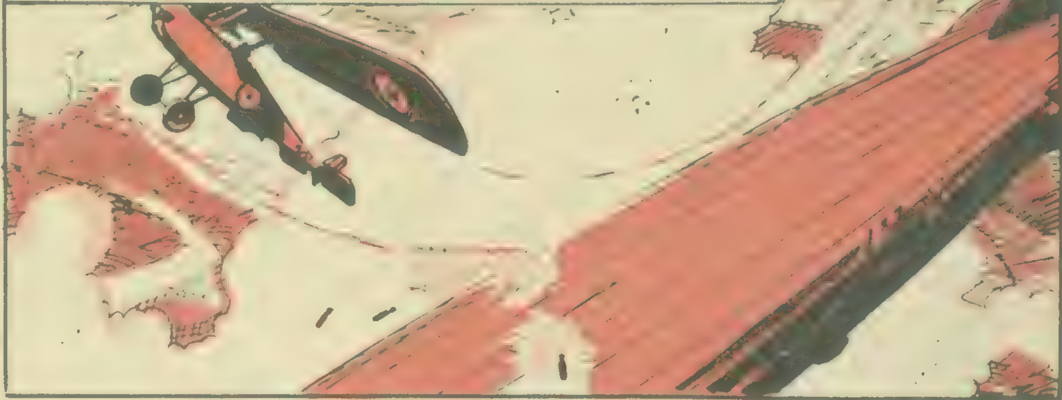

СПУШТА СЕ! У НАПАД, РЕЏИ!

ВОРНФОРД ЈЕ УСПЕО ДА СЕ НАЂЕ ИЗНАД ЦЕПЕЛИНА...
АЛА ЈЕ ОГРОМАН!

А САД...
НАПАД!

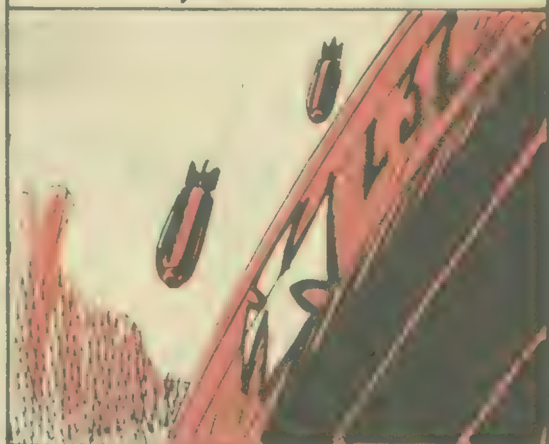

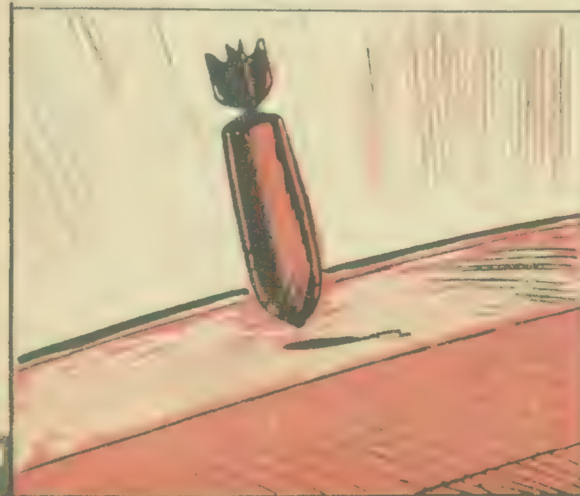

БОМБЕ!
РЕЦИ ВОРНФОРД ОТКАЧИО
ЈЕ БОМБЕ...

ТРИ БОМБЕ СУ ПАЛЕ НА БОК ЦЕПЕЛИНА
АЛИ СУ ОДСКОЧИЛЕ ОД ЊЕГА НЕ ОШТЕТИВ-
ШИ ГА И ЗАВРШИЛЕ КО ЗНА ГДЕ НА ЗЕМЉИ...

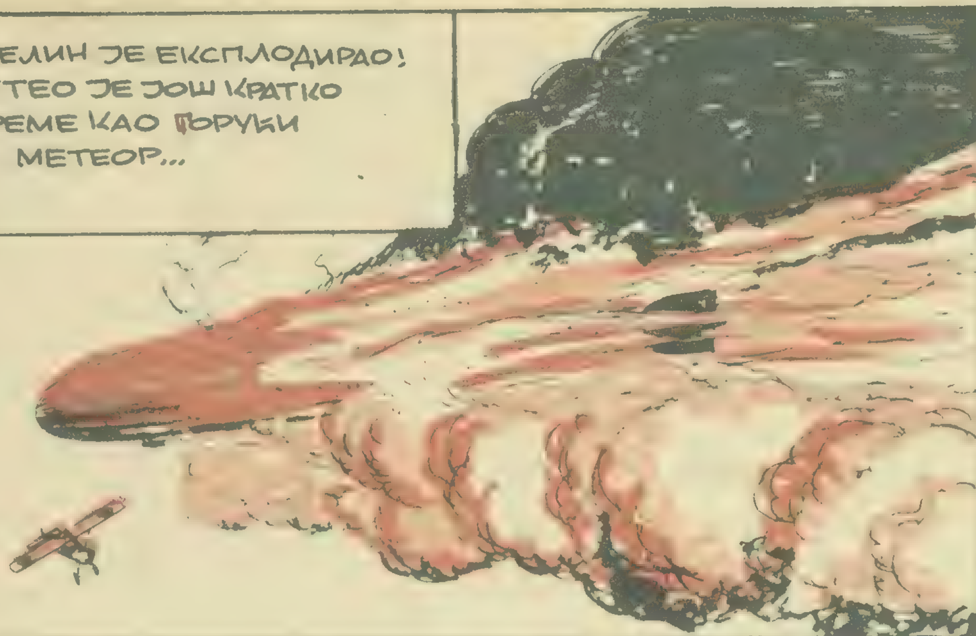

НИШТА
НИСАМ
УРАДИО!
АЛИ
ИМАМ
ЈОШ ТРИ
БОМ-
БЕ...

ОТКАЧИТИ И ЊИХ!

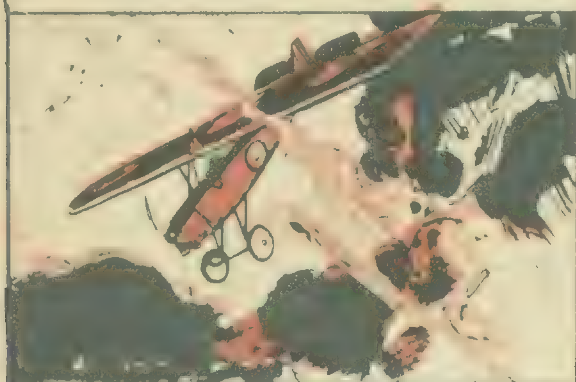

ДВЕ БОМБЕ СУ ПРОМАШИЛЕ
ЦИЉ...

АЛИ ПОСЛЕДЊА ЈЕ БИЛА ПУН ПО-
ГОДАК. ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ И...

БУУУМ

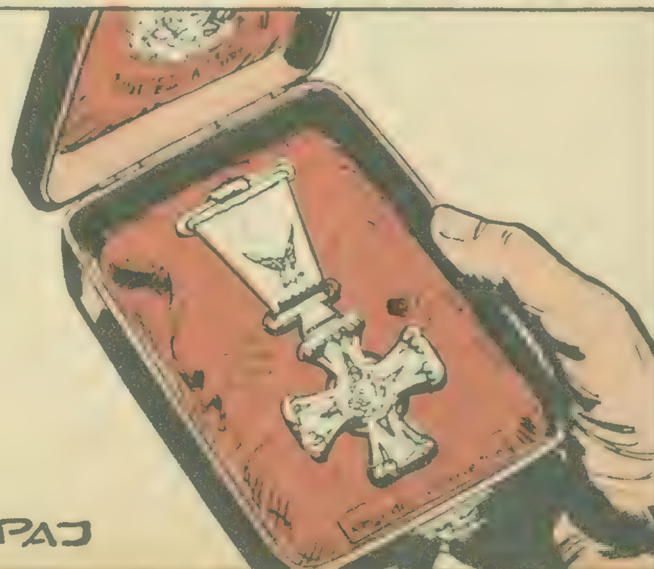

ИЗ ЛОНДОНА ЈЕ ВОРНФОРДУ СТИГЛО ВИСОКО РАТНО ОДЛИКО-ВАЊЕ. БИЛО ЈЕ ТО ПРИЗНА-ЊЕ ЧОВЕКУ КОЈИ ЈЕ ДОКА-ЗАО ДА СЕ ЦЕ-ПЕЛИН МОЖЕ УНИШТИТИ И У ВАЗДУХУ...

КРАЈ

МИЦКО

ДОБИЛИ СТЕ ГОСТА, ВАШЕ ГОСПОДСТВО!
БАКИЦЕ! УБИ!

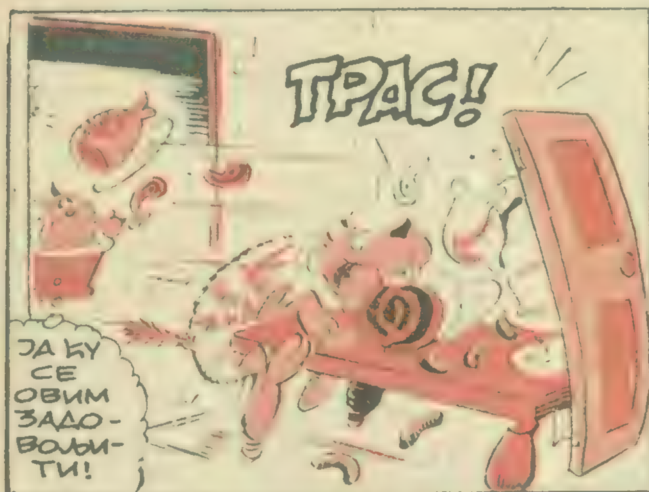

НЕ ПОДНОСИМ МАЧКЕ! ГУБИ СЕ!
ЗАР ЈЕДНА БАБА ДА ОТЕРА МЕНЕ!

ВИШЕ ВОЛИМ ПСЕ! ОВО ЈЕ МОЈ КУЦОВ!
ОВАЈ ЋЕ МЕ ОТЕРАТИ!

ГРРР
ДА СЕ САКРИЈЕМ У СВОЈУ КОРПУ!

ГРРР
ХВУУУ...

...УУШ
БУМ

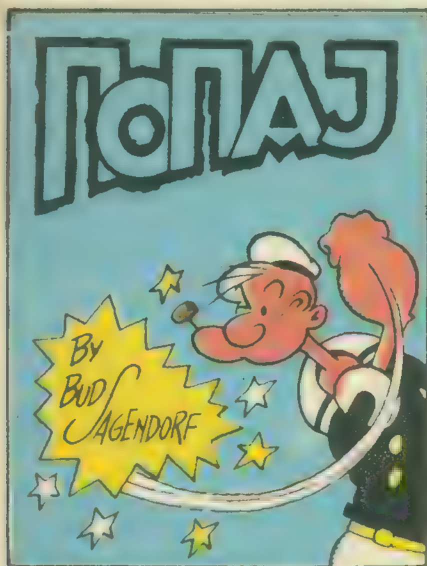

ТРАС!
ЈА ЋУ СЕ ОВИМ ЗАДОВОЉИТИ!

ПОСЛУЖИ НАМ РУЧАК!
ОДМАХ! СВЕ ЈЕ ВЕЋ СПРЕМНО!

ХЕЈ! КУДА ЈЕ НЕСТАО? ОХ! ПАС ГА ЈЕ ОДВУКАО У ДВОРИШТЕ!
МЉАЦ МЉАЦ
МЉАЦ

ТА ПСИНА... ИЗГРИЗЛА ЈЕ ЧАК И СТО!

СМИРИ СЕ, СИНКО! НЕЋЕШ ВАЉДА ТУЋИ СИРОТУ КУЦУ!
ДА МИ ВИШЕ НИКАД НИСИ ДОВЕЛА ТУ ЏУКЕЛУ!
ШТО ЈЕ ФИНО КАД ЈЕ НЕКО ДРУГИ КРИВ!
24

ПОПАЈ
BY BUD SAGENDORF

ВОЛЕО БИХ ДА ДАНАШЊИ ДАН ПРОВЕДЕМ САМ СА ОЛИВОМ!
АКО МИ ДАШ ПЕТ БАНКИ ЈА ВАМ НА ОЧИ ИЗЛАЗИТИ НЕЋУ!
ОЛИВА

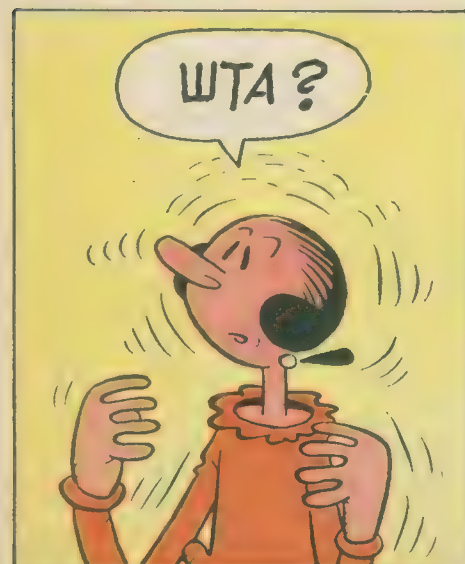

МОРА ЛИ ОН УВЕК ДА БУДЕ С НАМА?!
ХМ! А ОБЕЋ'О ЈЕ ДА ЋЕ СЕ ИГРАТИ У ДВОРИШТУ!

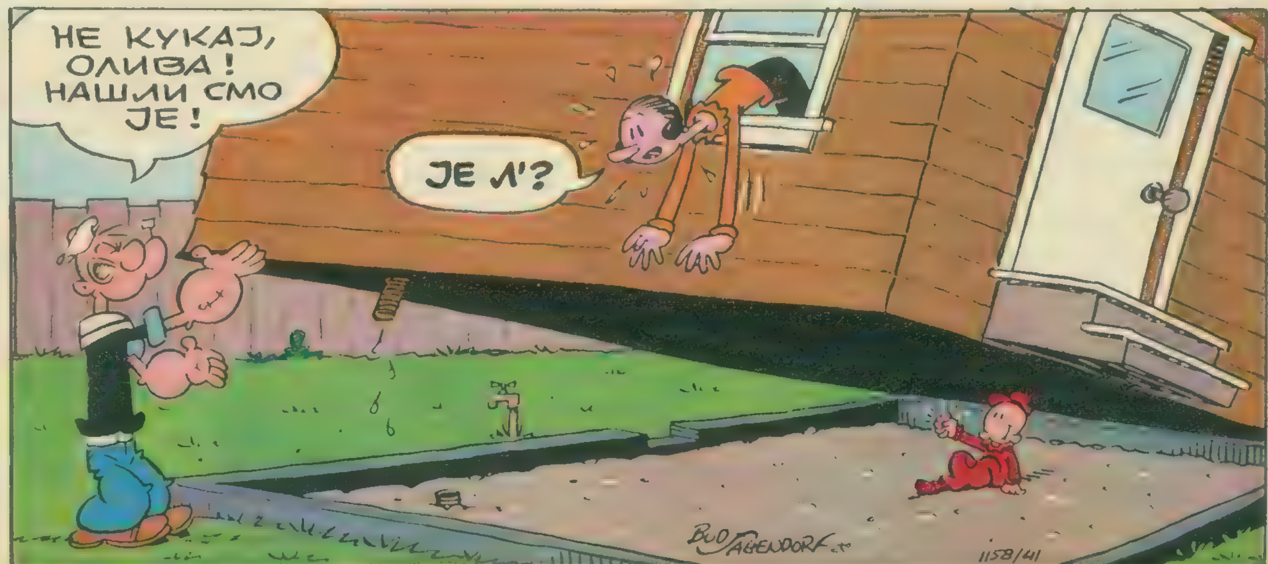

ДИВНО ЈЕ БИТИ САМ... МАКАР НЕКОЛИКО МИНУТА!
АХА! УЖИВАМ ДА ПУЋКАМ НА ЛУЛУ ДОК ЈЕ КРАЈ МЕНЕ МОЈЕ СЛАТКО МАЛО ЗЛАТО!

ИЗГУБИО САМ ПЕТОБАНКУ КОЈУ СИ МИ ДАО!
НЕ МАРИ.. ДАЋУ ТИ ДРУГУ!
ГРРР!

УААА! 'OЋУ ОНУ КОЈУ СИ МИ ДАО!
ПОМОЗИ МУ ДА ЈЕ НАЂЕ ЈЕР НАС ИНАЧЕ НЕЋЕ ОСТАВИТИ НА МИРУ!

ГДЕ СИ ЈЕ ИЗГУБИО?!
ТУ... ПОРЕД ОЛИВИНЕ КУЋЕ!
© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

ШТА?

НЕ КУКАЈ, ОЛИВА! НАШЛИ СМО ЈЕ!
ЈЕ Л'?
BUD SAGENDORF
1158/41

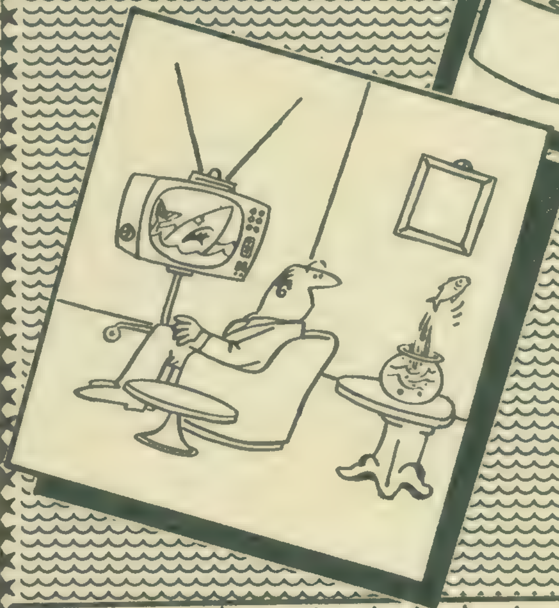
ХУМОР * без речи

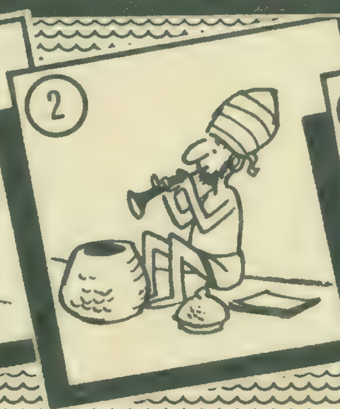

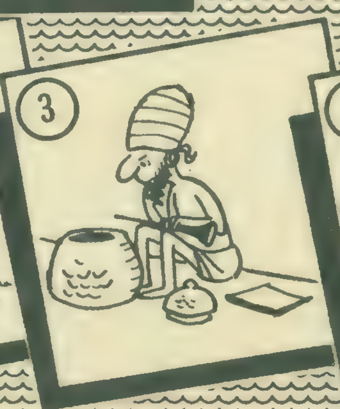

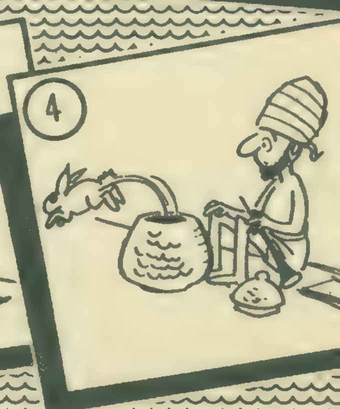

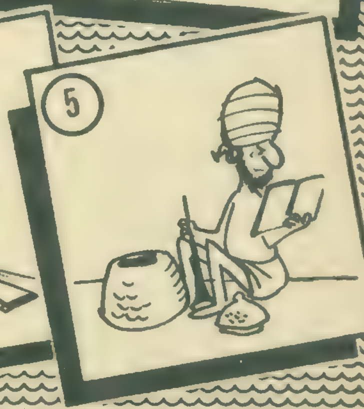

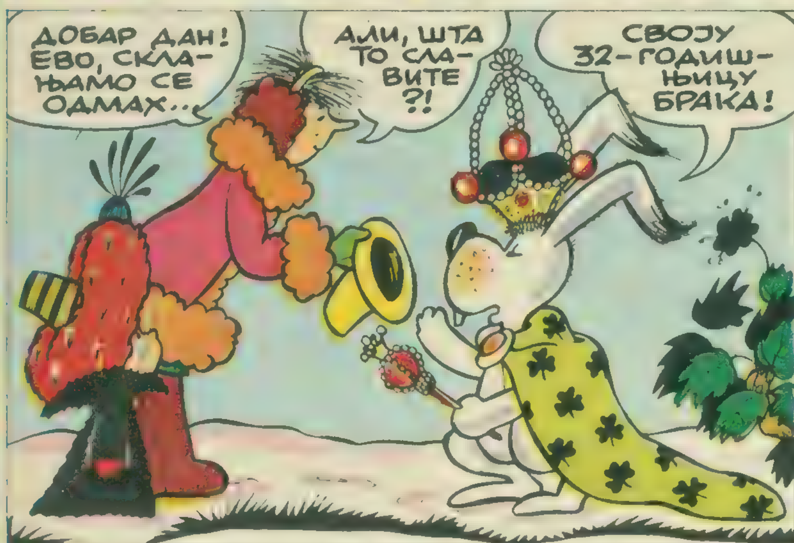

ДОЖИВЉАЈИ ИБН ТУПА

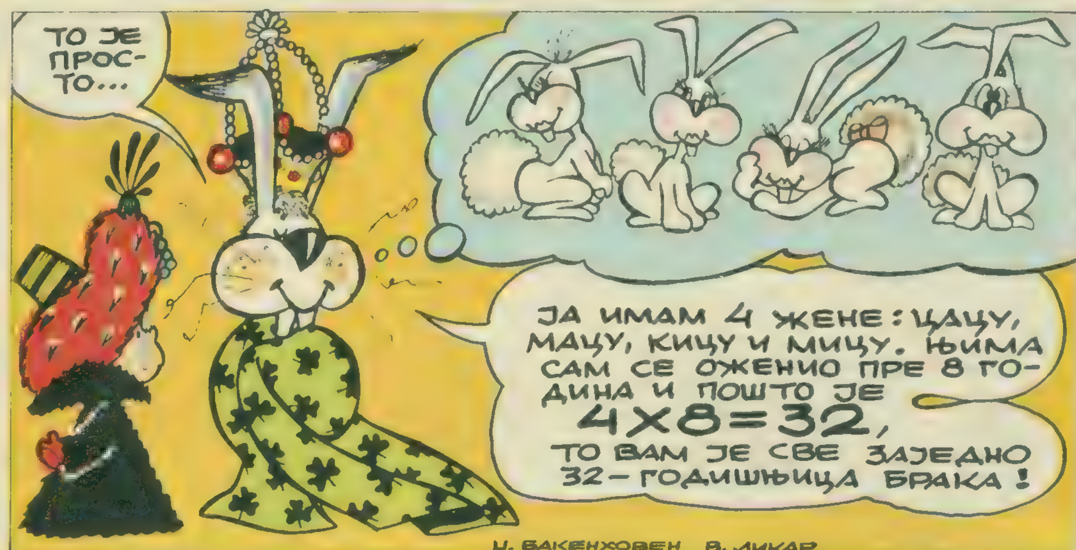

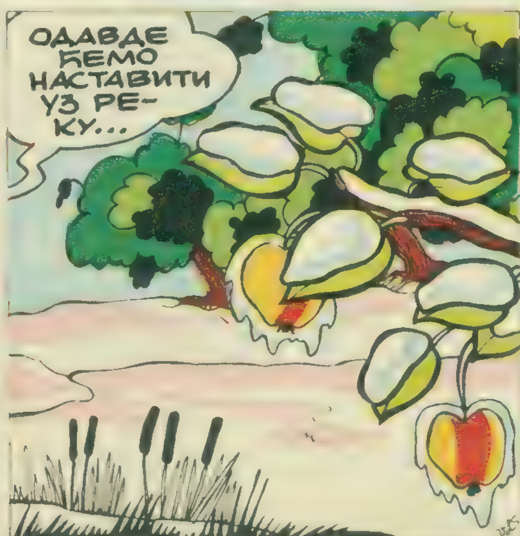

ВЕЛИКИ СТРАХ

Неколико Немаца се одвоји из групе и приђе мени и мојој уплашеној мајци. Ја сам претрнуо.

ХИТЛЕР ЈЕ ГОТОВ!

Хонорар: 150 дин.

У јесен 1944. године Нијемци су се преко наше земље повлачили из Грчке. Колоне изнурених људи пристизале су и у Тузлу. Ту су се, у оним последњим мјесецима рата, задржавали да се одморе и снабдију храном. Град је био пун њемачких кола, камиона с топовима и војника под шљемовима. Школе су претворене у касарне, али у њима није било мјеста за сву ту војску па су Нијемци запосјели и многе станове.

Кад сам се једног дана те јесени вратио од свог школског друга у дворишту ме је дочекала уплашена мати:

— Нијемци су у кући!

У првом тренутку помислио сам како је то непријатно а онда се сјетих да Нијемци имају шта и да виде у нашем стану и ноге ми се одузеше!

У нашој спаваћој соби налазио се готово нов радио-апарат а изнад њега на зиду велика географска карта западне Европе. Радио нам је био запечаћен јер су окупаторске власти забрањивале слушање радио-емесија, али ја сам га отпечатио. Сваког дана закључавао сам се у спаваћу собу, спуштао ролетне и укључивао радио. Слушао сам све станице које су емитовале програм на српскохрватском: Радио-Лондон, Слободну Југославију, Радио-Москву... Иглицама и црвеним концем обиљежавао сам на карти напредовање савезничких јединица у Европи. А за слушање поменутих емисија Нијемци су и стријељали. Уплашио сам се шта ће бити ако Нијемци виде отпечаћен радио и моју „ратну" географску карту.

Скупио сам мало храбрости и утрчао унутра. Нијемци су се тискали око радио-апарата и моје географске карте и гласно говорили, препирући се и упадајући један другом у ријеч. Збуњена и уплашена мајка је стајала поред мене. Тада се неколико Нијемаца одвоји од групе и приђе нам. Претрнуо сам.

— Гут! гут! Хитлер капут...

Нисам разумио шта говоре док се мајка не сјети да ми преведе.

— Добро је — кажу. — Хитлер је пропао. Рат ће се ускоро завршити?

Имали смо срећу да су у нашу кућу дошли Нијемци којима је рат био дојадио.

Станислав Ковачевић,
Октобарске револуције 25/а,
75000 Тузла

Док се Богдан савијао од бола, ја сам му левицом тражио раме. А онда се моја песница спустила на његово лице.

БУДАЛО, УБИО СИ ГА!

Хонорар: 100 дин.

За моје другове који нису тренирали бокс ја сам био и те како велики боксер јер сам знао основне елементе из овог спорта. Правио сам се помало важан због својих брзих и снажних песница, али ме је то једном скупо стајало.

За време великог одмора пришао ми је с леђа Богдан и мунуо ме у ребра, а онда побегао. После неколико тренутака изазивачки се шепурио около и мени је већ досадило. Скочио сам и приклештио га између клупа. Снажно сам га ударио десном руком и он се савио од бола. Затим сам му левицом тражио раме. Он је приметио шта хоћу и, да би се заштитио, сагнуо се. Ударио сам га испод носа, а онда Богдан се строполтао и целом дужином се испружио по тлу.

Сви су се зачас скупили око нас. Девојчице су викале:

— Будало, убио си га! Он је мртав!

Забезекнуто сам гледао у непомичног друга. Дрхтао сам и све ми је играло пред очима. Осећао сам како ми вратне жиле играју и како ме обузима малаксалост. Желео сам да пропаднем. Тада сам постао свестан мучне тишине која је владала у учионици. Богдан је још био непомичан, требало је нешто урадити.

Отрчао сам до табле, узео влажан сунђер и њим почео да квасим и трљам Богданово лице. Он се одједном померио.

— Жив је! — промуцах једва померајући вреле усне.

Подигли смо га на клупу и чекали да се поврати. Уто је дошао професор. Сви смо пожурили на своја места, и Богдан је сишао с клупе. Видео сам како једва држи главу, али издржао је и професор ништа није приметио. Мени је тај час био најдужи у животу.

Радослав Миленковић,
ученик, Самоковска 29,
Куршумлија

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику", Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

ЂЕРДАН ЈЕ НЕСТАО

КАРДИНАЛ РОАН ПОСЛАО ЈЕ МАРИЈИ АНТОАНЕТИ БРИЛИЈАНТСКУ ОГРЛИЦУ БАСНОСЛОВНЕ ВРЕДНОСТИ. ВРЕМЕ ЈЕ ПРОТИЦАЛО, А ОД КРАЉИЦЕ НИ ГЛАСА!

Кад је 1781. године у Версају рођен наследник француског престола, чувени париски јувелири Бемер и Басанж пожурили су да искористе овај значајни догађај: понудили су породиљи, краљици Марији Антоанети, брилијантску огрлицу у вредности од 1.600.000 златних ливри! Било је то право ремек-дело од 593 брилијанта врхунског квалитета за које су два златара уложила готово сву своју имовину и неколико месеци стрпљивог рада.

Краљица је била одушевљена огрлицом, али краљ Луј XVI није хтео ни да чује за њу.

— Паметније је за толики новац купити ратне бродове! — био је одлучан.

Тако су Бемер и Басанж морали да потраже купце на другом месту. Али, безуспешно су покушавали да продају своју огрлицу — цена је била превисока. А онда су, подстакнути одушевљењем Марије Антоанете, одлучили да јој се поново обрате. Само, овог пута требало је заобићи Луја XVI и везу с краљицом успоставити преко неке поверљиве личности. Бемеров и Басанжов избор пао је на грофицу Жану де ла Мот. Ова самозвана грофица, жена једног дворског чиновника, успела је да стекне поверење двојице златара. Њихову жељу да их због огрлице повеже с краљицом искористиће за остварење својих планова.

САСТАНАК У ПОНОЋ

После разговора с Бемером и Басанжом Жана де ла Мот је потражила кардинала де Роана за кога је знала да је веома наклоњен лепој краљици. Лукава грофица знала је и то да је Роан због неких несмотрених политичких потеза пао у немилост и код Луја XVI и код Марије Антоанете. Због тога сигурно неће пропустити прилику да поправи свој положај на двору, поготову код краљице.

— Краљица жели по сваку цену ту огрлицу — рекла је Жана дела Мот кардиналу. — Како нико чак ни краљ, не сме о томе ништа да зна, она вас моли да у њено име преузмете накит од Бемера и Басанжа. Краљица обећава да златари неће дуго чекати на исплату.

Роан је размишљао: краљица тражи од њега помоћ и он не може да је одбије. Чак је био и радостан што се баш њему обратила. А кад му је грофица пружила писмо са краљичиним грбом, више се није двоумио. Грофица де ла Мот била је задовољна.

Како би отклонила сваку сумњу код кардинала, Жана де ла Мот га је ускоро обавестила да краљица жели да га види: потајно ће се састати с њим касно увече у забаченом делу Версајског парка.

Удешен и узбуђен као младић де Роан је у одређено време био на заказаном месту. Дуго је чекао у густој помрчини а онда најзад зачу шуштање кринолина. Брзим корацима прилазила је нека жена. Краљица! Једна мека и намирисана рука пружи се према кардиналу и он је пољуби.

— Ваша милости — прошапута де Роан. — Знам да желите ту огрлицу и мени је част што ћу помоћи да дођете до ње.

— Бићу вам захвална, господине де Роан — рече тихо жена и, не дижући вео с лица, поново пружи кардиналу руку.

Следећег дана грофица де ла Мот исплатила је хонорар некој младој глумици која је у помрчини Версајског парка пред кардиналом одлучно одглумила улогу краљице Марије Антоанете!

Сад је требало обавити и најважнији део посла. Жана де ла Мот је обавестила златаре да су преговори с краљицом у најбољем реду и да ће ускоро једна важна личност преузети огрлицу у њено име. И за иста, кардинал је био личност којој се морало веровати.

Кад је примио огрлицу, де Роан је обећао да ће краљица измирити свој дуг у разумном року. А онда је ову драгоценост од 1.600.000 златних ливри предо грофици де ла Мот да је однесе краљици.

УХАПСИТЕ КАРДИНАЛА!

Време је пролазило и „разумни рок за исплату" се одужио. Нестрпљиви јувелири подсетили су кардинала, уз сва могућа извињења, да им је новац потребан. Де Роан је покушао да их умири, али и сам је све више веровао да нешто није како треба. Наставио је да тумара по версајским салонима у потрази за Жаном де ла Мот. Од грофице није било ни трага, а од краљице никаквог гласа.

Јувелири су још неколико пута подсетили кардинала да више не могу да чекају а затим су се, видешви да им он не може помоћи, обратили лично краљици.

Кад је чула причу о огрлици, краљица је била запрепаснута. Краљ је беснео.

— Ухапсите кардинала! — наредио је. — Одмах га затворите!

Кардинала де Роана затворили су у Бастиљу и афера око огрлице изашла је пред јавност. Марија Антоанета, која као Аустријанка ионако није била омиљена на француском двору, нашла се у средишту незапамћеног скандала. Племство је било огорчено због краљевог поступка према кардиналу...

УСИЈАНИ ЖИГ ЗА ГРОФИЦУ

Од грофице Жане де ла Мот није било ни трага. Она се, разумљиво, негде крила, али одједном се из необјашњивих разлога појавила у Паризу и полиција ју је одмах ухапсила.

Кад је од де Роана примила огрлицу, грофица де ла Мот је отпутовала у Лондон. Тамо је по баснословној цени продала један по један брилијант и, кад је уновчила и последњи, вратила се у Париз. Њен долазак, наравно, није остао непримећен.

На суђењу које је ускоро почело и отегло се у недоглед изнесене су све појединости око брилијантске огрлице. Марија Антонета била је и даље у центру пажње: иако се трудила да пред јавношћу скине кривицу са себе, нетрпељивост народа и племства према њој све је више расло. Веровало се, у ствари, да је афера, која је већ постала предмет националног интересовања, од ње потекла. Грофица де ла Мот је својим изјавама на суђењу теретила краљевог рођака војводу од Орлеана и многе друге личности повезане с двором а политичке странке користиле су овај догађај да се обрачунају с монархијом. Владавина Бурбона била је озбиљно пољуљана.

Најзад је донесена пресуда: кардинал де Роан је ослобођен а грофица де ла Мот и њен муж жигосани усијаним гвожђем и осуђени на доживотну робију!

Ова афера била је један од непосредних повода за догађаје из 1792. године: краљ Луј XVI је свргнут с престола и заједно с краљицом и њиховом децом затворен. По одлуци Трибунала Луј XVI је осуђен на смрт и гиљотиран 21. јануара 1793. године. Девет месеци касније, 16. октобра, исту судбину доживела је и Марија Антоанета.

Тек каснијим испитивањима утврђено је да Марија Антоанета није била умешана у аферу с брилијантском огрлицом о којој је Александар Дима Отац написао свој познати роман „Краљичин ђердан". Али, права истина се сигурно ни кад неће сазнати.

Д. А.

Кад му је грофица Жана де ла Мот пружила писмо са краљичиним грбом, кардинал се више није двоумио.

Дан BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: **АЈКУЛОТРОПУСИ!**

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

РИЂОБРАДИ ТИРАНИН

Слабићи! Ето шта су... и мој зет и мој нећак! — гунђао је брадати цин који је за читаву главу био виши од инспектора Жедија.

— Налазили су се у Дордоњи, на имању Фредерика Карела, познатог индустријалца, кога су сви звали Фредерик Риђобради.

Са Риђобрадим се инспектор Жеди упознао на мало необичан начин. Једном приликом, кад се враћао са једног задатка, Жеди је на пустом друму затекао индустријалчеву кћерку Бети и нећаку Дани. Док је киша лила као из кабла узалуд су покушавале да на својој „матри" замене предњи точак. Инспектор им је брзо и вешто заменио точак. Кад је био готов Бети му се обрати:

— Свратите код нас да попијете нешто топло! Без вас бисмо ко зна колико остале на друму. А и тати ће бити мило да вас упозна!

Ускоро се инспектор Жеди нашао у пространој вили индустријалца Фредерика Риђобрадог.

— Волео бих да останете и преко викенда! — брундао је цин. — То ће унети мало живости у ову нашу једноличност. Сутра се спремамо да одемо у лов...

Домаћин је повео Жедија у одају чији су зидови били украшени ловачким трофејима и разним оружјем. Пошто је сместио свог госта у фотељу преко пута камина у којем је ватра весело пуцкетала, Риђобради је почео ироничним гласом да описује чланове своје породице:

— Бети, моју кћерку сте већ упознали. Дражесна, зар не? Надао сам се да ће се удати за правог мушкарца, храброг ловца као што сам ја! А она је изабрала кржљавог интелектуалца, Жана-Лупа! Моја нећака Дани барата оружјем као прави мушкарац али је и она изабрала за мужа замлату, неког илустратора, песника и вегетаријанца, Игора! Уосталом, баш ме брига. Одлучио сам да напишем нов тестамент и сав новац оставим добротворним друштвима.

Риђобради искапи своју чашу и поново наточи и себи и Жедију.

ЧУДАН ЛОВ

Сутрадан у зору сви су били спремни за лов. Иако инспектор није имао много смисла за ову врсту забаве, кренуо је са осталима.

Чувар ловишта, весели колос Алберт, ишао је на челу а у стопу га је пратила витка и елегантна Дани са карабином у руци. У средини, кочоперио се Фредерик Риђобради а иза њега су ишла његова два зета, Жан-Луп и Игор, чији су и најмањи поступци изазивали бес домаћина.

— Жан-Лупе! Неспретњаковићу један! Не држи пушку као да је удица! Хајде, брже... Неспособњаковићу!

Жан-Луп, мален и нежан човечуљак, побледе:

— Ја вам забрањујем...

— Шта имаш ти да ми забрањујеш? — ругао се Риђобради. — Побрини се најпре да издржаваш своју жену, паразиту један, па ћу те онда схватити озбиљно!

Жан-Луп спусти поглед. Али индустријалац га више није ни гледао. Сад је био окренут Игору, момку стидљивом и неспретном. Његово страдање је тек почињало. Риђобради га је просто засипао ироничним, увредљивим речима:

— Идиоте, пожури!! Тераш ми инат као и увек!

— Ја... ја... да... хоћу да кажем... кажем не!

— Не муцај и слушај шта говорим, глупаче!

Инспектор више није могао да издржи:

— Господине, ја сам ваш гост и обавезан сам према вама, али уколико не будете променили своје понашање ја ћу отићи.

Цин уздрхта од беса, а затим прасну у необуздан смех ударајући при том Жедија по раменима:

— Ха! Ха! Ево како треба са мном разговарати, момче!! Ви ми се заиста допадате!

И лов је настављен...

Пала је ноћ и ловци су се већ враћали кући. Изненада, одјекнула су четири пуцња, затим болан јаук и пад неког тела... Инспектор је потрчао у правцу одакле су се пуцњи чули и спотакао се о нечије тело... Било је то тело ловочувара Алберта.

Убрзо су дошли и полицајци. Дуго су испитивали сваког али кривца нису нашли.

И усред ноћи, на повратку кући цин прасну:

— Кукавица... кукавица... и неспособњаковић!

Инспектор Жеди приђе Риђобрадом:

— По мом мишљењу то није несрећан случај!

— Како? Па сиромах Алберт је изрешетан мецима... Добио је два метка у раме, један у срце, а један у руку... Зар то није дело неког неспособњаковића?

— Да... али неспособњаковића који је **имао намеру да убије!**

— Ви сте луди? Ко има разлога да убије мог ловочувара?

— Онај који је од њега у мраку помислио да сте ви!!

Први пут у свом животу Риђобради није умео ништа да каже.

НЕСПРЕТАН СТРЕЛАЦ

Већ сутрадан Риђобради је био у свом уобичајеном расположењу.

— Данас настављамо лов!

— И... поред оног... што се догодило? — муцао је Игор.

— Шалите се... — започе Жан-Луп.

Цин их пресече страшним погледом.

— Да! И ако неко од вас не буде дошао сматраћу га кривцем!

Шта ли сад хоће, питао се инспектор. Обичан изазов? Или жели да примора убицу да се сам открије?

Била је то мучна хајка, пуна нервозе, која је трајала све до мрака. Инспектор се за тренутак приближи Дани:

— Какву дивљач жели да улови ваш ујак?

Дани је такође била узнемирена:

— Не знам! Верујте!

У мучном расположењу стигли су до места на коме је Алберт нађен мртав. Не гледајући ни у ког Риђобради је мрмљао:

— Кривац се налазио на овом месту... Видео је једну силуету и поверовао да је то... Укратко, пуцао је! Али, ја ћу га приморати да се открије! Ако то не учини нека се прича!...

— Као и јуче, свако ће поћи на своју страну! — наредио је Риђобради.

— Ја не могу... — поче Жан-Луп.

— Ја сам навикао да се моја реч слуша — рикнуо је цин.

Позив за ново убиство, помислио је инспектор. Али ко ће бити жртва?

— Ја ћу вас пратити — рече Жеди Риђобрадом.

Други слеже раменима и упути се у честар. Ишао је толико брзо да је зачас измакао Жедију. Облаци су застрли месец и настала је потпуна тама... Ускоро, инспектор је приметио да је изгубио свог домаћина. У мраку, чуо је кораке, пуцкетање гранчица, али није знао у ком правцу да крене.

А тада одјекнуше пуцњи. Не четири, већ овога пута пет. Инспектор је потрчао и у мраку налетео на нешто. Кад су се облаци разишли и месечина осветлила шуму, приметио је да Риђобради лежи пред његовим ногама...

Касније, лекар је открио пет рана... Само једна од њих била је смртоносна: она на слепоочници! Какав неспретњаковић! што би рекао Риђобради да је жив!

САМО ЈЕДАН МЕТАК

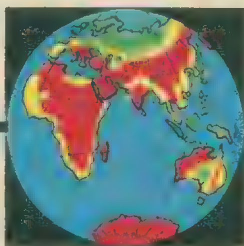
— Нисам то ја урадио!... — муцао је Игор инстинктивно тражећи заштиту своје жене. — Уосталом, погледајте... мој шаржер је пун.

Као да није имао времена да га напуни, помислио је Жеди. У магацину Жан-Луповог шаржера остао је само један метак, али он је пре несрећног случаја више пута пуцао на дивљач... мада ништа није уловио. А онда?

— Јасно! — мрмљао је Жеди. — Јасно! Убица је...

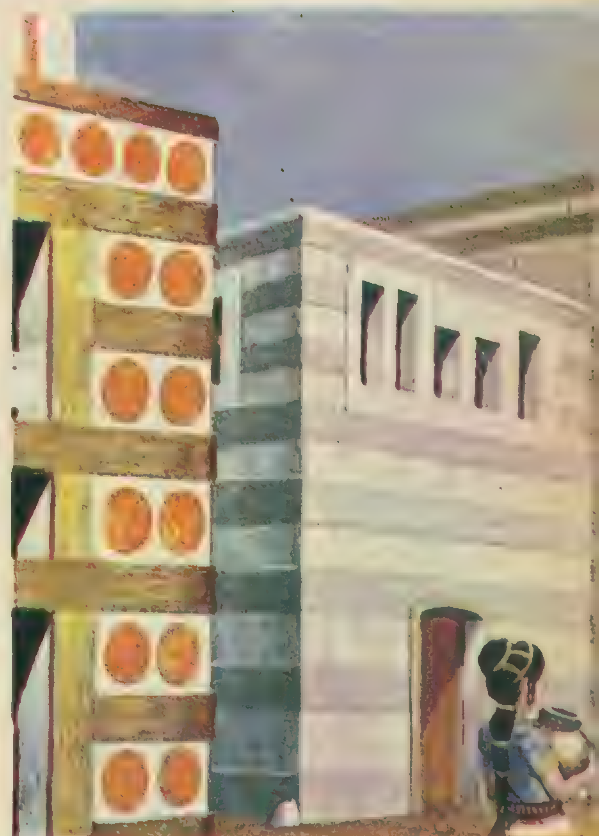
Ко, драги читаоци? И због чега? Ако сте пажљиво прочитали целу причу можда сте сами уочили ко је убио Фредерика Риђобрадог. А уколико данас нисте расположени да решавате детективске загонетке решење можете прочитати на 31. страни.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

КРИТ

1 **ПРВА ЕГЕЈСКА ДРЖАВА** — Читавих хиљаду година пре но што су се Грци доселили на Пелопонез постојала је на Криту високо развијена цивилизација. Трајала је од 3000. године пре н. е. целих двадесет векова. Порекло становника овог острва у Егејском мору непознато је. Изгледа да су били у уској вези са Малом Азијом и Египтом одакле су преузели многе елементе културе. Њихове градове први је открио археолог А. Еванс 1900. г. Крићани су били црнопути, нижег раста, јаки и хитри.

2 **ВРАТА КА ИСТОКУ** — Хомер је с правом називао Крит острвом сто градова: научници су ископавањима открили знатан број насеља и одлично очуваних палата. Куће су Крићани градили од камена и др-

4 **НАЈСТАРИЈИ МОРЕПЛОВЦИ** — Положај острва нагонио је Крићане да одржавају поморске везе с обалама Европе, Азије и Африке у источном Средоземљу. Они су најстарији морепловци и бродоградитељи овог дела света. Имали су дрво за градњу — чемпрес — и згодне увале у које су пристајали њихови дугачки и узани бродови на једра и весла. Улице су им биле лепо поплочане, с каналима за одвод. Путовали су пешице добрим друмовима који су повезивали градове, а богатији у носиљкама.

5 **ЗАНАТЛИЈЕ НА ЦЕНИ** — Крићанско друштво делило се на пуноправне грађане, грађане с ограниченим правима, отроке везане за земљу и робове. Занатлије су биле веома поштоване. Око главног град-

Острво сто градова

вета, на спрат, са стубовима доле ужим а горе ширим. Светлост је продирала кроз четвртасте прозоре „застакљене" пергаментом намоченим у уље. Ноћу су палили бакље или свеће. Готово у свим кућама нађена су поред централних одаја и спаваћих соба и — купатила.

3

УБИО ЧУДОВИШТЕ — Историчари Крићане називају и Минојцима по њиховом легендарном краљу Миносу, творцу познатог лавиринта. У замршен сплет ходника он је затворио Минотаура, полубика-получовека и хранио га девојкама и младићима из Атине. Ово предање вероватно има корена у неком порезу који су Атињанин давали Миносу. Минотаура је убио митски јунак Тезеј. Њему је Аријадна, Миносова кћи, дала клупко помоћу којег је нашао пут из лавиринта. Касније, Тезеј је њу напустио.

ског трга биле су поређане ковачнице, дрводељске радионице, грнчарске, ту се штавила кожа, муљале маслине и грожђе. Крићани су топили гвожђе и користили га за израду копаља и мачева. Употребљавали су и бакар и бронзу а од злата и сребра правили леп накит.

6

НЕНАДМАШНИ СЛИКАРИ — Уметност Крићана убраја се у најзначајније на свету. Најпре су се истицали радовима у керамици и металу. Маслиново уље, вино, суво воће, чували су у огромним купастим ћуповима украшеним геометријским шарама, цртежима људи, животиња, цвећа. Касније су се прославили као сликари. Зидови палате у граду Кносoсу исликани су сценама из свакодневног живота у природној величини. Захваљујући посебној техници фреске су се сачувале све до данас!

НАСТАВИЋЕ СЕ

ВЕЧЕ УЗ РАДИО
ХИТ СТРАНА

Петком у Забавнику а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови! ☆☆☆

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

КРИСТИНА

Музика: **Војкан Борисављевић**
Текст: **Филип Бели**
Пева: **Лео Мартин**

Кристина, ја идем,
закључај врата за мном.
И нека твоје усне
забораве моје име.

О, Кристина, не тугуј,
путева има много,
ал' мораш сама да тражиш
јер љубав негде чека.

Кристина, збогом Кристина,
касно је драга моја . . .
Кристина, збогом Кристина,
за љубав не смеш да молиш.
Кристина, одлазим сада,
неко други ће доћи,
Кристина, збогом Кристина,
љубав ћеш негде наћи.

Збогом, Кристина, збогом.
Кристина, не плачи.
Остани оно што си била
и немој никад више
повратак мој да чекаш.

Кристича, ја идем
доћи ће неко други,
Љубави ипак има,
опрости, мислио сам да те волим.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: **КРИСТИНА** можете чути у **понедељак 11. III 1974.** у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази **на I** програму Радио-Београда **од 20.00 до 22.00!**

ЛЕО МАРТИН

„Мислим да је за музику коју певам потребно мало више времена да би се свидела, што мени и одговара. На неки начин то је потврда да је то добра музика."

Нема сумње да је Лео Мартин већ неколико година први певач наше забавне музике. То, поред осталог, доказују резултати многих анкета и гласања. Без обзира ко учествује и без обзира ко гласа (било музичари, било новинари, било обични купци грамофонских плоча) ласкава титула најбољег интерпретатора по правилу припада Леу Мартину. Овај певач изванредних гласовних могућности добио је сва признања захваљујући искључиво свом гласу а не наметањем или једноставним хитовима, како се обично и брзо долази до успеха и популарности.

Право име Леа Мартина је Миша Јовић. Рођен је на Јастрепцу, једној од најлепших планина Србије, у селу Рашица за време рата, 6. марта 1942. године. Има млађег брата и доста млађу сестру. У Београд је дошао као дете и ту наставио школовање. Музиком се бави од детињства. Има сведочанство средње музичке школе а важи за доброг свирача на саксофону и кларинету. Као инструменталиста каријеру је започео у некад популарном ансамблу „Весели бенџо". Ватрено крштење као певач доживео је као двадесеттрогодишњак у саставу „Експрес 8". Средином шездесетих година пошао је попут многих амбициозних музичара „у свет" са жељом да нешто постигне. Као и остале музичаре пут га је водио кроз многе барове и ноћне клубове. Године 1968. за познату диско кућу „Колумбија" снима прву плочу. За четири године свирања и певања по Европи постигао је за наше појмове запажене успехе и стекао приличну популарност што доказују успеси његових плоча, нарочито на тржишту Западне Немачке. Пре него што је 1969. године вратно у земљу и започео „југословенску" каријеру, снимио је десетак малих плоча и једну ЛП.

Без обзира што у земљи није био познат, брзо је стекао мноброје поштоваоце. И музичари и публика одмах су запазили његов начин интерпретирања, музикалност и привржeност правим вредностима у музици. Лео Мартин не пева хитове, а уколико нека његова песма и постане хит то је више због начина на који је отпевана и њених музичких вредности а никако због тога што је прављена у једноставном маниру да би се што боље продала. Мартин је током времена изградио посебан стил у певању који је веома присутан и признат у свету наше забавне музике. Његове интерпретације, осим што су добиле многе награде разних стручних фестивалских жирија, остале су актуелне и после више година, доказујући да су трајније од хитова и мода.

Поред свих обавеза у нашој земљи Лео Мартин успешно наставља своју каријеру у иностранству. Има свој ансамбл, веома професионалан, и доста времена проводи у гостовањима по клубовима Европе. Треба напоменути да је Лео веома поштован у музичким круговима Немачке.

На крају да споменемо и успешну сарадњу са младим композитором Војканом Борисављевићем. Познајући добро све могућности Леа Мартина као певача, Борисављевић је компоновао неколико песама стварне вредности. „Нисам више сам", „Одисеја", „Ја те волим" и друге.

КАКО ДА ИМ ПИШЕМ?

Недељко Билкић, Далматинска 40, 11000 Београд
Предраг Гојковић, Немањина 36, 11000 Београд
Зоран Гајић, Војводе Степе 230, 11000 Београд

МАРТОВСКА ДЕЦА:

2. март 1955. Џеј Весли Осмонд (JAY OSMOND)
6. март 1942. Лео Мартин
6. март 1947. Кики Ди (KIKI DEE)

БЕРЗА ПЛОЧА

Купујем ЛП плоче групе LED ZEPPELIN: I, II i III.
Бркић Радиша, Ђуре Ђаковића 82/15, Београд.

★★★

За један од албума групе LED ZEPPELIN ili ROLING STONES, URIAH HEEP, BLACK SABBATH, дајем албум »Watt« групе TEN YEARS AFTER или 8 сингл плоча следећих извођача: YU, DAH, SWEET, ROLING STONES, BEATLES, DAWN, TOM JONES i OLIVIA NEWTON JOHN.
Стојиљковић Ненад, Вишњичка 16, 11060 Београд.

★★★

Дајем 120 различитих страних поштанских марака за ЛП плочу група: SLADE, DEEP PURPLE, LED ZEPPELIN, SUZY QUATRO, TIME ili MOODY BLUES уз услов да су плоче очуване.
Ускоковић Зоран, Ђуре Салаја 96, 81000 Титоград.

НЕКОЛИКО РЕЧИ О... РОБЕРТИ ФЛЕК (Roberti Flack)

Чувена америчка певачица Роберта Флек рођена је у Ашевилу у америчкој савезној држави Северној Каролини. По занимању је наставница музике. Радила је неколико година у нижој музичкој школи а затим је неко време давала часове оперским певачима. Зна се да је била и диригент у некој аматерској верзији опере „Аида". Године 1967. постаје професионални певач и у почетку пева по баровима. Први интернационални успех постиже почетком 1962. композицијом „Први пут када сам угледала твоје лице". Затим је дошао нови успех, песма „Убијајући ме нежно његовом песмом", и серија изванредних албума. У последње време сарађивала је са неколико познатих музичара. Данас је у свету забавне музике изузетно цењена и има поштоваоце како међу млађима тако и међу старијима.

АЛБУМИ:
FIRST TAKE (ATLANTIC 1972)
CHAPTER 2 (ATLANTIC 1972)
QUIET FIRE (ATLANTIC 1972)
FLACK AND HATHAWAY (ATLANTIC 1972)
KILLING ME SOFTLY (ATLANTIC 1973)

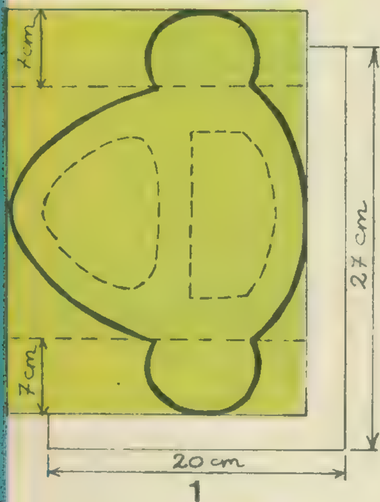

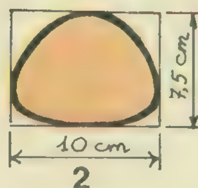
НАПРАВИТЕ САМИ

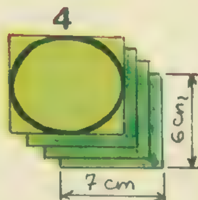

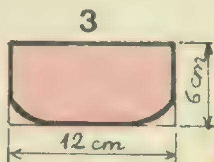
За оне који воле да шију доносимо ово лепо јастуче за игле и прибор за шивење. Од материјала потребно вам је: два парчета шареног цица величине 20 x 27 см, комад чвршће тканине, најбоље чојице, по могућству ружичисте боје, парче шареног кретона за џеп и ципелице, мало разнобојног конца којим ћете извести луткин нос, уста и очи, вуница за плетенице и тањи картон.

Два правоугаоника шареног цица величине 20 x 27 см ставите један преко другог и искројте облик као на црт. 1 — то је јастуче. Од чојице искројте луткино лице — црт. 2. Од шареног кретона искројте џеп — црт. 3 и четири иста комада за ципелице — црт. 4. Џеп пришијте на тело — црт. 5, затим на ружичастој тканини извезите луткино лице — црт. 6 па га залепите изнад џепа — црт. 7. Сасавите с наличја тело и обе ципелице и зашијте тако да на доњем делу остане отвор — црт. 8 и 9. Помпони од вунице праве се овако: исеку се два картончића у круг, а у средини круга изреже се отвор. Кроз отвор круга провлачи се вуница и обмотава око картончића — црт. 10, све дотле док се отвор не испуни вуницом. Иглом и концем се више пута прође кроз средину тако да се вуница чврсто зашије. Затим маказама исеците вуницу по ивицама круга и добићете помпон. Тело и ципелице лутке се преврну, испуне се ватом, крпицама или комадићима сунђера па се отвор зашије — црт. 11. Од кратко исечене вунице се направе шишке — стр. 12, а дужи комадићи вунице се нанижу на конац — стр. 13, уплету и пришију уз главу — стр. 14. На крају се зашију ципелице и на њих помпони — стр. 14. Остало вам је само да на луткином темену зашијете алкицу, провучете кроз њу машну и лутку окачите на зид. У луткине руке пободите игле и чиоде, а у џеп ставите конац, маказице и остали прибор за шивење.

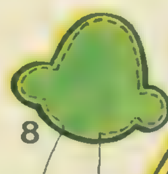

РОБОТИ НЕ ПЛАЧУ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ЕДВАРД ВЕЛЕН

Дечакове очи сијале су као две звезде док је слушао причу о оцу

Кретао се брзо, држећи се даље од прашњавих зидова. Скренувши за угао, умало није нагазио човека који је лежао на плочнику, вероватно под дејством дроге. Но, човек је ипак био толико свестан да се придигне на лакат и прогунђа: „Прљави андросе!"

Андриод*) је одмахнуо главом: „Јадник! Сви су они јадници!" Наставио је путем који му је био урезан у памћење. Правио се да не примећује како људи избегавају његов поглед, многи би чак пљунули за њим кад би прошао.

Радознали погледи

Био је заборавио да има толико незапослених, толико неспособних људи на мајци Земљи. Није имао прилику да их често среће изван њихове градске зоне, и то му је помагало да заборави. Поред осталог, он је дуго био далеко одавде. Десет година је дуго време чак и за андриода.

Зауставио се испред једних врата у дну уличице. Неколико тренутака је остао непокретан, док су му се широке груди брзо дизале и спуштале. Најзад је закуцао.

— Одмах! — чуо се глас из куће.

Лак шум корака. Врата су се отворила шкрипећи и појавила се сувоњава жена.

— Шта желите?

— Ви сте госпођа Босмен? Ме Босмен?

Она је климнула главом, а онда, видећи радознале очи на околним прозорима, устукнула је један корак.

— Хоћете ли да уђете?

— Хвала.

Његове очи су се брзо привикле на помрчину. Одмах је запазио вен чану слику насред стола. Жена је рукавом своје хаљине хитро обрисала рам од пластике и бојажљиво је слику пружила андроиду.

— Ово је мој Ден. Био је баш такав као што га видите... Ви сте га познавали, зар не?

— Да, познавао сам га.

— Претпостављала сам. Онда сигурно знате да је био спреман да учини све за своју породицу, заиста све. Ето зашто је учинио ту лудост.

Андроид јој је вратио слику. Андроидни језик не располаже речима за вођење празних разговора.

— То је... заиста лепа слика — рекао је.

— Хвала. — Стегла је слику на груди и погнула главу. — То је све што ми је остало од њега.

Журно је спустила слику на сто и окренула се према дечаку од девет или десет година који је ушао вичући:

— Тим каже да је видео једног андроса...

Угледавши андроида, дечак је одједном ућутао.

Ме Босман је поцрвенела.

— Извињавам се због свог сина. Он добро зна да не би смео да употребљава ту реч.

Андроид је покушао да се осмехне.

— Није важно. Чуо сам и горе.

— Извињавам се ипак. Ви сте пријатељ његовог оца... Ох, седите, молим вас, и реците зашто сте дошли.

Андроид је захвалио и опрезно сео на најчвршћу столицу.

— Ви сте познавали мог оца? — упитао је дечак, с муком савлађујући узбуђење. — Били сте тамо? Реците ми како се то догодило.

Наслонио је главу на руке, жудно чекајући андроидову причу.

Ме Босман је села наспрам госта и он је схватио да и она жели да зна. Најбоље је било испричати одмах све... *или готово све.*

— Ви знате да се он био камуфлирао да што више личи на андросе... — Бацио је поглед на дечака, који је оборио поглед. — Тако прерушен, ушао је у уред за запошљавање. Успео је да превари све и да стави потпис на уговор о укрцавању... Наравно, прави андроиди су брзо приметили да он није један од њих...

Мислећи на то, андроид је почео да се смеје. А онда је видео израз жениног и дечаковог лица и наставио:

— Знате, било је заиста забавно видети колико се трудио, како је надимао мишиће да би био раван нама и да би постизао исте резултате на раду. И, између забаве и сажаљења, андроиди су покушали да га прикрију што је дуже могуће. Али, морало се једном догодити оно што се догодило. Предрадник га је открио и о томе послао извештај главној дирекцији. Компанија је предузела кораке да поништи уговор и запретила је да ће га тужити за превару ако не врати суму коју су му били унапред платили, а коју је он предао вама.

Женин глас је био једва чујан:

— Нисам то знала.

— Али, до тога није дошло. Андроиди су запретили штрајком. Компанија је устукнула... али је послала тајне инструкције предраднику да Дена убије тешким радом.

Ме Босмен је руком покрила уста да пригуши крик.

Андроид се осмехнуо.

— То чак није ни било потребно. Ден је постајао све мршавији и све слабији у поређењу са андроидима, тамо на ланцу астероида између Марса и Јупитера... Дечаче, претпостављам да знаш какав је то био посао. Требало је да групишемо астероиде у једну јединствену масу, да их стопимо у велику компактну лопту, сличну планети Земљи... да би човек имао колонију у Сунчевом систему. И успели смо у томе. Ако погледате у небо у правом тренутку, видећете то нову планету како блиста.

Опасан посао

Дечакове очи су сијале као две звезде.

— Опасан посао, зар не?

Андроид се опет осмехнуо.

— И те како опасан, Џони. Што је маса постајала већа и компактнија, сила теже се такође повећавала. Операцију прикупљања је требало што пре завршити, јер је нова планета привлачила к себи честице и отпатке са свих страна. Требало је чувати се да вас нешто

*) Машина, робот, у облику човека

не згњечи, да и сами не останете заробљени у тој маси.

Андроид се најденом уозбиљио.

— Управо то се догодило твоме оцу, Џони. Није био довољно брз да се склони.

Ме Босман је уздрхтала.

— Згњечен?

Устала је, загрлила сина и привукла га к себи.

— Било је ужасно — наставио је андроид. — Нису нашли готово ништа од њега.

Жена је рукама запушила уши да више не слуша.

— Доста! — викнула је.

— Извините.

— Не. То је страшно, али задовољна сам што најзад знам како је погинуо. Компанија нам никад није рекла ништа одређено.

Андроид је почео да се смеје.

— Компанија! Ох, знамо ми њу добро. — Устао је, завукао руку у џеп и пружио жени кредитну карту. — Узмите ово. То је Денова отпремнина. Зато сам и дошао.

Новац за Џонија

Жена је погледала цифру. Очи су јој се рашириле као цветови који се одједном развију.

— Толико? Како је могуће. То је много.

— Не разбијајте главу како смо успели да принудимо компанију да одреши кесу. Главно је да је то сада ваше.

— Не могу да верујем. Сада ће Џони моћи да се школује ... — За ћутала је и спустила се у столицу.

— Добићете још — рекао је андроид — новац од осигурања.

— Али, представник компаније је рекао ...

— Знам ... да је Ден на непрописан начин ступио на посао. Али, ми смо и то средили. Имамо јак синдикат.

— Не знам шта да кажем ...

Андроид се осмехнуо.

— Онда немојте ништа ни да кажете.

Жени као да је било непријатно.

— Али, како да вам се одужим?

— То није потребно ... А сад морам да идем. Послови. Свемир неће да чека.

Жена је устала.

— Онда ... онда хвала што сте дошли. Велико вам хвала за све.

— Нема на чему.

Жена и дечак су пружали љупку слику док су стајали на вратима чекајући да гост замакне за угао, али он се ниједном није окренуо. Чак ни кад је чуо како дечак каже мајци:

— Откуд зна моје име?

— Вероватно му је твој отац говорио о теби.

— Ах, да.

Међу пријатељима

Андроид је ушао у бар на космодрому и пришао шанку да попије пиће које ће му одагнати бриге. Погледао је око себе. За једним столом седела су два његова пријатеља, који су такође чекали на узлетање. Пришао им је.

— Шта си осетио кад си видео жену и сина, Дене? — упитао га је један од њих. — Је ли било суза?

Други андроид је лактом гурнуо овога тако јако да му је улубио

ВУК КАРАЏИЋ

блистави метални оклоп. Али, Ден ништа није приметио. Изгледало је да није запазио ни питање које му је онај поставио. А онда, као да је стресао са себе сећање на прошлост, погедао је захвално двојицу пријатеља. Њима и осталим андроидима дуговао је живот. Они су му набавили металне и друге делове помоћу којих је постао тачно као и они.

— Да, све је прошло добро — рекао је. — Дао је знак келнеру да му донесе још једну чашу. — Реци ми, јеси ли чуо куда ће нас сада упутити ...

ЈЕДИНСТВЕНА ПРИЛИКА: НУДИМО ВАМ 6 НАЈЛЕПШИХ КЊИГА КОЈЕ НЕ МОЖЕТЕ ДА КУПИТЕ У КЊИЖАРАМА!

НК АВАНТУРЕ НАЈСЛАВНИЈИХ ВИТЕЗОВА

Знате ли баш све о витезовима Округлог стола? Једна књига из ове библиотеке посвећена је само краљу Артуру и његовим јунацима: Ланселоту, Тристану, Гавену и другим. Ову књигу о њиховим двобојима читаћете са највећим уживањем.

Ко је био наш највећи јунак? Одговор потражите у роману о Милошу Обилићу, младићу неизмерне снаге и неустрашивости. Књига је пуна битака, невероватних заплета, јуначких двобоја.

У овој библиотеци о витезовима наћи ћете још четири исто тако занимљиве књиге о старим грчким јунацима, о ратовима које су водиле римске легије, о подвизима најхрабријих људи из далеког Јапана.

ОВЕ КЊИГЕ НЕЋЕТЕ ИСПУСТИТИ ИЗ РУКУ!

Библиотеку **„ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“** можете купити једино преко „Политикиног забавника“, и то уз специјални попуст: свих 6 књига само за **85**.— динара.

Књиге можете купити за готово или на отплату у **3** месечне рате по **33** динара. Када вам поштар донесе књиге, платићете му цео износ (ако купујете за готово) или прву рату (ако купујете на отплату).

Књиге су повезане у пуно платно, са заштитним омотом у боји, штампане су ћирилицом. Цела библиотека има преко 1.200 страница текста.

ИП „НАРОДНА КЊИГА“
11001 Београд, Шафарикова 11

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем библиотеку „ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“

1. ЗА ГОТОВО по цени од **85** дин. и платићу поштару кад ми донесе библиотеку (поузећем).
2. НА ОТПЛАТУ по цени од **99** дин. у три месечне рате. Прву рату од **33** дин. платићу поштару кад ми донесе библиотеку.

____
(Купац)

____
(Пошт. број, место, улица и број)

____
(Овера предузећа за купце на отплату)

____
(Потпис)

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: ИП „НАРОДНА КЊИГА“, 11001 Београд, Шафарикова 11.

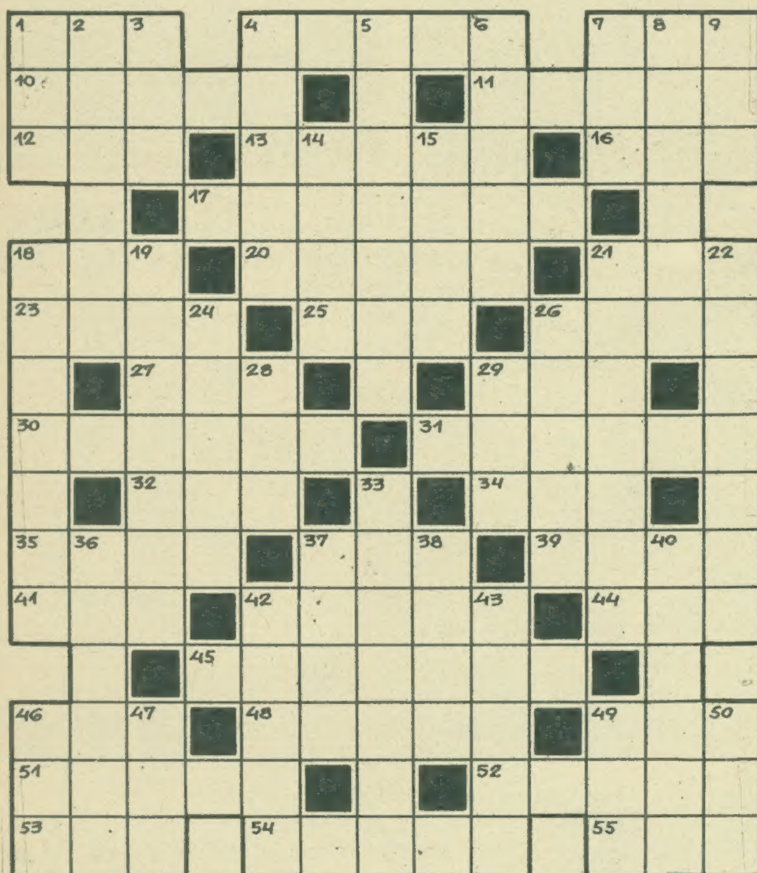
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) бања у Белгији, 4) пљоснат и широк комад дрвета, 7) стара мера за тежину (мн.), 10) крвни суд у великом крвотоку, 11) листопадно дрво, 12) превлака на Малаки, 13) острвска држава у Средоземном мору, 16) чехословачка афирмација, 17) јарбол, 18) врста коњског хода, 20) грчко острво, 21) војна формација, 23) име норвешког краља, 25) индустријска биљка, 26) италијански политичар (Алдо), 27) шаховски израз, 29) скраћеница за Савезно извршно веће, 30) руски цар (Иван), 31) француски сликар, 32) јединица за мерење електричне снаге, 34) град у Француској, 35) безбојни гас без мириса, 37) енглески филозоф (Џон), 39) рађен на разбоју, 41) енглеска титула, 42) собно огњиште, 44) старојудејски цар, 45) наш филмски режисер (Хајрудин), 46) прост број, 48) начин опхођења, 49) рерна, пећница, 51) одана, 52) пантљике, 53) грубо сукно, 54) рушевина, 55) наша прва филмска глумица (Рина).

УСПРАВНО:

1) спортска торба, 2) црквена врата, 3) врста папагаја, 4) нерв, живац, 5) хармоничан, 6) холандски фудбалски клуб, 7) врста инсекта, 8) аустралијски торбар, 9) показна речца, 14) корално острво, 15) престо, 18) скупштина, скуп представника неке организације или струке, 19) руски чајник, 21) колона, 22) вео, зар, 24) птица из фамилије кока, 26) мера за време, 28) скраћеница за тринитротуол, 29) тениски термин, 33) индијско племе у Северној Америци, 36) дивља кокош, 37) усијана вулканска маса, 38) новозеландска птица, 40) изглед, гледиште, 42) управљач брода, 43) наша индустрија козметичких производа, 46) једна од највећих светских авио-компанија (скр.), 47) богиња беса код старих Римљана, 49) италијанска скраћеница за радио-телевизију, 50) мајка Ромула и Рема.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) ски, 4) лосос, 7) сос, 10) Тесла, т, 11) ларма, 12) орт, 13) стаза, 16) Паг, т, 17) статива, ш, 18) рис, 20) арома, 21) акт, 23) Асти, 25) ара, 26) атар, з, 27) ада, н, 29) пре, а, 30) линија, 31) песник, и, 32) ила, м, 34) кет, т, 35) каца, 37) мак, 39) наго, 41) Ана, 42) оркан, 44) тор, к, 45) Еквадор, т, 46) Бар, 48) радар, 49) вир, 51) орање, а, 52) марка, 53) дан, 54) Темза, 55) тас.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миродуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 I тел. 22-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

КО ЈЕ КОНСТРУКТОР?

Читаоци „Политикиног забавника" вероватно су и сами приметили да су у броју 1151 од 18. јануара 1974. године у тексту о савременим авионима Југославије наведени подаци који због ограниченог простора нису исцрпни и зато могу да изазову забу-

ну. Тако је наведено да совјетски авион МИГ-21 може да се пење до висине од 34.000 метара. Истина је да је његова максимална висина лета 22.000 метара, али снагом мотора! Међутим, залетом на тој висини може да „искочи" и до висине од 34.000 метара (такозвано динамичко искакање). Конструктори југословенског авиона ловца С-49 Ц су К. Сивчев, Ђ. Петковић и С. Зрнић, док је ГАЛЕБ пројектовала, осим К. Сивчева, група конструктора, професора и инжењера чија имена, опет због недостатка простора, нисмо могли да наведемо. Штампарском грешком ознака мотора 531 авиона ЈАСТРЕБ наведена је као јачина млазног мотора. Права јачина млазног мотора овог авиона је 1.360 кг потиска. Приликом слагања ћириличног текста превиђена је нула на крају па је јачина мотора авиона С—49 Ц са 1500 „смањена" на 150 КС.

Будите детектив...

решење загонетке: **РИЂОБРАДИ ТИРАНИН**

Од четири метка испаљена на ловочувара Алберта само је један био смртоносан. Од пет метака испаљених на Риђобрадог такође је само један био смртоносан. Али то није било СЛУЧАЈНО. Само два од девет метака била су испаљена тачно. У ствари, остали меци намерно су испаљени погрешно да би се стекао утисак да је онај који је пуцао невешт, то јест да су убице Жан-Луп или Игор. А убица је у ствари била Дани, иначе изванредан стрелац и нећака Риђобрадог која није могла да дозволи да њен ујак напише нов тестамент и због погрешног избора мужа лиши је наслеђа.

WALT DISNEY
МИКИ

ШЕТАЛА САМ... АЛ' МОРАЛА САМ МАЛО ДА ДО ТЕБЕ СВРАТИМ!

ЈЕ Л' ТЕ ТО ДОВЕЛА ЧЕЖЊА ЗА МНОМ?
НЕ...

ЖУЉЕВИ НА НОГАМА!

ОХ, НЕ! ЗАР САД... УСРЕД ФИЛМА!

КРИВ ЈЕ ОНАЈ МОЈ НОВИ СУСЕД И ЊЕГОВА РАДИОСТАНИЦА!

ПОКАЗАЋУ ЈА ЊЕМУ!

ЧУЈТЕ, КОМШИЈА...
ПССС! ХИТАН ПОЗИВ!

ПОПЛАВА НА СТО КИЛОМЕТАРА ОД НАС! ПОКУШАВАМ ДА ДОЗОВЕМ ПОМОЋ!
АЛИ...

ОХ... ТОРНАДО! КРЕЋЕ СЕ ПРЕМА ЈУГУ! ТРЕБА УПОЗОРИТИ ЉУДЕ...

ЧУЈ...
ПА?

ДА ПРЕЂЕМО КОД КОМШИЈЕ? МНОГО ЈЕ УЗБУДЉИВИЈЕ ОД ФИЛМА!